

TIDSFASSETTER

II.

1967 - 1970

COPYRIGHT © 2000 BY BENGT ROOKE. ALL RIGHTS RESERVED.
THIS TEXT MAY BE QUOTED AND PRINTED FREELY
WITH PROPER ACKNOWLEDGEMENT.

INNEHÅLL

SPÅR I DET BLÅ	I.
ANDRA TECKEN	1.
PROFESSIONALISM OCH ANSVAR	2.
EKSTRA BLADET	3.
REDAKTIONSSTRUKTUR.....	4.
SIMULTANISM	6.
FRAMTRÄDANDE TECKEN	7.
KULTURHISTORIA	8.
1967	10.
BLOW UP I MØBEL-MODEN	11.
SNØR OG FOLD OG BYG I RUM	11.
NU OGSÅ HAN I PAPIR	13.
1968	15.
STÅLMØBLER MODERNE IGEN	16.
LIVET MED PAP OG PAPIR	16.
ULLA MOLIN	17.

II.

IB OG JØRGEN RASMUSSEN	18.
ASADO	19.
WILLIAM SOYA	20.
QUASAR KHANH	22.
QUASAR ´S ARK	23.
MOBILIA	25.
THE WORLD IS TRANSPARENT	28.
JACOB HULL	29.
STÅLMØBLER I METERMÅL	30.
SPIKA OCH SKRUVA	31.
PARISMODETS JEAN D ´ARC	32.
HEJ!	34.
TWIGGY	35.
HEJ! AV OCH MED MEJ...OCH PAPPER...	36.
PLASTICMØBLER I VAREHUSE	37.
STEREO	38.
DRØMMEN OM DISKOTEKET I DAGLIGSTUEN	38.
RUM OG STEREO	39.
DET BLI ´R EN STEREO-JUL I ÅR	39.
STEREO I MOBILIA	39.

III.

KATJA OF SWEDEN	40.
JAPANSKT	41.
1969	43.
SE PÅ TINGEN UTAN FÖRDOMAR	44.
STEPHAN GIP	44.
GUNILLA PONTÉN	45.
SÆKKEN	46.
FEM STEREO-RUM	47.
DESIGNERNE FIK ET BARN	48.
BARNMÖBLER OCH RUTSCHBANA	49.
STAPELBAR STOL OCH PILOTBILD	49.
SILVER, PUSSEL OCH LEKPLATSER	51.
SÆK HOS INDBO	51.
MILLIONER BAKOM STOL	52.
SOFFA I METERVARA	53.
BALLERINA	53.
IKEA-POKUS	54.
MÖBELMÄSSAN I KÖPENHAMN	54.
BØGEN SPRINGER UD I DANSK MØBEL-DESIGN	54.

IV.

SIDSE WERNER OCH LEIF ALRING	54.
ALLRUM OCH TRÄ	55.
AH, TRÆ, PÅ MØBEL MESSEN!	55.
BOLIGMILJØ	55.
AL-RUM UDE OG INDE	56.
NORSKA SPÅNPLATTOR OCH GOTT NYTT	56.
SNEDKERMESTERS PLASTICSTOL	56.
FRAMTIDENS SKRIVBORD I LONDON	57.
BLOW UP I KONST-MODET	57.
NIKI DE SAINT PHALLE	57.
VERNER PANTON I BYEN	59.
20-30-TAL 1969	59.
NY MODELL OCH POP-STOL	60.
FARVEL GULDSTOLE	62.
ETTA UNDER 1000	62.
ÖRESUNDSBRON	64.
DIPLOMATEN FRA BRAUN	65.
RYMDFANTASI I SMYCKE-MODET	67.
PARIS	67.

V.

VITA I TRÄSKOR	68.
QUASARS IMPERIUM	68.
COMBI-SIT I MOBILIA	69.
ÆDELTRÆ ÆDLE STENE	71.
PÅSE SOM SÅNG OCH KANVAS-SHOP	72.
GLASBORD OCH BRUNNSLOCK MODELL, MÖBELBILDER OCH BILDREPORTAGE	73.
MILANO	75.
HJEMMET I FREMTIDEN	75.
GLAS I RUMMET	76.
CESARES TRONE	76.
SMEDEN PIGEN OG JERNET	76.
SMEDENS JÄRN HOS CARDIN	77.
JÄRNSMEDEN ERÖVRAR VÄRLDEN	77.
DANSKA MÖBLER HOS SILVERBERGS I MALMÖ	78.
VEDEL-RIEPER I MALMØ	78.
TAGE POULSEN	78.
PASTILLEN PÅ STRØGET	79.
SCANPLAST 99 I GÖTEBORG	79.
LIVET I PLASTIC	79.

VI.

KUNSTEN ER OGSÅ MED	80.
PLAST	80.
PLAST I KONSTEN	81.
MAXI-DAG I KØBENHAVN	82.
TRÄSKOR	83.
SIDSE & ALRINGS BOOM	84.
NUNNAN	85.
MARGIT BRANDT-STOL	85.
HULL, FRISYR OCH AMETISTER	85.
ET RUM I RUMMET	86.
1970	88.
OM FÖRSVUNNA BILDER OCH ANDRA	89.
HANDBOKSFÖRFATTANDE	91.
VERNER PANTON	91.
STOLE AF PLASTIC-VANDRØR	93.
MÖBELMÄSSAN I KÖLN	94.
MER PANTON	95.
PAUL CADIVIUS	96.
PANTON-LAND	97.

VII.

JØRGEN KASTHOLM	98.
ETT ANNAT MÖTE I KÖLN	99.
HANS WEGNER	99.
FRÅN FATTIGMANSTECKEN TILL MODE-DETALJ	102.
HA DET GOTT	103.
TRÄSKO-MOCKASINER I PARIS	103.
SVENSKE TRÆSKO I PARIS	104.
OMSLAGSBILDER: SVERIGE OCH SPANIEN	105.
TRÆSKO	105.
TRÄSKOREPORTAGE, VENEZUELA	105.
MANGEL	105.
TRÆSKO-MOKKASINER NU	106.
JIMMIE MANNING	106.
MASKULIN KROPPSMÅLNING	107.
THE BRANDT EMPIRE	108.
JERNSMEDEN FRA FÅBORG	109.
PACO RABANNE	110.
LOUIS FERAUD PÅ MUSÉE d'ART MODERNE	110.
YVONNE OCH SALVADOR DALI	111.
IRIS CLERTS BUSS	112.

VIII.

YVONNE OCH ABC	112.
UP HOS C & G	112.
MØBLER OG MULTIKUNST	113.
LES LALANNES 1.: FLODHÄSTEN I PARIS	113.
FLODHÄSTEN I DAILY MIRROR	114.
LES LALANNES 2.: GULDSMYCKESKULPTURER	114.
LES LALANNES 3.: MOBILIA.....	115.
FÖRSTA FAMILIE-EKSTRA	119.
STORE HANS ´BARNMÖBLER	119.
GRETE I GLASSTOLEN - MÖBEL OCH MODELL	120.
BALLONGLAMPA	121.
FAMILIEN PÅ JAPANSK	121.
CADOVIUS ´CIRKLER	122.
EASY RIDER-MOTORCYKEL PÅ DAN INTERIOR	123.
MOTORMODE	124.
MANGE LANDES MOTORCYKLER	124.
DEN NYA BRONSÅLDERN	125.
CINDY OCH ABC	125.

IX.

ACRYLFILM OCH MULTIMÖJLIGHETER	125.
MODENS PLAKATER	126.
HANDIKAPPADE BARN I LUND TILLVERKAR MODE-KLÄDER	126.
BILEN ER EN KUGLE	127.
MODEN I MILJØET I FAMILIE-EKSTRA	128.
FORM UDEFRA	128.
CADOVIUS-MODEN OG DAN-INTERIOR	129.
SKAK	130.
LAMPEPOKAL	131.
MODEN KOM FØRST MED LIGERETTEN	131.
BARBRA STREISAND OCH DANSKA MÖBLER	132.
I MODERNE RUM	132.
FART I KUNSTEN	133.
VERNER PANTONS LAMPE-KLASER	134.
MØBEL MAJ	135.
TORRES TIL KUNGÄLV	136.
VOR EGEN ITALIENER	137.
MØBELMESSE HER OG DER	137.
KUNGÄLVSNOTISER	138.
SIDDE, LIGGE OG LÆNE	139.

SPISE-VÆRKTØJ	140.
ULD ER GULD	140.
FORMSTØBT	141.
HULEN I GALLERI A 18	142.
BAR	142.
OPBEVARINGSMØBLER	143.
VIKA EFTER SPIKA	143.
PERLEPYNT	144.
SMYKKER I GRUSGRAVEN	145.
FÖRBLUFFAD JÄRNSMED	145.
JIM DINE	146.
REJSEN TIL EN NY SENG	147.
ALUMINIUM	148.
GALLERIET PÅ HJUL	149.
EUROPLASTIC 1970	149.
CAMOUFLAGE	150.
RIFT OM OVERSKUD	150.
MÆND I MART IDAG	151.
MART	152.
CAMOUFLAGE FRA ANGLIA	152.

XI.

MART-LEDELSEN BANGE	153.
BATTLE-DRESS UDEN KRIGS-LIDER	155.
DABATTÖRER TILL MARTET-FILMEN	156.
UTEN-SILO	156.
STOL ER EN BOG - MILANO	157.
SKULPTUR I MILANO	158.
MØBELMODEN	158.
DANSK DESIGN I MILANO	160.
LYS I SLAGEN	160.
STEREO I EN HØJTTALER	160.
ALANS RINGE	161.
ENGELSK DESIGN-UTSTÄLLNING HOS SKJALM P.	162.
SMYCKEFAT AV JACOB HULL	163.
STOLEN - BORDET OG ASTRID	164.
FRENCH PLASTIC HOUSE	164.
HON SVINGER	165.
SØLV TIL FEST	166.
SALESCO I BELLA CENTRET	166.
I MALMÖ	168.
LEGEPLADS SOM SAMLESÆT	168.

XII.

SIDDE KUNST	169.
HULL I GULD	169.
SKINDSOFA FRA SCHWEIZ	170.
DITTE MARIA MED GULD	170.
JØRN UTZON I HERNING	171.
HUSET PÅ HEDEN	171.
BRONZE TIL ULD	172.
TIL MODESHOW I LEGOLAND	173.
PLAYGROUND	174.
PERSONREGISTER	176.
FOTOGRAFER	186.

EN SAMLAD FÖRTECKNING ÖVER ÅRTAL OCH RUBRIKER
FÖR TIDSFASSETTER I-IV FINNS I TIDSFASSETTER V. APPENDIX.

SPÅR I DET BLÅ

-”han såg icke den kände kamratens utan en främlings, en okänds ansikte framför sig. Dragen voro fårade, skarpa, bleka, mungiporna neddragna, hakan oförsonligt hård, och ögonen - dessa underliga grå ögon, en sjöfarares eller en bergsbos ögon, utan fruktan för något på jorden! Vem var han, varifrån kom han? Lönlösa frågor: under de två åren Maurice Wallion varit detektivreporter vid Dagskuriren hade han aldrig med ett ord berört sitt förflutna. Man visste att han varit reporter i Petit Parisien, deltagit i en nordpolsexpedition, kämpat med i boerkriget, vistats långa tider i Brasilien, Indien och Kina. Därutöver - ingenting!

Beyler ryckte till. Den andre hade blixtnabbt sett upp och betraktat honom forskande.

»Varför ser du på mig?» sade Wallion lågt. »Tänkte du på detsamma som jag? Det förflutna?»

Han skrattade till.

» Ser du, skillnaden är den att du gissar, men jag vet, vet!»

Jul. Regis: ”Det blå spåret” 1926.

ANDRA TECKEN

"- Med den historiska kunskapen om modernismens dubbelhuvade Janus-ansikte skulle man genom journalistiken - huvudsakligast genom ett mycket medvetet bildskapande uttryck, kunna ge konstnären och den konstnärliga verksamheten ett nytt "just-nu"-medium:

Det som medvetet skapas som just-nu-levandets yttre attribut för det pulserande livet, vilket givetvis avspeglar vad som försiggår under ("just-i-dag") ytan, kan man genom kunskap och egen självsyn om sin placering i tiden - genom journalistiken - medvetet hantera så att det ger tidens Janusemblem ett tydligare - och definitivt ett verkningsfullare framåttvisande ansikte".

"- För den konstnärliga handlingen finns det många former och platser, såväl socialt etablerade som medialt nyfunna, men:

En dagstidnings bildsidor har så stor genomslagskraft att det borde stå utom allt tvivel att de med nödvändighet borde ingå i konstnärens verktygsarsenal och vara en naturlig del av den (liksom i dag TV:s hela värld och inte minst den digitala datavärldens hela spektra). De är i högsta grad reella förevisnings- och arbetsplatser för konstnären".

(Tidsfasetter I.)

I detta skede sökte jag tidens tecken på annat håll än i de traditionella konstens isolerade bönerum där man oftast (enbart) visade privata versioner av tidigare kända konster (och som därför givetvis inte alltför ofta var särskilt upphetsande för mig i *mitt* sökande efter just-nuet, som tydligen [åtminstone] vid denna tid [nästan som regel] inte stod att finna just där).

Jag sökte i stället i *vad som passerade på min väg, i mitt liv, i den miljö som var skapande och som skapade - att se - hur man ville bli sedd, vad*

man ville *omge sig med* - jag sökte i den kreativa konstfärdigheten som den kunde visa sig på gatan, i de avancerade tekniska- och i de nyproducerade tingen, i bruksföremålen - och givetvis där konsten visade sig funktionell i förhållande till sin idé-i-tiden: det kunde vara såväl i det offentliga som i det privata, för att inte säga: i vad som förmodades bli det *framtida rummet* -just då!

Jag sökte överhuvudtaget allt, överallt där det sattes *avtryck* av den kreativitet som var *den* tidens; eller kanske mera riktigt: *jag var där det hände*, men framför allt: *jag var alltid först med att studera och att redovisa* det som formades och skapades, *det* som i en nära framtid skulle komma att synas i det privata och i det offentliga rummet; *jag var där*, mitt i tiden, den tid som nu kallas *då* - *men efter 1969* (se Tidsfasetter I) *var jag också helt medveten om att jag var en medverkande del av vad som var tiden.*

Genom att synliggöra detta genom fotoreportaget, (*och att göra det först*) *gavs det mig de stora möjligheterna genom Ekstra Bladet* - och därigenom också genom andra publikationer) - *detet tydliggjorde jag i text men framför allt visuellt - i bild - att se och vidarebefordra var det viktiga* - vad som rörde sig runt om i världen (men också på hemmaplan i Danmark).

Genom att visa på ytan, och genom att visa det genom den stora spridning som pressen hade, visade jag också på bildens, med nödvändighet snabba tolkande och tydande funktion för åskådaren - (om han så ville), men som konstnär tyckte jag mig därmed också , genom formen för distribution av bilden, kunna visa på det som låg *under ytan*, - "vad som låg i tiden" - visionerna i tiden.

PROFESSIONALISM OCH ANSVAR

Att alltid kunna arbeta med professionella medarbetare såväl i Köpenhamn som runt om i Europa *gav mig stora (och för tidningen ofta dyra) möjligheter*, som krävde ett *stort ansvar* för att det *alltid* skulle vara värt såväl min personliga kraft och förmåga för mig själv, som för att motivera de stora ekonomiska kostnaderna för tidningen.

Professionalism, och *enbart professionalism, gavs och krävdes* - här var det inte fråga om annat - projekten måste *alltid lyckas*.

Det krävde oftast hårt och ibland ytterst komplicerat arbete med mycket folk involverat, ofta av olika nationaliteter, invecklade i ett företag som ibland från början kunde te sig ytterligt ovisst men som slutligen ändå skulle visa sig genom *informativ nyhet och korrekt text, som en estetiskt rak, innehållsmässigt intressant, och en tekniskt vältäckt och tryckbar bild med grafiska kvalitèer*.

Rent praktiskt var det så, att i det *första* skeendet var det själva idén och handlingen kring den som var ett mål i sig, den *andra* fasen var att med stor fart få resultatet till redaktionen och till trycket, den *tredje* var uppskattningen av sidorna (från de som medverkat i processen och från "*betraktarna*" genom sidornas "läs-"värde) - och till *det slutliga* och *viktigaste resultatet* såsom det mättes av tidningsköparna och *i tidningssidornas* (ännu viktigare och ännu längre bort) *förlängning*: - hur bilderna spelade med, rent fysiskt, *i deras syn på just-nu-omgivningens sätt att vara*.

EKSTRA BLADET

i Köpenhamn ägdes (ägs) av A/S Dagbladet Politiken (grundat 1884), Danmarks största morgontidning med en upplaga på ca. drygt 196.000 ex. [1994]). Ekstra Bladet förekom först (från 1904) som bilaga till Politiken med rapporter från rysk-japanska kriget.

Ekstra Bladet (som tidning under eget namn grundades 1905) hade framgångar under 30-talskrisen, men en nedgång under 50-talet.

1963 återlanserades Ekstra Bladet med en helt ny struktur och under en helt ny ledning med Victor Andreassen i spetsen.

Man återinförde den ursprungliga aggressiva och spektakulära stilen som var provocerande, ofta med person- och sensationsinriktade artiklar inte minst i sammanhang med "brott" och samhällets elände, dess "bagmænd" och spekulanter, spekulationer i sex, - *nyheter som beskrev det "moderna": "tidsfenomenen" såsom de tecknade sig i ett just-nu-perspektiv (- min just-nu-tid! -)* och, inte sällan, mot "god ton" och "normal" "pressetik".

Under 1970-talet vann EB också framgångar i det som i Danmark kallas "provinsen" (d.v.s. hela landet i övrigt, utanför Köpenhamnsområdet). Ekstra Bladet var som tidning, liksom moderorganet Politiken, politiskt oberoende "radikal-socialliberal".

Förebilden för Ekstra Bladet var eftermiddagstidningen Daily Mirror i London som var Storbritanniens största dagstidning med en upplaga på 5 milj ex. Den var (och är) liksom EB i tabloidformat (d.v.s. mindre i formatet än morgontidningarna och med ett mer koncentrerat innehåll).

Ekstra Bladet var vid denna tid Danmarks största dagstidning som under min tid på tidningen nådde en daglig upplaga på drygt 247.000 ex. (1973).

Min mening nu (1997) är att tidningen, efter denna storhetstid, har deklinerat.

Min tid på tidningen var före färgtryckets och datoriseringens tid och då Ekstra Bladet var en 6-dagars-tidning. Jag lämnade tidningen 1974.

Efter 1987 utkommer EB även på söndagarna. Ekstra Bladets upplaga låg under året 1994 på ca. drygt 195.000 ex.

Vad beträffar redaktionsstrukturen under min tid på tidningen var den för min del så här:

Birte Strandgaard var chef för Familjesidorna på Ekstra Bladet sedan några eller något år innan hon gjorde de beramade bildsidorna i samband med 1. Nordiska Ungdomsbienalen på Charlottenborg i Köpenhamn i december 1966 (Tidsfasetter I.).

I samband med utställningen fick jag för första gången kontakt med Ekstra Bladets redaktion och dess ledande företrädare.

(Jag hade naturligtvis på många sätt haft kontakt med tidningen tidigare, då dock huvudsakligast via olika bättre eller sämre journalister [t.ex. en sämre sådan som var på tidningen vid händelsen ifråga: Rudy Jensen

[som givetvis försvann] genom hennes dubiösa rapportering i samband med den sorglustiga lundahistorien i september 1965 [se Tidsfasetter I] - men någon verklig kontakt med med EB:s redaktion hade jag tidigare inte haft.)

Birte Strandgaard hade gjort om Familjesidorna, som dagligen alltid var två, ibland flera och tidvis var det fråga om hela flersidiga bilagor, till att i huvudsak verka som bildsidor - eller i varje fall som bildjournalistiska reportage eller artiklar.

Dessa alltid fasta sidor i tidningen hade en egen redaktion i redaktionen till vilken en del fasta medarbetare var knutna under Birte Strandgaards ledning: fotografer, journalister, sekreterare, modeller, layoutfolk m.fl. Sidorna med rubriker, bilder, texter och allt som var förknippat med det färdiga resultatet i tidningen gjordes färdigt inom denna redaktion och rördes inte av någon annan. Man kunde alltså som bildjournalist, redan i utgångsläget för den idé man hade, anpassa sitt resultat efter dessa premisser.

Till dessa sidor knöts jag 1967 som *fast frilans-medarbetare*.

Jag hade då med mig mina tidigare ganska omfattande privata kontaktytor som jag sedan genom tidningen skapade än vidare, och jag kom genom åren att få ett betydande personligt kontaktnät som sträckte sig över det mesta av Europa, det fanns i USA, men också i många andra länder.

Arrangemanget som fast frilans gav mig stor personlig frihet och en konstnärlig och journalistisk valfrihet som inte varit möjlig under andra omständigheter. Det var också en ekonomiskt mycket fördelaktig form för mig - men det var framför allt också *en mycket stor utmaning på det konstnärliga planet*.

Det betraktades givetvis från tidningens sida uteslutande som en fördel att den knöt mig till sig såsom yrkeskunnig mångsysslade konstnär i tiden, som idégivare med många kontakter och som bildskapare med "fingret på 'tidens' puls".

Jag betraktade det som ett nytt konstnärligt medium och som en fullt förståelig framsynt symbios av/med uppdragsgivaren.

Huvudkravet från tidningens sida var, att jag skulle komma med nyheter som skulle vara först i Ekstra Bladet och - i tryck och bild samma dag som det blev uppenbart i sinnevärlden som en nyhet för andra, och som då av andra tidningar alltså endast skulle kunna rapporteras såsom något dagen-efter - som en händelse som redan hade skett - något som redan var publicerat i Ekstra Bladet!

Min uppgift var alltså: dels att *synliggöra nyheten i nuet i bild och text*, dels att leverera den till tidningen senast *dagen innan* nyheten blev offentlig, alltså innan den var känd eller sedd av någon annan - innan den blev ett offentligt faktum - så att *tidningen kunde presentera den samtidigt i Köpenhamn* - varhelst jag nu fann nyheten inom mina ämnesområden (se Tidsfasetter I.).

Sådant lät sig bevisligen göras, men endast med tillit från och genom de rätta personliga kontakterna - *och det blev gjort* - inte bara i Danmark utan också runt om i Europa.

(Detta med *simultanism* - den samtidiga händelsen - var vid denna tiden endast *en* [men viktig] del av mina personliga attraktioner till verksamheten, tillsammans med professionalism, upptäckarglädje och personlig studielystnad - och svårigheterna i att få projekten till fullo genomförda - det var stimulerande.)

Givetvis var det genom en saklig journalistik - men *framför allt blev det genom min konstnärliga hantering av ämnet* som kom att bli den absolut viktigaste nödvändigheten för såväl mina personliga kontakter som för min egen verksamhet.

Därtill - och givetvis inte oviktigt - var att jag alltid kunde arbeta med de bästa fotografierna därför att de såg att resultaten - bilderna för deras del - mycket ofta köptes världen över, och det var ju bilderna med det stämplade lilla c:et i ringen - ©, copyright, - på fotots baksida som gjorde att fotografierna i förlängningen kom att få än mer betalt för sitt arbete och såg en framtida reventy och en än större ekonomisk utdelning av samarbetet - så man var från det hållet också angelägna om ett samarbete.

Vid sådana tillfällen - då bilderna "gick på export"- föll som regel de ursprungliga bildtexterna och den skrivna journalistiken och ursprungsidéerna bort eller blev de ofta förvanskade efter nationella eller lokala förhållanden, bildregissören-idégivaren (dvs. jag) föll i sådana fall också bort vid publiceringen eller nämndes i varje fall sällan. Något sådant var naturligtvis inte fallet då det gällde fotografen - av nödvändighet - genom fotots copyright-stämpel. Dock hade jag inget att beklaga mig över - mina kontakter med mina källor stärktes och pekuniärt var min initiala ekonomiska utdelning genom EB fullt tillfredsställande.

Framträdande tecken bland kreativt folk i tiden som syntes under 1960 och -70-talen var den ökande ekonomiska utvecklingen - men framför allt inom tekniken: den snabba materialutvecklingen - inte minst inom arkitekturen och genom det totala gränsöverskridandet mellan professionerna; möbelen var på väg ut från enbart nytta och status, till att i många fall också betraktas med ögon som på skulptur och på måleri (som i de flesta [bättre] fallen stannat i bildmakarstadiet på den amerikanistiska 1950-60-tals-expressionismen eller på det historiska imaginärt-introverta planet) -.

Måleri vid denna tid kunde i övrigt ta sig uttryck i många nya former t.ex. genom medvetet utförd kroppsmålning - dvs. man målade (dekorerade estetiskt medvetet) direkt på någons kropp eller på engångskläder för ändamålet med användaren i.

Det fanns många - och mycket olika - tidstecken att beskriva och redogöra för genom journalistiken och dess bilder.

Märk väl, att redogöra för deras förekomst - för betraktaren att själv ta kontakt med om han så ville - och inte att recensera förekomsterna i någon sorts historiskt dimmig backspegel - ity det var de idéer som den tiden bar fram som sina yttringar.

KULTURHISTORIA

Texterna i det följande rör sig - till att börja med - om de kreativa människorna i den tid jag redogör för och deras verk såsom jag har redogjort för dem en gång tidigare som bildjournalist.

Flertalet kreationer och människorna bakom blir raskt osynliga för eftervärlden, men icke desto mindre har de befordrat sina idéer och verk vidare som kulturhistoria, och kanske vilar inte så lite av vad som står för "i-dag" på vad som gjordes då.

Dessutom stod min dåvarande verksamhet för en del av den bild av samtiden som delgavs den tidens publik och brukare.

Vidarebefordran av vad som skedde då genom denna text kan, förutom att den berättar en del av min egen historia, kanske nu också stå för *sin* del av inpassandet av detta i dess kulturhistoriska sammanhang.

Det är alltså inte fråga om abstraktioner eller ansiktslös historia - sådant ger ofta trots sin exakta uppsyn föga besked om människor och konkret sanning - vad jag skriver i detta avsnitt, vilket kommer att framgå av det fortsatta, är nästan uteslutande direktcitat - på det språk texten var författad.

Beträffande mitt privatliv kommer det inte att beröras i Tidsfasetter, men jag sticker inte under stol med att det är och har varit som för alla andra: "människors gärningar och ställningstaganden styrs inte enbart av hunger och törst eller tillgång och efterfrågan eller allvarlig övertygelse eller rationellt övervägande eller ens själviska baktankar, utan lika mycket av snuva och tandvärk, oförutsedda förälskelser, oreflekterade tycken och fördomar, infall och lynneskast som rentav kan påverkas av väderleken." I vad mån dessa komplicerade orsakssammanhang påverkat händelseförloppet för min verksamhet får bli de medresandes ensak att bedöma.

För att göra det möjligt att någotsånär beskriva tidsandan genom de konkreta yttre tingen, den miljö som var deras (och min) och så mycket som möjligt i dess sammanhang, har jag valt att koncentrera huvuddelen

på möbeln, möbler i tiden: möbel/moden och kring-tingen som de skapades och återgavs i den tidens kontext.

- I den *nu* kulturhistoriska sinnevärlden - så fylld av sin tids idéer - som *då* var min livsluft blev resandet tidigt omfattande och möten med nya situationer och människor otaliga.

Det säger sig själv att varken allt eller alla kan namnges här och det finns givetvis därtill också ting om vilka det ännu inte kan talas, och lika givet finns det händelser om vilka allt definitivt inte kan berättas. Många jag träffat har också haft en berömmelse som varit lokal och därför inte långlivad.

Även om mycket av det som *då* var aktuellt nu blivit osynligt för världen, kan vi som var där också se att en del, trots allt och av olika anledningar, i många fall har lyckats vidarebefordra sina där och *då* uttryckta idéer till vår tid i en eller annan form.

Det är givetvis inte alla som satt tydliga spår genom mästerverk, men en del gjorde redan *då* ett tydligare intryck än andra genom att uppträda som angelägna på ett sådant sätt att de syns tydligare även nu i efterhand: *de som skapade händelser och linjer i det skeende som har kommit att beskriva just den tiden.*
Den tid som *nu* är *då* - men som *då* var det verkligt brusande nuet.

Jag kommer i det fortsatta att ge endast kortare notiser och intermittenta upplysningar utan annan ordning än en någorlunda kalendarisk.

För att detta skall låta sig göras - och för att jag skall kunna nämna mer än jag tidigare gjort om vad som var signifikativt för tiden - men som inte hade sin plats i den mer programatiskt sammanfattande första delen av Tidsfasetter (som sträckte sig fram till 1970) behövs därför ett kort återvändande i tid till 1967: artikel-, händelse- och personströmmen får börja där.

10.

1967

BLOW UP I MØBELMODEN

Artikel, EB 2/12, tre sider, två fyrspaltiga, ett femspaltigt foto, underrubrik:

”Billig-møbler fra Hagaplast lanceres i dag i Sverige. Til salg i Stockholm, udstillet i Malmø, snart fremme her”. Text:

”I Paris er plasticmøblerne endnu luksurmøbler. Igår startede en udstilling hos Form i Malmø, hvor en ung svensk indretningsarkitekt STEPHAN GIP beviser, at plasticmøbler til at blæse op virkeligen kan fremstilles i et prislæg, der passer de unge, som serien er tiltænkt. Møblerne hedder tilsammen Blås Upp, og det skal tages helt bogstaveligt. Man kan blæse møblerne op med sommerens madras-pumpe eller en støvsuger. Serien består af sofa, voksen-stole med og uden nakkestøtte, barnestol og pude og Stephan Gips design i møbler kan sælges i Sverige for 85 kr. for sofaen, 45, 35, 25 kr. for de forskellige stoletyper og 7 kr. for en pude i diameter 55 cm.

I modsætning til de parisiske plasticmøbler, som er glasklare genemsigtige, arbejder Stephan Gip med plastic i farverne hvidt, blå, gult og rødt, og lappesager følge med til uundgåelige uheld.

Stepha Gip er lærer ved Nyckelviksskolan i Stockholm og Kapellagården på Öland, begge grundlagt af den store svenske møbelarkitekt Malmström. Blås Upp-møblerne er helt på linje med de avancerede eksperimenter rundt omkring i verden i dag, og de vil snart blive udstillet hos Svensk Form i Stockholm, hvilket i princippet betyder, at det mere eller mindre officielle organ Konstfackskolan med de store svenske traditioner velsigner det unge eksperiment.

Stephan Gip fortæller i øvigt, at han snart kommer med masonit-møbler i plader sat sammen med snører.”

SNØR OG FOLD OG BYG I RUM

Artikel, EB 14/12, två sider, två fyrspaltiga bilder, ett tvåspaltigt, underrubrik: ”Legetøjs-elementer, pap- og masonitmøbler til at folde og snøre sammen møblerer ”forandringernes rum”, der viser møbler for de mennesker, som ikke ønsker at låse sig fast i en kostbar møblering, og svenske designere med ungt syn på tingen er i fuldt sving med fremtiden”. Text:

”Stockholm (Ekstra Bladet) - I Svenska Slöjdföreningens nye udstillingslokaler i Hötorgscity har man i disse dage gode chancer for at betragte to kategorier af moderne møbler. På den ene etage er en permanent udstilling af varedeklarerede møbler i moderne industridesign. Gedigne og informerende møbleringer. Kvalitetsstatus.

I den anden etage holdes den første specialudstilling i FORM DESIGN CENTER med titeln ”Forandringernes rum”, og det er inspirerende sager for mennesker med sans for fremtiden. Bag blinkende metalskærme og spejlende plastic viser 10 svenske firmaer, som satser på unge designeres ideer om anti-statusmøbler, hvad der kan skabes af plastic, pap, masonit og trä, nor man vil folde, blæse op, snøre og skrue møbeldelene sammen selv.

Det er billig-møbler, som skal gøre det muligt for moderne mennesker bestandigt at forandre deres miljø fremfor at låse sig fast i en bestemt møblering med kostbare møbler. Smid væk uden sorg, når De får lyst til noget andet! Ideen er den samme som i Papirmoden, og her er svenske designere også ved at gøre sig gældende. MÖLNLYCKE har netop lanceret en mangfoldig kollektion, Hvoraf ikke mindst HERRESKJORTEN i mønstret materiale med Mao-flip må vække interesse.

Børnemøbler, teenagemøbler og fritidsmøbler er især det, der har interesseret de unge designere.

BRIOBYG er berømt svensk legetøj, og nu har fabrikken ladet en ung designer MIKAEL BJÖRNSTJERNA overføre Brio-tanken til voksen-elementer af plasticlakeret træ (røde, gule, blå og grønne), som skrues sammen med plasticskruer. Her er de brugt til ”hyldeskulptur”, stol og bod (matreialer til hylderne) ca. 150 sv. kroner, stolen ca. 37.

FYRA er et navn, der dækker over fire unge designere, JANNE AHLIN, JAN DRANGER, MARTIN EISERMAN og JOHAN HULDT, som kommer fra Konstfackskolen i Stockholm, og de fire har netop skabt et helt møbelprogram for BRA BOHAG, hvori denne stol af sortlakeret bølgepap indgår. Denne serie er endnu ikke i produktion, men et af de første lovende svenske forsøg på at lave billigmøbler af pap.

SNØRET MASONIT

STEPHAN GIP er den unge svenske formgiver, der netop har noteret sig

en stor succes med de første svenske plasticmøbler til at pumpe op (vist her på siderne forleden og i danske butikker til foråret). Nu fortsætter han med billige møbler af masonit. TREEFLEX heder serien, og møbeldelene snøres sammen med plasticsnører. Firmaet MO OG DOMSJÖ fremstiller Treeflex, og f. eks. dele til en stol: 39,50 sv. koner”.

NU OGSÅ HAN I PAPIR

Artikel, EB 18/12, två sidor, ett fyrspaltigt foto och ett trespaltigt, underrubrik: ”Mölnlycke lancerer smukke trykte mønstre i fin-fin kollektion af non-woven rayalin”. Text:

”I Paris, London og København sælger man papirstøj mellem køkkenruller, slaktposer og smørrebrødspapir eller kitler, og det har ikke været den bedste start for det moderne tøj, der smides væk efter brugen - dog ikke efter én gangs brug!

I Stockholm lanceres i disse dage det store svenske firma MÖLNLYCKEs første kollektion af tøj til kvinder, mænd og børn i det såkaldte ”papperstextil” RAYALIN, og det første svenske gennemarbejdede papirstøj lanceres på værdig vis, nemlig på udstillingen i FORM DESIGN CENTER, hvor der præsenteres papmøbler, masonit- og plasticting til moderne miljø.

Mønstertegneren KARL JOHAN DE GEER har tegnet stofferne og valgt farverne med lige så stor omhu, som om det var kostbare klassiske stoffer, der skulle prydes, og den svenske designer TORE MARKLUND har været med til at udarbejde kollektioner, der er en af de bedste på markedet i dag - fremme i de første stockholmske butikker netop nu. Materialet er en behagelig vlieseline-type, der falder godt og er ikke så tykt og stift som de engelske modeller, der har været fremme, også i København. Priserne er også billigere: 10-13 svenske kr. for en pigekjole, 16-18 for voksen-kjoler i kort model, 28-30 for de lange og 13-14 kr. for herreskjorten i moderne facon med Mao-flip. Både herre- og dameskjorter sidder helt rigtigt, og her arbejder man med den store erfaring, som MELKA ligger inde med. Melka er et datterselskab til Mölnlycke.

Vi lever i plastic- og atomalderen, med også i papiralderen. siger Mölnlycke og kalder Rayalin-kjolen for et ”idealplagg”. Stoffet er næsten lige så stærkt som let bomuldstøj, det er blødt og behageligt. Det kan vaskes flere gange (håndvask ved 40 grader anbefales), og det kan stryges med lunt jern”.

Annat om sammanhang och artiklar från 1967 - se Tidsfasetter I.

15.

1968

STÅLMØBLER MODERNE IGEN

Artikel, EB 16/2, en sida, ett femspaltigt foto, ett tvåspaltigt. Text:
 "I Sverige har man ikke svært ved at få nyheder frem på møbelfronten. Den skånske fabrik DUX i Malmø har netop med succes lanceret plasticbehandlede møbler af BØLGEPAP, designet af et meget ungt kunsthåndværkerteam fra Stockholm, og nu kommer Dux igen med en helt ny lige, som i dag har premiere i det moderne møbelvarehus SILVERBERG i moderne STÅLRØRSMØBLER.

Det virker fuldkommen rigtigt, at stålrørsmøblerne kommer igen i billedet, samtidig med at 30'ernes mode i tøj vender fornyet tilbage, og hos Dux drejer det sig om antistatus-møbler med stor appel til ungdommen. De er billige, farveglade og fornuftige.

Serien er opbygget af en hvidlakeret "rede" af stålrør med løse hynder med betræk af vaskbart perlonstof (fra EMONDS i Landskrona) eller sækkelærrede.

I en del af serien kan lænestolene kobles sammen, så at de danner en plan sofa. I et bord med hvid plasticplade (Perstorp) kan bordhøjden ændres ved hjælp af ben i ulige højder takket være en virkelig dygtig konstruktion. Et spisebord med 4 stole, som er stabelbare, koster cirka 450 svenske kroner, og den meget bekvemme lænestol på billedet (fås med gult, rødt eller blå perlonbetræk) koster cirka 350 svenske kroner. det er to unge svenske designere uden arkitektuddannelse, der pludselig gør sig gældende i den svenske møbelmode med en frisk indsrøjtning af ideer og sans for at realisere dem. CHRISTER NORMAN (28 år) og RUUD EKSTRAND (25 år) har sans for tiden, og de gjorde sig forleden stærkt gældende på møbelmessen i Stockholm.

Samtidig med stålrørspremieren i Malmø røbes deres nyeste planer om et nyt byggesystem for huse af glasfiberarmeret plastic, som de er i fuld gang med.

DE NYE STÅLRØRSMØBLER kommer også frem i danske butikker. De ventes at være framme på det danske marked omkring 15. marts - i en del af de avancerede specialbutikker."

LIVET MED PAP OG PAPIR

Artikel, EB 2/3, två sidor, sju foto. Text:
 "I DAG åbner på FORM DESIGN CENTER i Malmø en udstilling med titeln

BARA VANLIGT PAPPER? Der er spørgsmålstejn efter, men udstillingen svarer selv: i vor nye verden er papiret meget, meget mere, end det sædvanlige gamle papir plejede at være. Papir er nytte, bekvemmelighed, mode, form, farve. Papir er en ny livsstil. Kom og se, hvor langt vi er nået! Kun i Amerika har man haft en udstilling med samme emne, og USA og Sverige er i spidsen af udviklingen på dette område. Langt de fleste pap- og papirsting på det danske marked f.eks. er fra amerikanske eller svenske fabrikker, og i Sverige er man f.eks. på kunsthåndværkerskolerne helt klar over udviklingens vej. Man giver eleverne mange emner for at inspirere dem til design i pap og papir, og adskillige unge designeres ting er i produktion.

ANNIKA HEIJKENSKJÖLD er en moderne kvinde. Hun står for udstillingen og har fyldt en festlig labyrint i FORM med mange svenske og enkelte udenlandske ting. Her er bare et lille udvalg af emnerne: Tallerkener, krus, hyldepapir, servietter, æsker, poser, gardiner, tæpper, stole, skamler, skabe, legehuse, sygehusdragter, blomster, skjorter, overalls, lagner, håndklæder, bademåtter. For danske butikker med sans for fremtid vil udstillingen være en god anledning til studier i pap og papir. For på det område er fremtiden endnu knapt nok begyndt i Danmark, men i fuld gang i Sverige."

ULLA MOLIN

Artikel, EB 17/5, två sidor, sex foto, en teckning. Rubrik: Dansk invasion til grøn gård, underrubrik: "Idé-udstilling i Helsingborg vil hjælpe folk til at gøre sommeren lang og vinteren kort." Text:

"Tre minutter fra Helsingør-færgens færgeleje i Helsingborg ligger GRÖNA GÅRDEN på Norra Strandgatan, som er kendt af tusinder af danskere, der sidste år invaderede udstillingen for att få inspiration og gode råd om inretning af haver, terrasser, udestuer m.m.

I morgen åbner GRÖNA GÅRDEN for denne sommers udstilling. I et vidunderligt gammeldags miljø kan man finde ideer till sommerens uderum af mange slags, og ligesom i fjor venter man masseinvasion .

50.000-60.00 besøgte udstillingen, deraf en væsentlig del danskere. Havearkitekt ULLA MOLIN og hendes søn, indretningsarkitekt ANDERS MOLIN, står för arrangementet, der er enestående i Europa, og i denne sommer har de især lagt vægt på indretningen af udendørs køkkener till haven, terrassen, altanen.

Danske, finske, franske, norske og svenske arkitekter, konstruktører og fabrikanter viser i tre etager (hvoraf hovedarealet er udendørs), hvordan man kan planlægge med henblik på fritiden og glæden omkring maden i det fri.”

Med udgangspunkt från Gröna Gårdens utställning i Helsingborg redogjorde jag i det följande för fem olika kök och byggda grillar. Artikelserien publicerades i Ekstra Bladet under juni och avslutades den 1 juli med en artikel i vilken jag byggde och beskrev en argentinsk grill för Asado och beskrev tillredningen av helstekt gris. Utdrag ur den första och den sista artikeln i serien följer här:

IB og JØRGEN RASMUSSEN

Artikel, EB 8/6, två sidor, två foto (ett hela vänstersidan).

”Ib og Jørgen Rasmussen (begge arkitekter har guldmedalje fra Akademiet i København) lanceres på osedvanlig måde med deres element-køkken i Sverige.....” rubriker:

”RULLENDE KØKKEN”: ”DET DEJLIGE DANSKE”. text:

”Det dejlige danske” kaldes et køkken, som er tegnet af de danske arkitekt-tvillinger Ib og Jørgen Rasmussen, og som i disse dage lanceres på udstillingen GRÖNA GÅRDEN i Helsingborg. Gröna Gården besøges af tusinder Örestad-boer fra begge sider af Sundet, og de finder bl.a. tips og oplysninger om indretning af have og sommerhus. I den nye udstilling ”sommerkøkkener” er det ikke mindts DET DEJLIGE DANSKE, som virker inspirerende.

Ib og Jørgen Rasmussen har på danske-siden bl.a. gjort sig gældende med glimrende typehuse, med FREMTIDSHUSET (i POLITIKEN og i FORUM), med skoler og meget mere, men med køkkenet i Sverige demonstrerer de først og fremmest kærlighed til god mad såvel som æstetisk og praktisk sans. Måske man hellere skulle tale om en kubistisk køkken-skulptur eller hvorfor ikke den moderne tids mad-alter?

Køkkenet bygges omkring en kerne, som i sin underdel rummer afløb, vand og elektricitet og i overdelen en elektrisk ventilator, som suger ud over hele sektionen.

Centrumpartiet rummer fire bordplader af forskellige materialer til

forskellige formål: massivt træ til madlavning, marmor til bagning og kraftige skærebrædder til kødprøtning o.l. Under bordpladerne findes forskellige enheder på hjul, så at de kan trækkes ud og stilles hvor som helst eller køres til og fra spisepladsen.

Ved hjørnerne står køleskab, fryseskab, opvaskemaskine. Trædelene til køkkenet kan købes hver for sig, de koster tilsammen 2.000 svenske kroner inklusive alle hjul, og man kombinerer selv efter ønske med køleskab, ovn osv.

Totalt, med køkkenmaskiner og alt, koster DET DEJLIGE DANSKE køkken cirka 6.000 svenske kroner, men så får man også Ib og Jørgen Rasmussens usædvanlige ønske-køkken med bevægelse og masser af variationsmuligheder."

ASADO

Artikel, EB 1/7, två sidor, tre foto: ett femspaltig, ett trespaltigt, ett tvåspaltigt. Rubrik: "ASADO ER FEST OM EN HEL GRIS". Text:

"ASADO er det argentinske ord for fest i forbindelse med helstegning af spædgrise eller lam. Måske Asado i danske sommerhave vil blive næste punkt i grill-moden. Man kan faktisk selv bygge sig en grill, der er egnet til Asado, og arbejdet er ikke kedeligt for den, der har et vist tag på håndværk og kan finde frem til en smed. I sommerlandet er det ikke så vanskeligt at finde en smed, som kan hjælpe en med jerndelene, medens man selv kan klare at støbe basis for grill'en. Ellers må man også her alliera sig med professionelle håndværkere, og netop i denne sommer skulle det ikke være så vanskeligt.

En Asado-grill vil måske især egne sig til lidt primitive sommerhaver med haverum til placering af enkelte bænke omkring grill'en - til at sidde på og till at lægge fra sig på.

Den store grill til stegning af hele dyr vil kunne blive en festlig tradition i den danske sommer, og i betragtning af priserne på de luksusbetonede grilltyper, som er fremme på markedet nu, vil prisen ikke blive urimelig høj.

Asado-grill'en er ikke en hverdagsting, men imellem festerne kan den gøre god nytte som bålplads, når man skal have havens affald brændt af i stille vejr.

Asado-maden er et måltid, som kan få de fleste mænd til at interessere sig for madlavning, og da vi byggede en Asado-grill i sommerlandet, viste

det sig, at ægtemændene i de fleste vennefamilier øjeblikkelig blev interesseret i Asado-tanker.
 Familieredaktionens Asado-gril er hjemmekonstrueret efter inspiration hentet i Argentina og Grækenland. ..."

WILLIAM SOYA

Artikel, EB 21/5, två sider, två fyrspaltiga foto. Rubrik:

"HAN SÆTTER STRØM PÅ MILJØET". Underrubriker:

"KUNSTNEREN WILLIAM SOYA GØR BILLEDER AF LYS OG LYD OG HANS RADIO AKTIV KAN OGSÅ SPILLE"... "RADIO ELLER DEKORATION ELLER BEGGE DELE". Text:

"Flere moderne, unge mennesker i København har WILLIAM SOYA's "RADIO AKTIV" på væggen. Det er mennesker med sans for mode, for tidens svingninger, for det, som stimulerer i en verden fuld af teknik og lyd.

De omgås helt naturligt med det seneste inden for billedkunsten. Det er f.eks. modemanden Jørgen Nørgaard (NØRGAARD PÅ STRØGET), som har RADIO AKTIV på sit kontor medens LOTTE HOLM - mannequinen, som skabte Danmarks første store mannequin-bureau - har RADIO AKTIV i sit private hjem over mannequin-bureauet.

I slutningen af denne måned kan man også finde "billedet" hos Galleri HYBLER i Bredgade.

RADIO AKTIV er nemlig den mærkelige mellemting mellem en radio og et maleri - eller måske snarere begge dele, og det er William Soyas opfindelse-skabelse.

William Soya, 40 år, er på mange måder en mærkelig kunstner. Forleden fik han 8.000 kroner af Statens Kunstfond. De varede kun et par dage. Men han anvendte ikke statens penge til pensler, farver og lærred, som man kunne tænke sig, at en kunstner ville gøre, men derimod til projektorer og båndoptagere.

William Soya har ikke noget staffeli i sit atelier i kunstnerbyen i Hjortekær. Han har erstattet paletten med et lydbord og penslerne med tænger og skruetrækkere.

I hans lyse atelier, som han egentlig hellere ville have mørkt, blinker farvefelter og gnistrer lamper, og mærkelige lyde kommer fra højttalere, som er indbygget i et stort kunsværk på væggen. Det er lyd, lys og bevægelse i Hjortekær, og det er lyd- og lys-kunstværker, som har vakt

opmærksomhed ikke bare i Skandinavien, men i flere andre lande - først og fremmest i USA....

Soya, der gennem sin skoletid totalt savnede interesse for matematik, og som aldrig helt har fuldført nogen skolegang, er som kunstner blevet tvunget til at lære sig både algebra, elektriske skemaer og teknologi i al almindelighed. Det finder han er en forudsætning for at fungere som kunstner på rigtig måde i vor tid, for at talemåden vor tids midler på vor tids sprog. Med plastic og elektricitet skaber han med maskinens hjælp kunstverker for den moderne menneske i massesamfundet.

Han vil ikke som kunstner stille sig uden for samfundet, men vil være med til at bestemme. Han anser det for en pligt for kunstnererne at se tiden i øjnene og at være med til at påvirke udviklingen.

- Tidligere malede jeg også bondegårde med stråtag. Men i dag ser jeg på høgspændningsmaster, ikke på stråttækte huse. Efter de stråttækte huse har det været to verdenskrige, vi må have forandret os.

Inspireret af f.eks. et vejarbejde, som man indkranser med en masse blinkfyr, hvor tilfældighederne er tilstrækkeligt mange og hurtige for at de skal virke lovbundne som mønster, gengiver William Soya i et kunstverk sin oplevelse med blinkende lamper i et styret mønster på elektronisk måde.

Med samme system som elektroregnemaskiner har han skabt, hvad han kalder "lysbletter" (f.eks. på Herning Højskole), og transistoren er forudsætningen for hans RADIO AKTIV, hans billed-radio. For nylig fik han forespørgsel fra USA om muligheden af at producere den i større skala. Men herhjemme er det svært at få folk til at se på hans radioapparat også som visuelt kunstværk. I USA er det lettere. Der er man mindst 10 år foran os, når det gælder elektroteknik. Der har man f.eks. længe haft programmerede vaskemaskiner, garageporte og andet dagligdags. Man lærer grundene for elektroteknikken i skolen, og det elektroniske bliver naturligt. Herhjemme kan mennesker endnu ikke se bort fra tekniken, mener Soya.

Med 25 projektorer, 3 båndoptagere og 3 lysbilledapparater arbejder William Soya i dag med sin nyeste idé. Det er ideen om en forestilling med et kuppelformet rum fyldt med masser af lys-lyd-farve- og rum-oplevelser. Et rum som han vil at mennesker skal gå ind i med det samme ønske, som har drevet ham selv ind i teknikkens verden:

- Jeg har altid villet vide, hvad der er inden i."

QUASAR KHANH

Artikel, EB 31/5, två sidor, ett femspaltigt, två trespaltiga och ett tvåspaltigt foto. Rubrik:

“BIL TILL BY”

Underrubrik: “Kuriosum på hjul väcker opsigt før benzinen slipper op i strejkernes Paris”. Text:

“Storbyen med alle dens aktiviteter, dens myldrende liv og dens nye problemer optager mange kunstnere og designere i dag.

Transportproblemet er stort i denne forbindelse, og QUASAR KHANH i Paris har præsenteret et af de mest spændende forslag til BILEN I BYEN.

Quasar Khanh har skabt begrebet QUASAR UNIPOWER, bilen til by-brug.

Bilen, der ser ud som et lille glashus på hjul, er skabt efter

målsætningen: maksimal plads inde i bilen, minimal plads i trafikken.

QUASAR UNIPOWER med betegnelsen DATAMATIC har plads til 5 personer (2 foran og 3 bag), er faktisk konstrueret som en terning. Bredde 155 cm, længde 190 cm og højde 185 cm.

Det gennemsigtige materiale er sikkerhedsglas, det vil sige plexiglas på en forsølvet ramme af stål. 3 af væggene (alle undtagen den bageste) har sammenlagt 5 skyde-døre, å at man kan komme ind og ud fra alle sider. For at det ikke skal blive for varmt i bilen er taget varmeabsorberende.

I den første prototype var der anvendt svagt grøntfarvet plexiglas og en Austin 850-motor, hjul og transmission. I den endelige serietilvirkning hos det engelske firma UNIVERSAL POWER DRIVES sidder der under bagsædet en tværmonteret BMC 1100-motor, som driver baghjulene. Der er individuel affjedring på alle fire hjul.

2 sæder forrest og 1 sofa bagtil er skabt af formpresset plastic og er ligesom sider og tag helt gennemsigtige.

QUASAR UNIPOWER kan opnå en hastighed på ca. 80 km i timmen, og prisen er i England sat til ca. 800 £. Det er altså ikke noget legetøj, men der er mange faktorer, der taler for, at Qasar Khanhs bil til byen virkelig er et alvorligt forsøg på at løse problemerne med trængsel og parkeringsvanskeligheder i den indre by. Bilens størrelse er under 3 kv.-m. Bilen kan vende med kun 5,4 meters diameter. Til sammenligning kan nævnes, at en London-taxi behøver 7,8 meter.

Ingen døre skal slås op, kun skydes til side, man kan gå ud, selv fotil.

Den gennemsigtige bil byder desuden på de store fordel, at man kan se frit ud hele vejen rundt.

Quasar Unipower vakte for nylig enorm opsigt i London. Hvis alt går vel, skal den på præsentationstur i Skandinavien i begyndelsen af juni."

"QUASAR 'S ARK"

Artikel, EB 3/6, två sidor, ett åttaspaltigt foto, ett tvåspaltigt. En rubrik: "KHANH-SHOW I SKANDINAVIEN". Huvudrubrik som ovan. Text: "Nu forlader Paris-designeren QUASAR KHANH land. I sit nye oppustelige, gennemsigtige plastichus vil han i sommer drive omkring på Middelhavet. Hvis han får uventede gæster, vil han puste et nyt hus op og forankre det i nærheden. I sommer skal St. Tropez-solen lyse ind i familien Khanhs gennemsigtige verden. Sammen med venner, børn og hustru (modedesigneren Emanuelle) vil Quasar gøre skridtet fuldt ud mod fremtidens flydende sommermiljø.

Som ingeniør, kunstner, mode- og møbeldesigner m.m. har Quasar Khanh ved at bruge plastic, elektricitet, teknik og et avaceret syn på tingene efterhånden opnået at blive en af de mest fremtrædende personligheder blandt internationale miljøskabere.

Ved at følge sin idé om, at verden i dag er gennemsigtig, har han skabt paraplyer, møbler, lamper, biler og andet af gennemsigtig plastic. Derfor virker det helt naturligt for ham at fortsætte med at skabe det gennemsigtige rum.

Og her ligger Quasar Khanhs sidste idé, som efter afprøvninger i et parisisk svømmebassin er blevet hans nyeste værk: QUASAR 'S ARK.

Quasars fremtidshus: I gennemsigtig plastic! Til at puste op! Flydende! Han er en teknisk designer. Han er med til at skabe fremtiden.

Quasar Khanh bor i Paris på Rue Leverier ikke langt fra Latiner-kvarteret. Inden uroen lammede Paris var Quasar Khanh ved at fuldende forberedelserne til sit første gæstespil i Skandinavien. Omkring 6. juni var det planen at vise det første TOTALE KHANH SHOW uden for Frankrig. I Stockholm var det meningen at præsentere Khanh-mode, Khanh-biler, Khanh-huse og Khanh-møbler. Det er vel sandsynligt, at Khanh-gæstespillet bliver en smule forsinket nu, men svensk TV, svenske journalister, svenske arkitekter og designere venter spændt på inspirationen fra den dynamiske nordvietnameser, der er blevet symbol på avantgarden i international design.

Inden uroen lammede Paris modtog Quasar Khanh os i sin villa i det store lyse hverdagsrum, som virker teknisk, men afslappet. Khanh har kontorer,

agentur og organisation andre steder i Paris.

Den mørke Quasar Khanh er klædt helt i hvidt: hvid poloskjorte, hvide bukser, bare fødder. Rummet er præget af båndoptagere, avaceret teknisk udrustning, en stor åben pejs og hist og her plasticting, møbler, en madras, legetøj.

- Man kan ikke skjule noget i dag...hverken mellem nationer eller mennesker, svarer Quasar Khanh på mit spørgsmål om, hvorfor netop gennemsigtig plastic er blevet hans materiale.

- Verden bliver mere og mere åben, og mennesker har stadig større kommunikationsbehov.

- Jeg vil masseproducere vor tids ting i vor tids materialer...jeg vil ikke skjule noget "inden i", hvad jeg gør.

- Jeg vil være åben, så at jeg kan korrespondere...For egentlig er verden jo gennemsigtig.

Quasar Khanh (født i Haiphong, Nordvietnam for mere end 30 år siden) er en af de mange internationale kunstnere, designere og modeskabere, der bruger Paris som midtpunkt i Europa. Han kom fra Vietnam for mange år siden med sin familie, hans mor, bedstemor og flere søskende bor i huset hos Quasar og hans franske kone Emanuelle samt deres 2 dejlige unger. Quasar Khanh taler fransk og engelsk, han føler sig som moderne verdensborger med appetit på fremtiden og ligesom andre af de tekniske talenter i Paris i dag: den mexicansk-amerikanske modekunstner Ruben Torres og den spanske Paco Rabanne, tænker han kun i serieproduktion og foragter det franske begreb Haute Couture.

Quasar Khanh siger det stærkt:

- Man kan intet forvente af Haute Couture-folk, de er analfabeter, de kan hverken læse eller skrive. De kan bare sidde og sy."

Under den andra rubriken, text:

"Det TOTALE KHANH-SHOW, som var planlagt til at finde sted i Stockholm den 6. juni, er udsat indtil videre på grund af strejkerne i Paris. Man er indstillet på at gennemføre det spændende arrangement, så snart livet igen er normalt."

Under 1968 skrev jag ytterligare ett antal artiklar om Quasar Khanh, hans olika projekt och de idéer som låg till grund för hans verksamhet.

Det var i detta sammanhang jag engagerades som medarbetare i det fyrspråkiga (tyska, engelska, franska och ett nordiskt språk) MOBILIA.

MOBILIA

Dansk möbel- och designtidskrift. Mobilia grundades 1955 som en internationell fortsättning av tidskriften Møbler, med kontroversiellt innehåll och kvadratisk layout. Bland redaktörerna märks grundaren Gunnar Bratvold, Grete Jalk, Poul Henningsen och Per Mollerup. Mobilia lades ned 1984.

Bakom denna torra (men dock) notis i den svenska uppslagsboken (NE) ligger faktisk betydligt mer av vikt för hela den moderna skandinaviska möbel- och inredningsarkitekturen, och för den delen också konsten och den moderna skandinaviska arkitekturen i allmänhet.

1973 skrev informationschef Georg Schütt i Møbelfabrikantforeningen, med anledning av vad som följer, om Mobilia:

”Det internationale tidsskrift for inretningsakitektur, Mobilia tildeltes 20.000 kr. i anerkendelse af bladets meget væsentlige betydning som formidler af dansk og skandinavisk møbelkultur. Mobilia blev startet i 1955 af Gunnar Bratvold, der klart så behovet for et internationalt tidsskrift af denne art. Hans initiativ blev af værdi for den danske møbelbranche. Gunnar Bratvold døde i 1966, men allerede inden da havde Mobilia opnået en respons i udlandet, som kan sammenlignes med respekten for danske møbler. I dag ledes Mobilia af Gunnar Bratvolds kone, Ingelise og hans døtre Mette og Nina Bratvold, men Mobilia er nu som før, en lunefuld, menneskelig og provokerende ambassadør for den danske møbelbranche i det store udland.”

90 % av Mobilias upplaga distribuerades till utlandet.

Data om Mobilia:

1955 startades Mobilia av Gunnar Bratvold på Eriksholm på Nordsjälland som en internationell tidskrift på fyra språk.

1959-1963 var Poul Henningsen (PH) medredaktör.

1963 startades Mobilia-klubben på Eriksholm som blev till ett center för

skandinavisk "nyttokonst" (brugskunst) med Gunnar Bratvold som självklar banérförare uppbackad av en kommité av konstnärer, arkitekter och möbelfolk.

1963 flyttade redaktion och tryckeri till Borupgård i Snekkersten.

1965 lades Mobilia-klubben ner och 1966 avled både Gunnar Bratvold och Paul Henningsen.

1967 formades en redaktion för tidskriften under ledning av Gunnar Bratvolds änka Ingelise, och hans döttrar Mette och Nina Bratvold: Aagard Andersen, Nanna Ditzel, Grete Jalk, Halling Koch, Svend Erik Møller, Rolf Middelboe och Louis Schnakenburg.

1968 upplöstes redaktionen och tidskriften fördes vidare av Ingelise, Mette och Nina Bratvold tillsammans med Klaus Meedom.

Mobilia startade mitt i det årtionde som skapade den danska möbelproduktionens berömmelse och erkännande runt om i världen och händelserna hängde samman.

Då Gunnar Bratvold såg ett tydligt behov av en internationell tidskrift gjorde han inte bara sig själv en tjänst utan också hela den danska möbelbranchen.

På toppen av de stigande exporttalen kunde Mobilia läggas som en mycket väsentlig förmedlare av dansk och skandinavisk möbelkultur.

Redan från tidskriftens start förstod Gunnar Bratvold att skapa en miljö och en atmosfär runt företaget genom att öppna Eriksholm för in- och utländska möbelmänniskor, arkitekter, författare och konstnärer.

Tidskriften blev vid den tiden - som under hela dess levnad - till i en dialog, en utväxling av synpunkter och idéer mellan dessa människor och dess skiftande redaktioner.

Den kritik som framfördes i Mobilia var allmänt erkänd som särdeles saklig och inom tidskriften upplevde både skribenter, fotografer, tecknare och illustratörer en frihet i sitt arbete som kom till uttryck i en ständig underton av varm humor och medmänsklighet.

Genom sitt mänskliga överskott i sin personlighet förstod Bratvold att knyta de mest begåvade medarbetarna till tidskriften samtidigt som han knöt personliga kontakter och blev god vän med många av den danska- och utländska möbelproduktionens ledande krafter.

Det var därför både en naturlig utveckling och en förutseende och inspirerande idé då man 1963 öppnade Mobilia-klubben på Eriksholm. Den blev ett centrum för det yppersta av skandinavisk "brugskunst" där utländska och danska medlemmar kunde skapa sig en överblick över situationen: "Brugskunst i brug", som temat hette, eller bara mötas över en bit mat eller en whisky.

Mobilia var alltid mer provocerande och annorlunda än andra motsvarande tidskrifter därför att den innehöll många motsättningar, spalterna var alltid öppna för "personliga" hälsningar och personliga initiativ.

Efter Bratvolds död skedde en gradvis redaktionell omläggning av kursen.

Med en ung redaktion och nya yngre medarbetare blev Mobilians ämnesområde samtidigt både utvidgat och mer varierat. Detta som ett naturligt försök att inringa miljöns växande komplexitet.

Förutom allt vad som gällde möbler blev ämnen inom industriell design, konsthantverk, fri konst och arkitektur behandlade och kommenterade mer kontinuerligt.

- Det var i denna krets jag blev introducerad, och det var också i detta sammanhang jag kom in i bilden som medarbetare i Mobilia 1968 -.

Mobilia fungerade alltid efter "öppet-hus principen". Dit kom intresserade designers, möbelfolk och konstnärer med sina ting, idéer, skisser och ritningar.

På samma sätt fungerade tidskriften också som en kontaktförmedlare mellan yngre designers och erfarna producenter.

Att man inte alltid kunde förutsäga hur Mobilians nästa nummer skulle se ut (om man inte varit med och producerat det) berodde först och främst på produktionsformen.

Med eget tryckeri i samma hus vilket tillät provocerande och "otillbörlig" layout och ombrytning i sista sekunden - med en krets av inspirerade och engagerade människor runt om i huset - vilkas olika synpunkter

kanaliserades genom tidskriften och dess layout och etablerade den (o)tyglade dialogen som var dess signum - det var så Mobilia skapades rent produktionsmässigt; denna internationella tidskrift av den absolut högsta klassen.

Men - efter hand tog tiden ändå ut sin rätt då det gällde en sådan produktionsform. Mobilia upphörde 1984.
(se också Tidsfasetter III, 1971 sid. 7.)

Artikel, Mobilia no. 159, oktober 1968, åtta foto, 12 sidor. Här återges det inledande avsnittet:

"Quasar Khanh explains his 'morality in plastics' in the course of a conversation with Bengt Rooke in Paris."

"THE WORLD IS TRANSPARENT"

"Nothing can be kept hidden today... the nations cannot, and we humans cannot. The world is constantly becoming more open, and human need of contact is constantly growing.

I will be frank - I want to establish contacts.

Therefore, I want to start a massproduction of the things of our time, in the materials of our day, in plastics, in transparent plastics. I do not want to keep things hidden "inside", I want to be open in this ever more transparent society.

For in reality, today our world is transparent.

And therefore I believe in the lightness and airiness of things. It makes us feel strong, and we are very strong indeed.

Just look at the young people, how they do love each other. Young people can fall in love, get to know each other, and get married, and all of it in the course of two years while our grandparents perhaps spent the whole of their lives together without ever getting to know each other.

But now times are different, society is different, we live in a consumer society, and I am all for the consumer society. In my opinion we consume too little today. And that goes for cars too, for example.

Young people who protest against the consumer society have not moved with the times, they have not quite grasped the situation.

In ten years or a hundred years the consumer society will be an established fact. And then we shall have more time at our disposal, all of

us, there will be more room for everybody.

Today with my cars I can enjoy more of life than my father could with his trains, and my grandfather with his horses. And there is nothing immoral in enjoying things.

Morality is a question of quantity, not of quality.

I am writing a book on morality. I have been working at it for several years and it will appear soon. In my book I prove morality by the use of physics and materialism.

For when all is said and done, I am more of a moralist than of an engineer, and I want to prove my philosophy by creating things."

Den tolvsidiga artikeln i Mobilia om Quasar Khanh gjordes också som särtryck.

JACOB HULL

På ett Mobilia-möte mötte jag för första gången personligen den säregne konsthantverkaren Jacob Hull vars smycken jag tidigare träffat på, och noterat som högst intressanta på Det Danske Hus i Paris.

Artikel, EB 18/7, två sidor, ett tvåspaltigt foto längs hela sidan på höjden, ett fyrspaltigt och ett trespaltigt. Rubrik: "JACOBS KRAFT OG GLITTER".

Text:

"JACOB HULL er en særpræget dansk kunsthåndværker, som laver smykker - armbånd, ringe og halsbånd m.m. - masker og anden pynt. Han arbejder i sølvblanke metaller, farvede stene, emalje og lignende. Jacob Hull bor på en gård i det sydlige Halland i Sverige, og her skaber han de ting, som siden via København spredes over store dele af Skandinavien. I København forhandles hans ting fra butikken ANNETTE BORKE, Gl. Mønt 39, og hertil kan man gå for at søge frem til Jacob Hull og hans smykker.

Selv er han meget vanskelig at finde, men smykkerne er et spændende bekendtskab. I Paris har hans ting vakt opsigt, og DET DANSKE HUS i det franske hovedstad henter også Jacob Hull-smykkerne i Gl. Mønt.

Jacob Hulls smykker gør virkelig indtryk af at være skabt med et ønske om at klæde og glæde kvinden, men samtidig giver de udtryk for usædvanlig fanatsi.

Der er kraft og glitter i Jacob Hulls smykker, han virker stærk og viril i sine

ting, og han sætter ideernes udtryk over mængden i produktion. Jacob Hull laver smykker, som er billige nok til at blive købt og brugt, men hvis fantasi giver udtryk af rigedom. Med hans smykker har en kvinde råd til at glæde både sig selv og andre. ..."

Med en artikel om Jacob Hull som publicerades i nr. 40. 30/9 inledde jag også ett samarbejde med ungdomstidningen HENNES i Sverige. Tidningen utgavs av Hemmets Jouornal förlag i Malmö.

"STÅLMØBLER I METERMÅL"

Artikel, EB 16/7, en sida, ett femspaltigt foto, ett tvåspaltigt och ett enspaltigt. Underrubrik:

"Designeren CHRIS WESSEL har været med til at dekorere MODEL BOOKING med sine karakteristiske tegninger, og hon har hentet motiverne fra modelverdenen, Stålmøblerne, som man købt i metermål og selv sat sammen til bænke og borde, er lakeret i lakrødt. De forskellige dele, der oprindeligt er skabt til lager- og fabriks- såvel som kontorindretning, er ganske billige. Til bordet her f.eks.gået materialer for ca. 75 kr." Text:

En festlig og moderne indretning med stålmøbler kan man finde i det nye modelagentur MODEL BOOKING i Frederiksborgsgade. Det er den modebevidste fotograf SVEND MUNK, som står for den idé. Han har sammen med den norske tegner CHRIS WESSEL hjulpet fotomodellerne med at indrette deres eget bureau, og han har købt stålmøblerne som metervarer. Hvis man vil være moderne og have stålmøbler i sine rum, men finder at møbelmodens nye stålmøbler er for dyre, kan man følge Munks idé.

Ved hjælp af stålprofiler og tilbehør kan man efter mekano-princip selv konstruere og bygge sin egen indretning og sine møbler, og det er billigt og kan ske uden dyre arbejdstegninger.

SKANDINAVISK AERO INDUSTRI (Nerikegade 4-8, København S, telefon ASTA 7090) sælger "HANDY" stålprofiler, som Svend Munk har anvendt til agenturindretningen. De koster ikke mere end 5 kr. meteren og leveres skåret efter mål (uden tillæg) eller i 3-meter længder. Plader, hængsler, skruer, hjul etc. kan købes i samme serie, og man kan oven i købet låne værktøj, som kan hjælpe én, når man skal sætte st HANDY-sæt-møblement

sammen. Stålfilerne er lakerede i sølvgrå, slagfast lak men kan selvfølgelig lekeres i en hvilken som helst farve. I modelbureauet har Svend Munk valgt lakrødt til stålmøblerne, der passer fint i det moderne miljø med gult, sort/hvide fotostater på væggene og Chris Wessels festlige tegninger.

SPIKA OCH SKRUVA

Artikel, EB 12/9, en sida, ett trespaltigt, ett tvåspaltigt foto. Rubrik: "LEGESTUE FOR VOKSNE SOM SKAL SÆTTE BO". Underrubrik: "Åbner i morgen i Malmø med nya billig-møbler som man selv sømmer sammen". Text: "SPIKA/SKRUVA (søm og skrue) er en ny møbelidé fra KOOPERATIVA FÖRBUNDET i Sverige, og systemet vil fremover blive forhandlet af DOMUS INTERIØR over hele Sverige. I morgen lanceres SPIKA/SKRUVA på FORM DESIGN CENTER i Malmø, hvor gæsterne kan få lov til at prøve at skrue og sømme og bygge møbler af de forskellige dele. Sidste år lancerede KF "Spika hyllan", som man selv sømmer sammen, og nu er ideen videreudviklet til 12 forskellige møbelvarianter som f.eks. skrivebord, arbejdsbord, taburet, seng. Til absolut lavste pris kan man faktisk selv bygge et møblement med de nødvendigste ting til en bosætning. Møblerne sømmes eller skrues sammen med et enkelt beslag og kan enten stå ubehandlet eller males.

Tanken er, at den unge, voksende familie skal kunne udvide møbleringen efterhånden med detaljer fra Spika/skruva uden at investere en formue på møblering. En lille ung, ny familie kan f.eks. med lidt behændighed og nogle dåser farve møblere sine 2 første rum plus køkken for mindre end 1500 svenske kroner.

Alle detaljer i systemet kan fra i morgen købes på Form Design Center i Malmø og hos DOMUS INTERIØR."

Bildtext: "NYE MØBLER, nye lamper og ny overall - lanceres i morgen på FORM DESIGN CENTER i Malmø. Og på selve udstillingen findes et værkstedshjørne, en legestue for voksne, som skal sætte bo. Billederne her viser den nygifte SUZANNE (Nessim min senere anm.) ved at lave et lille bord i værkstedshjørnet. Hendes overall er designet af INEZ SVESSON for KF - bomuld i rødt eller blå med Hvide prikker (79 sv. kroner).

Med anledning av det uttalade intresset följdes artikel av en uppföljare:

”SUCCES FOR SØM OG SKRUE”

Artikel, EB 5/10, två sidor, ett femspaltigt, ett trespaltigt och ett tvåspaltigt foto. Text:

”For nylig bragte vi en omtale af et nyt byg-det-selv program SØM OG SKRUE, som blev lanceret ved en specialudstilling på FORM DESIGN CENTER i Malmø. Udstillingen (åben til 12.oktober) har haft meget stort besøg, også af interesserede danskere, og på Form Design Center har man testet programmet, som har vist sig efterspurgt og tilfredsstillende. Det betyder, at tingene vil være at finde i de svenske Forretninger PUB, DOMUS-varehusene og OBS i løbet af oktober måned. Reolen i programmet har længe været i butikkerne. Nu følger skrivebord, arbejdsbænk, taburetter, skuffer, senge m.m. alt i spånplader, som man selv kan sømme eller skrue sammen. Det var Form Design Center, som havde indrettet en legestue for voksne, der ville prøve sig frem med SØM OG SKRUE, ideen har været meget populær. Vi har fået mange henvendelser om nærmere priser på detaljerne i programmet, og derfor bringer vi nogle billeder af en del af tingene med priser ved.

PARISMODETS JEAN D´ARC

Artikel, HENNES N:r 43 - 21/10. Omslag, sex sidor, fyra helsidor, nio foto. Underrubrik: ”Rustad av parismodets Jean d´Arc.” Rubrik: ”Klä av är ingen konst - det svåra är att klä på!”

”JEAN VOIGT, mannen som skapade de något förbluffande, genomskinliga bermudashorts och andra genomskinliga strandkläder med flaggmotiv och flower-power i plast, som vi tidigare visat i HENNES, har ännu en gång skapat publicity kring sitt namn. Under höstens modevecka i Paris lyckades han med att stjäla showen från många stora modehus. Den dagen han hade visning i eleganta sjurumsvåningen på nr. 27 Avenue Kleber i Paris (inte långt från det hotell som användes vid de bekanta fredsförhandlingarna mellan USA och Nordvietnam) framstod han som den verkliga musketören i grön kostym, med öppen, festlig spets skjorta. Inte mindre musketöraktigt verkade han genom sin kollektion. Han hade skapat tio modeller i en kombination mellan medeltida skinnhantverk och verkligt modern tidsmedvetenhet.

Inspirerad av Jane Fonda, i Roger Vadims avsnitt i episodfilmen ”En extraordinär historia”, lyckades Jean Voigt med konststycket att tilldra sig

de kräsna modejournalisternas intresse, mitt under deras mest irriterade period av året, och detta till och med med säsongens minsta kollektion. Men med en kollektion som är både ovanlig, spännande och imponerande.

Man kan förstå att de föll för den.

Med "Slottsfru-stilen" har Jean Voigt lyckats slå fast sitt namn, och sin okonventionella syn som konstnär i modevärlden.

Med säker hand har Jean Voigt komponerat ett tiotal dräkter som är inspirerade av medeltidens slottsfru, deras väpnare och deras riddräkter.

Med en slags kort stickad byxdräkt som bas har han gjort långa, långa eleganta stövlar och korta välsittande skinnvästar i en enkel modell. Men tillsammans med hellånga slängkappor som hålles på plats av festliga skuldersmycken eller blomliknande "medaljer" i kedjor, har det lyckats honom att skapa plagg som verkar värdiga en modern mode-drottning.

Så säger också mannekängerna - dagens modedrottningar:

- Detta är vad vi vill ha på då vi går nerför Champs Elysées!

Bättre barometer för en kollektion i det kräsna Paris finns inte.

- Skandinavien är för litet - och kanske också Paris - men här nere kan jag få det som är viktigt. Försäljare, uppköpare, stora producenter och andra som är viktiga att nå snabbt har sina kontor här i Paris. Här kan jag få människor att arbeta för mig som verkligen kan sitt hantverk.

- Vi har inte tid att spilla vår tid i dag!

Jean Voigt, 28 år, ursprungligen dansk men med både franskt och tyskt påbrå och med en gedigen skräddarutbildning bakom sig tar emot vid en lysande lunch, där han själv lagat varje rätt.

Med vid bordet sitter en skådespelare från Paris, en journalist från Köpenhamn, en från London, jag själv och en modefotograf.

- Du ska veta att mode är helt enkelt allt det nya som skapas: Kläder, bilar och allt annat... allt som accepteras av oss människor i tiden... allt som appellerar till folks uppfattning om vad tiden egentligen är... till allt vad mode egentligen är...

- Mode ska inte pressa ner folk... men å andra sidan har unga människor i dag ett helt naturligt förhållande till mode. Så jag tror inte längre att det är något problem.

- Men däremot de som inte är tidsmedvetna, de spelar genom sina kläder och sin hycklande moral en roll i dagens samhälle som är falsk...

- Sedan jag var barn har jag älskat att göra om folk... göra om folk till sådana som dom verkligen är...

- Att klä av folk, det är varken svårt eller längre väsentligt... och detta

problem visade jag ju med mina genomskinliga vinylting som ju också HENNES har visat...

- Nej i dag är påklädningen mycket mer väsentlig!
 - Därför har jag offrat hela min inkomst av de 150 kostymer jag gjorde till Cirkusrevyn på Bakken i Köpenhamn för att göra denna kollektion i Paris. Jag har velat visa världen, journalister och producenter vad jag kan genom dessa tio plagg. Och att jag kan mycket mer!
 Och att Jean Voigt kan mycket mer förstår man klart, sedan han skrivit kontrakt med den världsberömda skinnfirman McDouglas som tillverkar skinnkläder till både män och kvinnor. Här är det inte tal om någon mini-firma eller tio modeller: Enbart *en* modell från McDouglas har sålts i 70.000 exemplar. Det är siffror som talar.
 Det är ett modernt modehus. För moderna människor. För Jean Voigt.

HEJ!

Aller-förlagen ville i mitten av 1968 också ge sig in på undoms-tidningsmarknaden i Sverige, och i detta sammanhang blev jag kontaktad av den kommande tidningens redaktion för ett samarbete. Tidningen skulle heta HEJ!

Efter visst hesiterande inför, som jag uppfattade det, en något oklar policy för tidningen, hade jag en del uppslag till omslag och innehåll. Och definitivt till dess förstanummer.

Det gällde TWIGGY, modellen och producenten av kläder för unga, som var mycket - för att inte säga hysteriskt - i ropet vid den här tiden. Jag hade träffat henne tidigare i Paris och vi hade ett gott och språksamt förhållande till varandra.

Jag visste att hon vid ett visst tillfälle, nära i tiden, skulle mellanlanda och tillbringa en dag i Köpenhamn

- Detta var inte känt för alla, men jag var en av de informerade -.
 Sedan förlaget och jag kommit överens om projektet fick tidningens redaktion i uppdrag att göra en dummy av ett första-nummer av tidningen - sedan skulle jag se till att ett bildreportage blev gjort med Twiggy läsande Hej!

Innan tidningen var gjord, skulle Twiggy alltså vara med i tidningens

första nummer, läsandets detta - innan någon utomstående kände till dess existens, eller att det överhuvudtaget var tryckt, eller för den delen var känt för allmänheten -.

Det gällde ju också att förmå Twiggy att lägga namn till detta. Och så blev det.

TWIGGY

Artikel, HEJ! nr. 1. 28/10, fem foto. Underrubrik: "Twiggy, sötare (och rundare) än någonsin, mellanlandade i Köpenhamn i sällskap med sin Justin. Vad gör man en gråtrist höstdag i Kongens by när Tivoli är stängt? Ja, man kan ju som Twiggy koppla av tillsammans med den nya tidningen HEJ! Rubrik: "HEJ! TWIGGY & JUSTIN". Text:

"Klockan 13.50 en fredag för någon tid sen kom Twiggy och hennes Justin med SK 502 från London till Kastrup i Köpenhamn.

Twiggy glittrande glad och sötare än någonsin i kort-kort sammet, spetsar och fyra ringar på varje hand. Fästman Justin smilande i veckade manschetter. Efter stor pressmottagning for de i gul Rolls-Royce till förnämna Hotel d'Angleterre där en svit väntade de två målmedvetna modemänniskorna.

Både Justin de Villeneuve, som fotograf och manager, och Twiggy, som en av världens högst betalda fotomedeller, tillhör pop-världens unga miljonärer, som har en barndom utan pengar.

Efter två och ett halvt års karriär har Twiggy avancerat från fröken Ingenting till en av världens mest eftertraktade fotomodeller och - och kanske inte minst viktigt - till den 19-åriga flicka som står bakom en produktion av kläder med en enorm export. I dag säljes Twiggy-kläder i 34 länder!

Twiggy och Justin hör till kretsen kring Beatles. De har nyligen varit på en veckas semester i Grekland med George Harrison och hans fru, och de samarbetar med Paul McCartney i flera projekt bl.a. med en filmproduktion där Beatles gör musiken.

För kort tid sen hade de premiär i England på en kortfilm i färg för TV. En sagofilm med Twiggy i huvudrollen! (Får vi kanske se den här så småningom?) Och flera filmer kommer det att bli - för det där med att göra film det tycker de är festligt.

Efter att under den senaste tiden ha rasat runt i Sverige, Tyskland, Amerika och Japan för att lansera Twiggy-kläder förberedde de en resa till Sovjet för att göra en film om Sovjetungdomens reaktion på kläderna.

Men filmfolket nekades visum, så den resan blev inte av för Twiggy och Justin som snart skall tillbaka till USA för att lansera Twiggy-kosmetik. Men klockan 17.30 den här fredagen i Köpenhamn kopplade Twiggy och Justin av. Avspända. Hon barfota i jumper och långbyxor. Med en tidning i handen. De läste skrattande om sig själv, om kläder, om sina vänner, om pop, om allt som rör sig i tiden. De läste HEJ!

HEJ! AV OCH MED MEJ...OCH PAPPER...

Artikel, Hej! nr. 2 4/11, fyra sidor, sex foto. Rubrik: "ge mej bara lite papper". Underrubrik: "så skall jag trola fram ett rum till er..."

Text:

"Med de glada orden stormades HEJ:s redaktion av Bengt Rooke, känd Malmökonstnär och mångsysslare. Vi satte oss ner och skrattade rått. Tänkte på papper. Omslagspapper, tidningspapper, brevpapper, snytt- och slängnäsdukar... Så långt hängde vi med. Men ett helt rum? Som skulle fungera med människor och allt..."

Efter en timme rådde kaos. Möbelfabrikanter och pappersindustrier ringdes ner. "Det är så att vi har en crazy människa här, som ska möblera ett helt rum i papp. Skulle vi möjligen...?"

Efter två timmar började pappmöblerna anlända. Platta paket vecklades upp, fogades samman och blev till fåtöljer, pallar och skåp. Hårda paket, mjuka paket, runda och fyrkantiga... Aldrig hade vi anat att det fanns så många festliga prylar i papp!

Efter tre timmar hade den danske designern Jørgen Gry på Strøget i Köpenhamn sytt upp papperskläder, specialritade för oss. Vita, styva, annorlunda plagg, som vi packade upp med stigande förvåning. Ungefär samtidigt droppade fyra unga människor in - Kerstin, Monika, Per och Lennart - alla lika tända på den roliga idén.

Efter fyra timmar började vi ana systemet. Då hade vi provstätt pallarna, slängt oss i fåtöljerna och kunnat konstatera att de faktiskt höll. Vi tänkte på idén, drogs med i pappersvirveln, kunde och ville inte längre försvara oss inför detta crazybetonade rum...

Efter fem timmar var alla upp- och ner. Utom Bengt, Monika och Kerstin, som oberörda satte sig i en rulle tidningspapper för att, som Bengt sa, "få kontakt med materialet..."

Efter sex timmar började Bengt måla. Under hans konstnärliga händer växte det fram ett rum, vars make vi aldrig skådat. Ett science

fictioninspirerat rum, befriande i sin enkelhet, praktiskt i sin funktion. Ett crazy rum för crazy människor...

Efter sju timmar... Nej, nu får du själv vända på sidan och kolla det fantastiska resultatet."

"Bengt Rooke målade och arrangerade assisterad av Eva Romberg, Bernhard Larsson fotograferade, Bra Bohag, Bejra-möbler, Mobilia, Silverbergs och Mölnlycke lånade oss pappersgrejorna."

- De farhågor jag initialt hyst beträffande samarbetet med Hej! hade i någon mån besannats. Visserligen var det avsikten att det inte direkt skulle framgå att jag hade gjort artikeln, men nu var texten helt sönderredigerad till ett kompilat som på intet sätt fått mitt godkännande. Anslaget i den publicerade texten var absolut inte den rätta och textens stil var allvarligt otidskänslig varför mitt samarbete med Hej! härefter inte blev långvarigt. Det upphörde i och med en tidigare utlovad artikel av mera teknisk natur som publicerades i nr 5. som utkom ett par månader senare - se mer om detta under rubriken FEM STEREO-RUM, 1969.

PLASTICMØBLER I VAREHUSE

Artikel, EB 14/11, en sida, ett femspaltigt och ett tvåspaltigt foto. Text: "Det er karakteristisk for møbelmoden, at billig-møblerne i plastmaterialer først rykker ind i de små, avancerede butikker og siden lister sig frem i stormagasiner, varehuse og supermarkeder. Specialforretningerne er først med nyhederne i de fleste lande, men når de gjort et pionerarbejde for tingene, føler de store forretninger sig ofte forpligtet til at gøre plads for modernismen. Så rydes der lidt rum til nyhederne, der kan virke som en skarp kontrast til stilkopier, prismelysekroner og forloren almue, som der stadigvæk i mange lande er mægtig salg i.

Her er to eksempler fra Paris og Malmø.

I det meget store varehus Lafayette i Paris hersker drømmen om Napoleonstiden i møbelsfdelingerne, men det sidste år har bragt konkurrence til Napoleon. Lafayette byde på Quasar Khahns blæs-op-møbler, arkitekttegnet Eternit og nogle dekorative skumplastmøbler, betrukket med vinyl. Det er Maud Berthelsen, som ligger i de moderne møbler hos Lafayette.

I Malmø har man netop fået et supermarked af gigantformat, MOBILIA CENTER. I dette store varehus finder man levnedsmidler og et enormt

udvalg af møbler. Det kommer til at fungere sådan, at møbelfirmaerne lejer forskellige stande. Med baggrunden domineret af typiske varehus-stole i god, salgbar facon sidder de to små piger i moderne barnemøbler af slagfast plastic. Møblerne er produceret af firmaet CIPAX i Småland, de kan vendes og bruges på mange måder. Stolene er blå og koster pr. stk. 31,50 sv. kr.”

STEREO

Med en artikel i Ekstra Bladet den 16 november började jag en längre serie som handlade om att stereo-epoken inletts i hemmen, att den nya, och för de flesta ofta svårförståeliga och avancerade tekniken gjorde att dess försäljare inte bara fick uppträda enbart såsom sådana, utan lika ofta också som direkta informatörer och lärare för sina kunder. Stereo-marknaden var en djungel av apparater och främmande ord med informationer och tekniska data.

Det gällde därtill att ta hänsyn till befintliga eller nya möbler och möbleringen av rummet, då man inredde med denna, då nya, vardagens tekniska landvinning. Jag visade, beskrev och förklarade en stor myckenhet av vad som fanns i Köpenhamn och Danmark av den teknik det här var fråga om, och jag visade på möbler, mode och möbleringar i sammanhanget.

Om allt detta gjorde jag över 20 sidor - och bilder i Ekstra Bladet och Mobilia mellan den 16/11 -68 och 1/2 -69. Här följer några rubriker och textutdrag ur detta material:

“DRØMMEN OM DISKOTEKET I DAGLIGSTUEN”

Artikel, EB 16/11, två sidor, ett sju-spaltigt foto, två trespaltiga. Rubrik som ovan. Huvudtext:

“Stereo-epoken er indledt i danske hjem. Radioforhandlerne må ændre deres lokalepolitik, sælgerne må lære at optræde som konsulenter. Stereo er en indviklet sag, men drømmen om diskoteket i teenage-værelset eller dagligstuen drømmes af mange, en del gør den om til virkelighed. Radioens udsendelser i stereo har vakt interessen hos en del, de unge

køber udelukkende lp'er i stereo, og der er familier, som i dag sysler med ét problem: Skal man have ny bil eller stereo-anlæg. FONA har indrettet et HI-FI-rum i Skoubogade, hvor der er livlig trafik af interesserede i mange aldre. Lederen, SØREN BERG, fortæller bl.a., at mange unge tager stereo med i betragtning, når de skal indrette hjem. FØR de i øvrigt bestemmer sig for møblering."

"RUM OG STEREO"

Artikel, EB 5/12, två sidor, ett sexspaltigt och ett trespaltigt foto. Rubrik som ovan. Underrubrik: "FONA OG NY FORM SAMARBEJDER OM MØBEL- OG STEREO-UDSTILLINGEN DER ÅBNER I DAG" Text:

"TINA NØRLØV med Annisette-paryk af nylon (fra CARMEN HAIR) ligger på billedet i det store hjørne-vindue hos NY FORM i Vimmelskaftet, hvor møbelforettningen i flere etager i dag åbner for en udstilling RUM OG STEREO, hvor NY FORM samarbejder med FONA om at vise 11 forslag til moderne møblering, der tager hensyn til moderne stereo-anlæg. På billedet til højre skimtes fotostaten af Ekstra Bladets familiesider, der blev optakten til denne første MØBEL-STEREO-UDSTILLING i Danmark." (Fotostatkopian det talas om är av artikeln från den 16/12)

"DET BLI'R EN STEREO-JUL I ÅR"

Artikel, EB 7/12, två sidor, ett femspaltigt och två tvåspaltiga foto och en tvåspaltig principteckning. En rubrik som ovan med underrubrik: "Stereo-markedet er en jungle af apparater og fremmedord. Der er også drømme og status i STEREO, og vi bringer her en håndfuld kendsgerninger fra det aktuelle område."

En rubrik på sidorna: "HAN OG HUN I ØNSKERUMMET".

STEREO I MOBILIA

Artikel, MOBILIA no. 161 - december 1968. Omslag, nio sidor, 10 foto.

Rubrik till den inledande artikeln: "RUM & STEREO" Text:

"Vi lever i en Hi-Fi- og stereotid, men alligevel må man konstatere, at designeren og producenten i al for ringe grad har samarbejdet om

møbleringen af disse almindelige tekniske apparater.

Med hensyn til f.ex. køkkenet har man længe arbejdet sammen om at gøre køleskabet, komfuret og de øvrige køkkenapparater til en integreret og praktisk helhed. Når det gælder grammofonen, radioen og båndoptageren, som nu er et faktum for de fleste moderne mennesker i opholds- og arbejdsrummet, er det derimod sværere at møde teknikeren om at løse de indretningsdetaljer, der fører til en tilfredsstillende møblering for stereo-aflytning.

Det er særlig vigtigt at finde frem til de mest hensigtsmæssige møbler, der kan rumme stereo-apparaterne med netop de funktioner, som hver del har, der indgår i anlægget.

I et Hi-Fi-stereoanlæg indgår flere, større eller mindre, dele: gramofon, radio, båndoptager, forstærker og mindst to højttalere (undertiden flere). Ingeniørens arbejde er at konstruere disse apparater men en så god lyd gengivelse som muligt, men det er designerens opgave at skabe deres æstetiske image.

Det er vigtigt at slippe tanken om det tidligere anvendte skab, der indeholdt både modtagerapparat og højttalere, som man placerede helt tilfældigt i et hjørne af stuen. Lyd gengivelsen var virkelighedsfjern og stod ikke i nogensomhelst relation til rummet. Premisserne er anderledes når det gælder Hi-Fi og stereo. Her opfatter man hele orkesteret eller scenen, ganske vist i formindsket størrelse, men dog klart og uforfalsket. Til stereogengivelse kræves mindst to højttalere. De anbringes foran tilhøreren i "øre højde" som en slags begrænsning til siderne af en fiktiv scene. Er afstanden imellem lytterne og højttalerne kort, bør højttalerne ikke stå for langt fra hinanden.

Som en regel gælder det, at afstanden imellem højttalerne skal være ca. 3/4 af afstanden imellem tilhørere og højttalere. Disse forhold er betinget af, at Hi-Fi er en forkortelse af High Fidelity, dvs. naturtro gengivelse, og at man med "stereo" mener stereofoni, som forbedrer lyd gengivelsen således, at lyden får rumlig karakter.

Lydteknikerne har klaret deres side af sagen, nu bør indretningsarkitekter, designere og producenter klare deres del."

KATJA OF SWEDEN

Artikel, EB 19/11, en side, ett sexspaltigt helsides/helfigurfoto med bildtexten: "KATJA OF SWEDEN I SIN JUDO-DRAGT" "Om få uger viser

KATJA OF SWEDEN sin forårskollektion for modepressen, men vi har allerede nu fået lov at vise Katja i hendes egen judo-inspirerede buksedragt af uldjersey. (Kollektionen mærket MMT).

Rubrik: "KVINDE 68 KATJA 48". Underrubrik: "Den svenske designer på toppen af sin karriere viser japansk inspiration i dragt til begge køn" Text: "-Jeg begyndte at skabe klæder i oprør, siger KATJA OF SWEDEN, der er en af verdens store modenavne i dag - med enorm eksport til Amerika. Hun fortsætter:

- Dengang fandtes der bare frygtelige "damer". Nu er damen død. Nu skal man se kroppen gennem klæderne. Nu begynder vi at tale klassisk igen. KATJA OF SWEDEN, gift med den amerikanske filminstruktør ROD GEIGER, er født HALLBERG, er kendt kunstnernavn i Sverige, hendes far var maler, hendes farfar var maler og lærer ved Kunstakademiet.

- Var jeg ikke blevet designer i tøj, var jeg nok blevet en anden slags designer, måske arkitekt. Jeg må i hvert fald skabe noget - kald det kunst.

- Jeg har designet masser af tøj, men altid med udgangspunkt i det klassisk-praktiske: kimonoen, ponchoen, skjorten, polotrøjen. Nu arbejder jeg med judodragten som inspiration i en dragt, som er ens for begge køn.

Og KATJA OF SWEDEN viser os sin judodragt af sort uldjersey, hun er en moden kvinde i 1968, hun er en slank, flot pige på 48, og hun udstråler styrke såvel som blidhed, som hun står dør i sin nyeste model (med forårskollektionerne i flere stoffer og farver).

- Jeg har chokeret mange, når jeg og min søn, Linken, (han spiller i et popband) kommer i samme dragt. Linken bærer den dybt udringet og åben, med bæltet lavt på hofterne. Men han er ung og fladbrystet. Jeg har bryster, og så falder det mere naturligt at binde bæltet højt, som billedet viser det.

Alsidige Katja har netop nu succes med gummistøvler for TRETORN. Af 100.000 par er solgt 33.000 alene i London."

JAPANSKT

Artikel, EB 21/11, ett trespeltigt stående foto över hela sidan. Rubrik: "JAPANSK TIL MAD OG MENNESKER" Text:

"JUDODRAGTEN er på vej ind i moden - forleden viste vi KATJA OF SWEDENS uldne version. Her er originale japanske i bomuld, naturfrvet,

som vi har fundet til begge køn i UDENDØRS UDSTYR I VANDKUNSTEN. Der er flere typer af stof, en lettere og en kraftigere vare, og priserne ligger fra ca. 68 til ca. 115.

SKÅLEN MED LÅG kommer også fra Japan. Den kan bruges som suppeskål, risskål og meget andet, og den findes i butikken MOBILE i St.

Kongensgade, som gør meget ud af japansk brugskunst. (Ca. 18 kr. for skålen med låg). Pigen er MARIANNE THOLSTED, fotograferet i en af salene på Glyptoteket af KNUD JACOBSEN."

(Bildarrangementet är det första som jag signerade på de sätt som jag i fortsättningen till och av gjorde: jag lät mitt halssmycke vara med på bilden - i det här fallet arrangerat som ett smycke i modellens panna.)

Annat om sammanhang och artiklar från 1968 - se Tidsfasetter I.

43.

1969

SE PÅ TINGEN UTAN FÖRDOMAR

Artikel, EB 11/1, två sidor, ett sexspaltigt, ett fyrspaltigt och tvåspaltigt foto.

Rubrik vänstersidan: "PIGEN I KUPLEN" Text:

"Se på tingene uden fordomme!

Det har den svenske arkitekt og designer STEPHAN GIP gjort.

Ved at skære to tagkupper af acrylplastic over på forskellige måder og kombinere dem med nylon-fiskenet har han konstrueret en pæn, enkel stol, som desuden er udmærket at sidde i.

Stolen, som her ses forfra og bagfra i prototype, kom frem i forbindelse med, at Stephan Gip forsøgte at finde ud af, hvad der fandtes på markedet af plasticting, der skulle kunne anvendes som grundelement ved tilvirkning af møbler til børn og voksne. Den gennemsigtige stol er et af resultaterne, flere er på vej, bl.a. et legemiljø af rør, som er skåret på forskellige måder, og som kommer frem i forskellige kombinationer og farver.

Stephan Gip har sidste forår gjort sig stærkt gældende på det danske marked med sin serie af oppustelige møbler, kaldet BLOW UP. Det var en plasticserie fra det svenske HAGA PLAST, og det var de første billige blæs-op-møbler på markedet overhovedet. Det blev herhjemme lanceret på festlig vis af möbelafdelingen hos MAGASIN, og der blev hurtigt en meget stor efterspørgsel efter BLOW UP. Serien er stadig i produktion og forhandles i 17 lande. I 1968 blev der alene solgt 40.000 eksemplarer af BLOW UP, og Stephan Gip er klar med en variation af de uprindelige Blow up-møbler."

Rubrik högersidan: "LEGEN I KUPLEN" Undertext: "Stephan Gip skabte svenske blow-up-møbler, nu laver han kuppel-stole af acryl og nylon-net, skaber legemøbler og planlægger mobile legepladser under en "plastic-hat". Foto: Sperling. Text:

"Med PLASTICHATTEN præsenterer den svenske arkitekt STEPHAN GIP fra Stockholm et festligt, enkelt og billigt alternativ til børnehaven og legestuen. Det er et rundt plasticfelt, som ikke kan brænde, med en glasklar plasticbane, som lyset kan slippe igennem, og det er netop nu ved at blive klart til at stilles op i Stockholm.

Det er dejligt gult i farven, og den første PLASTICHATT bliver opstillet foran AB SKRIVRIT uden for Stockholm omkring 1. februar.

AB Skrivrit (her i Danmark: Skrivrit A/S) er et foretagende, som har en stor og virkelig funktionel produktion af møbler til børn, til skoler, til børnehaver etc. I dette foretagende er Stephan Gip konsulent og chefsdesigner, når det gælder indretning og børnemøbler. For at tilfredsstille det store behov af nye børnehaver og legestuer, ikke mindst i nye beboelsesområder, har Stephan Gip nu konstrueret plastichatten. Teltkuppen, der tilverkes efter samme princip som "boblehallerne" til tennisbaner, er oppustet med varmluft på 18 grader. Plastichatten er fem meter høj, 19 meter i diameter og har en gulvflade på 280 kv.-m. I centrum af "hatten" findes sanitære installationer og kubeformede små rum til mere stilfærdig virksomhed. Denne kerne åbner sig derefter udad med klatrestativer og andre ting til mere aktiv leg. Plastichatten er fleksibel både indretningsmæssigt og i sig selv. Vil man frandre noget i det indvendige rum er det muligt, vil man tage "hatten" ned om sommeren, er det muligt at anvende dens indre part som en åben udelegeplads. Hele legeskolen med telt og indretning koster 75.000 svenske kr.

GUNILLA PONTÉN

Artikel, EB 20/1, två sidor, ett fyrspaltigt helfigurfoto, ett enspaltigt, ett tvåspaltigt foto. Foto: Sperling. Rubrik: "PONTÉNDESIGN VIA FINLAND TIL DANMARK". Text:

"Nu stormer GUNILLA PONTÉN frem med nye kollektioner. Hun er en af Skandinaviens mest kendte modedesignere. Ikke mindst på grund af den store salgssucces for Wahls i Sverige, som hun nu har forladt. Nu producerer hun selv sine ting med bistand af forskellige finske virksomheder.

Dagen efter, at forretningskvinden Gunilla Pontén havde drøftet kontraktmæssige forhold med otte finske direktører, viste fotomodellen Gunilla Pontén selv udpluk af sin forårskollektion for Ekstr Bladets medarbejder i Stockholm.

At Gunilla Pontén ikke blot er optimist men også realist bevises ved, at den frakke, der solgtes i flest eksemplarer i Sverige i 1968 var mærket: design Gunilla Pontén."

Den ena bildtexten: "Kjole og bluse i beige bomuldstricot med ubleget lagenstof. Der er stikningerborterne på krave og ærmer samt ved lynlåsen. Nederdelen kommer til at koste omkring 55 danske kroner,

blusen ca. 65 kr.

Gunilla Pontén sidder i en modificeret type af Stephan Gips' blæs-op-möbler fra serien Blow up. Stolens pris kan endnu ikke opgives."

Den andra biltexten: "Den sandfarvede frakke i uldgabardine kommer til at koste ca. 298 kr. Frakken kommer også frem i andre materialer, f.eks. i bomuld.

Gunilla Pontén har placeret sig på Piet Heins klatrestativ for børn. Stativet fås bl.a. hos Skrivrit i Stockholm.

SÆKKEN

Artikel, EB 21/1, två sidor ett sexspaltigt och ett trespaltigt foto. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: "LIG OG SID I EN SÆK". Underrubrik:

"Møbelsensationen i Paris kommer fra Italien". Text: "Fra vor udsendte medarbejder. PARIS (Ekstra Bladet) - I en ørkenvandring forbi gentagelser fra mange landes møbelproducenter fandt men én virkelig nyhed på den internationale møbelmesse i Paris, der nu er sluttet.

Sagen heder sacco, og det betyder sæk, og en sæk er det. Det er en lædersæk i moderat pæreform, og den er fyldt med 12 millioner plasticperler, siger firmaet ZANOTTA, som oplevede en enorm publikumsinteresse i Paris, hvor folk stod i kø for at få lov til at sidde i sækken.

Lædersækken former sig hurtigt efter kroppen, når man placerer sig i den, og så holder den formen. Men hurtigt har den en ny form, hvis man rejser sig op og skifter stilling. Den kan blive liggestol, lænestol, siddestol, seng. Man må faktisk prøve det for at tro det. Efter min mening er den helt fremragende.

For design står PIERO GATTI, CESARE PAOLINI, FRANCO TEODORO, og det er meningen at sækken skal fremstilles med syntetisk materiale i stedet for læder (f.eks. PVC).

Zanotta er i Danmark repræsenteret ved den unge FINN SLOTH, der er ekspert i import af moderne design i italienske møbler, gift med en dejlig italiensk pige og bosat i Helsingør, hvorfra han driver sin store møbelagent-virksomhed.

Jag vil tippe, at Zanotta får travlt med at levere sækken til alverdens lande nu, men håber, at Finn Sloth snart får nogle af sækkene hjem til Danmark. Der er simpelt hen en opsigtsvækkende nyhed i en tid, der er rig på repriser i møbelmoden.

Med sækken kan man klare sig med ét sidde- og ligge-møbel, hvis det kniber, når man starter med at sætte bo. Skal man hurtigt ud af lejligheden, kan man tage sækken på ryggen. Med 12 millioner plasticperlerindeni vejer lædersækken tre kilo.”

Den ena bildtexten: ”Mange modefolk er stærkt interesseret i hele miljøet, og selv om det var en lukket messe for fagfolk i Porte de Versailles i Paris, fandt man et af Frankrigs største konfektionsnavne, HARRY LANS, der eksporterer fransk konfektion til det meste af verden, mest til USA, meget til Danmark. Harry Lans er vildt betaget af den italienske sæk, som han behandlede nemt og hurtigt og afbrøvede med stor begejstring sammen med sin kone.”

Den andra biltexten: ”Voksmannequin i sækken - årets møbelsensation fra Italien på den internationale messe i Paris.”

FEM STEREO-RUM

Mitt samarbete med tidningen Hej! avslutades med ett förut avtalat arrangemang och en artikel. Det hela handlade om att jag skulle inreda sex olika rum för stereo (och modeller i tonårsmode), med olika apparater och bygg-det-själv möjligheter, och i stort förklara fenomenet som sådant för en ung publik.

Det var ju relativt nytt för de flesta vid den här tiden, men det stod också högt på de ungas önskelista sedan en hel del stereokomponenter hade blivit relativt sett billiga - dock saknades det också hos de flesta en hel del kunskap på området.

Rummen inreddes huvudsakligast med ting från, och på, Domus Interiör i Malmö, och all apparatur var hämtad från vad som fanns tillgängligt i Sverige. Texten i det följande är min ingress till sidorna.

Artikel, Hej! nr. 5. 2/2, fyra sidor, nio foto, en principteckning. Foto: Bertil Pettersson. Rubrik: ”STEREO”. Text: ”Hi-Fi betyder inte, som många tror, att spränga några ljudvallar. Och det bör inte heller bli en så kostbar historia att man spränger sin ekonomi.

Men för att få ut mesta möjliga av sin stereoanläggning måste man möblera efter den.

Hi-Fi, som är en förkortning av High Fidelity och betyder ”optimal trohet mot originalet”, får inte bli ett slags otrohet mot de egna möjligheterna. Hi-Fi handlar i verkligheten inte ens om mono eller stereo utan om en

mera intensiv ljudupplevelse än som är vanligt.

Om man är en av dessa verkliga musikälskare så måste man också vid val av stereoanläggning ta hänsyn till rummets olika möjligheter.

Man måste för att uppnå bästa effekt, utgå från sin stereoanläggning när man skaffar möbler.

På dessa och föregående två sidor presenterar HEJ några inredningsförslag som i förhållande till stereoanläggningarna är fördelaktiga även i priserna. Och för dej som vill hitta rätt i snårskogen av "konstiga ord" har vi gjort en lättfattlig ordlista.

Slutligen för dej som är lite mera tekniskt bevandrad - presenterar vi några tips om hur man själv för en relativt låg kostnad bygger en stereoanläggning..."

"DESIGNERNE FIK ET BARN"

Artikel, EB 19/2, en sida, ett fyrspaltigt foto. Foto: Ove Hallin. Rubrik som ovan. Underrubrik: "- og skabte kulørte antistatus-barnevogne, som nu er fremme i hele Skandinavien". Text:

"Børn skaffer man sig ikke. Man skaffer sig bil, sommerhus og møbler, men børn får man. Og tak og lov for det! Sådan siger det svenske designerpar, VIVECA og JORMA SALOCUO, som mens de ventede deres første barn, arbejdede med at formgive en ottefarvet serie af "antistatus-barnevogne" for det svenske firma BRIO. Barnevognene udstilles nu i en uge hos FORM DESIGN CENTER i Malmø, hvor den dynamiske leder, ANNIKA HEIJKENSKJÖLD har en fremragende evne til at skabe udstillinger med appel til levende nutidsmennesker. Viveca har før formgivet sko og tasker, og med hensyn til Jorma ser man for tiden med stor interesse frem til hans udstilling af "UDEGLAS", fremstillet hos Boda Glasbruk. De kan ses på den populære GRÖNA GÅRDEN i Helsingborg, når denne udstilling åbner igen i midten af april.

Viveca og Jorma har forenklet produktionen af barnevognene, anvendt praktiske materialer, der kan vaskes nemt, bekvemme bærehåndtag riktigt placeret. Og fået priserne ned i overkommelig prislag."

Bildtext: "EXPRESSEN ER DEN SVENSKE FOLKEVOGN. Billedet viser herover designerparret VIVECA og JORMA SALOVUO med deres førstfødte, som inspirerede dem til at formgive en serie "antistatus-barnevogne" i 8 farver. Parret Salovuo har netop vundet en konkurrence om "den svenske folkevogn" til børn, udskrevet af bladet EXPRESSEN og Sveriges Radio-TV.

Vinder-vognen er døbt Expressen, Salovuo-kollektionen er fremme hos BRIO-forhandlere, også i Danmark, og modellerne koster mellem 100 og 300 kroner. ANNA-modeller har skabt tøj i samme materialer som barnevognene - her vist af pigen CAMILLA og drengen OLA."

BARNMÖBLER OCH RUTSCHBANA

Artikel, EB 4/3, en sida, två trespaltiga, ett tvåspaltigt foto. Rubrik: "PLASTIC I LYNGBY" Text: "POLY-BEL hedder et børnemøblement, som egner sig både til indendørs og udendørs brug.

Det er fremstillet af blankt glasfiberarmeret polyester og findes i farverne orange, rød og blå. Det kan stå udendørs i årevis i sne og sol uden at tage skade, og det kan uden videre anbringes i en stue eller et børneværelse uden at skade hverken gulv eller tæppe. Møblementet, der bl.a. indeholder en rutschebane, er blidt i linjerne og børnevenligt i formerne og materialet.

Vi har fundet møblerne i det unge LYNGBY BOLIGHUS, der ligger en smule gemt væk i Lyngby på Lundtoftevej 5, og i bolighuset fortæller man, at der er stor interesse for disse børnemøbler, selv om de ikke er helt billige. I øjeblikket har man faktisk kun rutschebanen tilovers, men venter meget hurtigt de andre møbler hjem. Børnemøblerne kommer fra BRÜDER BELTZIG DESIGN, Wuppertal. Bordet koster 208 kr., stolen 128 kr. og taburetten koster 104 kr. Rutschebanen koster 484 kr."

STAPELBAR STOL OCH PILOTBILD

Artikel, EB 5/3, en helsidesbild. Foto Sperling. Rubrik (på andra sidan): "STOLE I STABEL". Text:

"Dette (til venstre) er efter sigende verdens første stol, som er masseproduceret og formstøbt i ét stykke glasfiberarmeret polyester. Senere fulgte andre efter. Stolen findes i farverne hvidt, sort, rød, gul og blå, og den er nem at stable. Ønsker man modellen som rækkestole, kan de sammenkobles, og sammenkoblingen foregår på en nem måde med rustfri koblingsbeslag. Den robuste stol er dekorativ, behagelig at sidde i, anvendelig til mange formål, den er gennemfarvet og kan stå udendørs, uden at farven ændres (ønskes stolen til hospitalsbrug, kan den tåle

sterilisering). Modellen er tegnet og udviklet hos STUDIO BÄTZNER fra 1964, nu produceres og eksporteres den i stor stil fra firmaet BOFINGER i Ilsfeld, Tyskland. Vi har fundet den tyske stol hos KEVI, Frederiksberggade, og her sælges den for 180 danske kroner. Marianne Tholsteds frakke af guldskind fra Carli Gry koster 1485.”

BILDEN togs utomhus i ett vintrigt, delvis snötäckt, landskap. Den svart/vita kontrasten, men också de lösligt uppstickande tuvorna av gräs och kvistar i snön tecknade en dramatisk fond för mitt uppsåt, vilket dels givetvis var att visa stolarna, men dels också att placera det eleganta urbana modet tillsammans med de senaste tekniska landvinningarna i ett sammanhang där de inte förväntades.

Detta, tillsammans med ljusreflexerna i snön, gav den extra dramatiska svart/vita effekten som gjorde bilden så tryckbar att den tålde att slås upp till ett helsidetryck.

För ändamålet lånade vi ett tiotal av stolarna som var, och är, mycket linjestarka. Till vänster på bilden byggde vi upp en stapel med växelvisa färger av stolarna så att de tydligt visade deras eleganta form.

Höjden på stapeln gjordes så att den passade till Marianne Tholsted att löst lägga underarmen på. Klädd i långa svarta stövlar, den korta, elegant skurna glänsande kappan och med kort, svart pagefrisyr, med blicken åt vänster dominerade hon bilden i höjddled. Delvis över hennes ena ben stod en ensam stol i snön.

Bilden var mycket tät och hela dess yta var lika betydelsefull.

All heder åt Sperling för fotot.

Att jag betecknar bilden som PILOTBILD beror på att den blev det för mitt då pågående projekt i Sverige: att arrangera utställningen på Form Design Center i Malmö av mina Eternica-möbler som skulle äga rum en dryg månad senare, att utforma dess försäljningsbroschyr och att förse möbelseriernas olika möbler med pressbilder i såväl svart/vitt som färg. Då vi gjorde bilden med de tyska stapelbara stolarna för Ekstra Bladet visade det sig att Marianne Tholsted, som ju var en ytterst professionell och inlevelsefull modell, hade stor förståelse för mina intentioner och att vi, som tidigare, hade mycket lätt att arbeta tillsammans.

Under tagningarna av denna bild utanför Köpenhamn gjorde vi en överenskommelse om att hon skulle bli modellen till mina Eternica-bilder. Fotografen skulle bli Ove Hallin i Malmö.

(För mer om allt detta se Tidsfasetter I, sid. 128)

SILVER, PUSSEL OCH LEKPLATSER

Artikel, EB 29/3, en sida, ett trespaltigt foto, ett enspaltigt (porträtt). Foto: Ove Hallin. Rubrik: "MANDDOM I SØLV". Underrubrik: "Svensk provodesigner vil lave værksted i København". Bildtext: "Ove Johansson - sølvmed og formgiver med mangfoldige emner på programmet, han har designet alt fra lamper til boremaskiner, og NU vil han indrette værksted med tilhørende galleri for "sine fattige venner" og sig selv i København og skabe et ungt "svenskhush" for kunst og formgivning, men først og fremmest for AKTIVITETER af forskellig art."

Text: "Han laver sjove ringe og meget andet, men hans lille skulpturlignende vase, som billedet viser, vakte mest opsigt, da OWE JOHANSSON udstillede på FORM DESIGN i Malmø forleden. Han er en festlig fyr med mange interesser, og han har netop designet et legepusle-spil for unge og ældre af skumplastelementer i 10 forskellige bider. Dette puslespil har han lavet sammen med JAN WESTLIN og produceres af en plasticfabrik i Småland. Ove Johansson har hidtil været virksom både i Finland og Sverige, men han planlægger nu at udvide sin virksomhed til Danmark med værksted og galleri i København.

Ove Johansson er også interesseret i legepladser, og til sommer skal han være med til den store internationale legepladsutstilling i Paris sammen med danske og svenske interesserede. I Stockholm hjalp han Palle Nielsen med den store og omdiskuterede legerumsskulptur MODULEN, der satte nyt sving i legedebatten om børns muligheder i det moderne samfund.

I Paris, siger Johansson, vil han og hans skandinaviske legepladsvenner give et alternativ til "tanterne og deres gammeldags legetøj".

"SÆK HOS INDBO"

Artikel, EB 24/4, två sider, två fyrspaltiga, ett trespaltigt och ett enspaltigt foto. Foto: Sperling. Underrubrik: "Årets møbelsensation på den internationale messe i Paris er nu fremme i København med skind over millioner af plasticperler".

Text 1: "Nu er den her: SÆKKEN. Den største sensation på den internationale møbelmesse i Paris i januar var modellen SACCO fra ZANOTTA i Italien, og sækken vakte interesse i mange lande, også i Danmark. NU er den i København og lanceres i dag af INDBO, Gammel

Kongevej. Sækken er af læder, indeholdet er: 12 millioner plasticperler. Sækkens lufttæthed i forbindelse med plasticperlerne bevirker, at SACCO formes behageligt efter kroppen og bliver i den form. Sækken er designet af PIERO GATTI, CESARE PAOLINI og FRANCO TEODORO, den er foreløbig fremme i læderudgave, men kommer senere i sejldug og Vinylbetræk. Det er den unge danske specialist i italienske møbler, FINN SLOTH, som har agenturet for Skandinavien. Finn Sloth er gift med en italiensk arkitekt, HUN har tegnestue, HAN har importvirksomhed i et af Utzons små spændende huse i Helsingør. SÆKKEN koster hos INDBO 1475 kroner i sort, 1740 for "solbrændt". En af de første sække-interessererede i København er designeren BENT VISTI, men han ønsker sig en i hvidt.

Text 2: "Man kan faktisk sætte bo med en sæk - eller flere. Sækken er blevet den første virkelige nyhed i møbelmoden i mange år. Den kan revolutionere begrebet bosætning. Man kan sidde i sækken, og man kan ligge i sækken. Man kan ta' sin sæk og gå sin vej og flytte hen et andet sted, hvis man får lyst. DITTE MARIA viser en del af funktionerne på billederne her /iført MARY QUANT's hudfarvede bodystocking), og Ditte Maria faldt helt for sækken selv: den er simpelt hen ideel, sagde hun. SÆKKEN vejer 3 kilo, så det er nemt at ta' den med, hvis man går ud."

MILLIONER BAKOM STOL

Artikel, EB 26/4, trespaltigt foto. Foto: Peer Pedersen. Rubrik: "CADOVIUS' 3 MILLIONER BAG ØSTERGAARDS PLASTICSTOL". Text: "HEROVER SER DE møbelarkitekten STEEN ØSTERGAARD, 33 år, og hans plasticstol, som han præsenterede sidste år som prototype på PAUL CADOVIUS' møbeldesigcenter i Usserød.

Siden har den stol kostet Paul Cadovius 3 millioner kroner.

På næste mandag, 5 maj, skal stolen præsenteres som fremtidsstol i 200 eksemplarer ved Cadovius' imponerende præsentation af møbler, designet af 24 forskellige arkitekter for dette enestående private danske møbeldesigncenter.

De 3 millioner er prisen for eksperimenter og form samt den første produktion. Formen fremstilles i München, transporteres til Ludwigshafen, hvor de første sprøjttestøbte plasticstole (polyamid) produceres og sendes til Christianshus.

Senere skal masseproduktionen foregå i Holbæk. Der tales om et

produktionstempo på 4 minutter for en stol. En skønne dag vil den stol kunne komme ned i pris. Indtil videre vil prisen sikkert være tynget en del af de dyre forberedelser."

SOFFA SOM METERVARA

Artikel, EB 29/4, ett femspaltigt smalt foto över hela sidan, ett enspaltigt. Rubrik: "SOFA I METERMÅL" Text:

"Det er et faktum, at mange af de nye og interessante møbler kommer fra Italien. En elegant version af "UENDELIGHEDSMØBLET", som kan kobles sammen til en kortere eller længere sofa til f.eks. korridorer, mødesale eller lignende, kommer fra C&B, NOVEDRATE, og de forhandles i Danmark af den unge FINN SLOTH i Helsingør, gift med en arkitekt pige fra Italien. Modellen hedder LOMBRICO og er designet af MARCO ZANUSO.

Elementerne, som har polstringen placeret på en basis af glasfiberarmeret plastic, er 16 cm brede og skrues sammen. De fås med eller uden bord mellem de forskellige elementer."

BALLERINA

Artikel, EB 3/5, två sidor, ett stort foto över nio spalter. Foto:Sperling. Rubrik: "DEBUT FOR BALLERINA". Underrubrik: "Daimi sidder i ny dansk glasfiberstol i aften i TV - Den Permanente lancerer stolen på mandag". Text: "I AFTEN debuterer en dansk stol af glasfiber-armeret plastic i TV-udsendelsen med DAIMI ("Sådan er de altså" kl. 20), og på mandag lanceres stolen i DEN PERMANENTE, værdig optakt til MØBELUGEN. Dansk møbelfolk bliver ofte beskyldt for at svigte de moderne materialer, men firma C. JOHANSEN, Nyholm Allé i Rødovre, har enorme erfaringer i glasfiber fra en mangfoldig virksomhed med vinduesmannequiner og har nu kastet sig over glasfibermøbler. Resultatet er lovende. Sjældent så man så delikat en finish på glasfiber som på BALLERINA, der også er en luksusbetonet møbelserie med en masse håndsliberi på plastic. - EKSCLUSIV siger firmaet selv om serien. Hvorfor skal plastic kun være i billigklassen?

Vi har lånet BALLERINA og fotograferet serien på Hornbæk Strand med DITTE MARIA i den ene stol. De meget smukke møbler koster ca. 1200 for stolen, 700 for bordet, skumgummipolstring med heluldent for."

IKEA-POKUS

Artikel, EB 5/5, två sidor, en femspaltig helsidesbild, en trespaltig, en tvåspaltig. Foto Ove Hallin (står felaktigt Hansen). Rubrik: "POKUS PIGER". Underrubrik: "Ikea Møbelhus i Ballerup lancerer i dag ny spånpladeserie, designed af svensk og dansk kunsthåndværker". Bildtext till helsidesbilden: "HER ER siddeplads, og liggeplads og skuffeplads i dette teenage-rum, indrettet udelukkende med POKUS, og i alt koster indretningen 850 kroner. Hele Pokus-serien lanceres i dag i den danske afdeling af IKEA (Ballerup) såvel som i Sverige." Text: "Meget er muligt med IKEA's nye spånpladeprogram. Det hedder POKUS og er tegnet af den svenske kunsthåndværker HJÖRDIS OLSSON-UNE og den danske CHARLOTTE RUDE.

Begge er egentlig keramikere fra begyndelsen, men har beskæftiget sig med mange andre materialer, og da de selv fik brug for at møblere, begyndte de at tænke i møbler. Deres tanker har været så gode, at det store møbelfirma IKEA har ladet dem udforme et helt møbelprogram, som nu er i produktion og i dag lanceres på begge sider af Sundet.

POKUS er lavet af spånplader og leveres i gør-det-selv-pakker, hvor pladerne er "for-borede" og målafpassede. Brugsanvisninger følger med i pakkerne sammen med de specielle søm, der skal anvendes til samlingen. Spånpladerne i POKUS er specielt behandlede, så man ikke behøver at behandle overfladen, før man maler den.

De to designere er begge 27 år, har fem års uddannelse bag sig i kunsthåndværk (Stockholm og København). De har arbejdet både med glas og plastic, men har også eksperimenteret med mode."

MÖBELMÄSSAN I KÖPENHAMN

Artikel, EB 6/5, en sida, ett femspaltigt foto. Foto Sperling. Rubrik: "BØGEN SPRINGER UD I DANSK MØBEL-DESIGN"

Underrubrik: "Danborn af Sidse Werner og Leif Alring lanceres på møbelmessen og hos Ny Form." Text: "Med serien DANBORN er dansk bøg for alvor sprunget ud i dansk møbel-design. Serien er værd at fejre. Det gør vi herover ved at vise designerne SIDSE WERNER og LEIF ALRING med udsprungne bøgegrene, fotograferet i går i NY FORM, Vimmelskaftet.

DANBORN er en gennemtænkt møbelserie til rimelig pris, og DANBORN er klar i butikkerne, samtidig med at serien lanceres på MÖBEL MESSEN, der åbner i morgen i BELLA CENTRET (Scandinavian Furniture Fair). Danborn byder på: reoler og skabe, udført af bøgetræsfineret 1.kl.s spånplader og behandlet med filterlak. Døre og bagklædninger er oliehardt masonite, behandlet med syrehærdende lak i farverne rød, grøn, turkis eller off white. Serien omfatter også underskabe og kvadratiske brikse med magasin.

Sidse Werner og Leif Alring har længe kæmpet for at finde fabrikanter, som var indstillet på at levere gode, billige møbler til forbrugerne. På Bornholm fandt de en ung, moderne producent, som har maskinerne i orden. DANBORN er værd at se på og god at bruge, og firmaet har en fremragende brochure i farver med mål og priser. FREMME nu i Ny Form, når Møbel Messen bliver "åben messe".

ALLRUM OCH TRÄ

Artikel, EB 6/5, två sidor, ett femspaltigt, ett fyrsptaltigt, ett trespaltigt och två enspaltiga foto. Foto: Sperling.

Artikel 1: Rubrik:

"AH, TRÆ, PÅ MÖBEL MESSEN! Text:

"At dømmen efter nattens stemning i BELLA CENTRET, hvor den enorme møbelmesse åbner i morgen, er der livsmod og grokraft hos de danske møbelfabrikanter. Nu har mange tudet dem ørerne fulde af gode råd om PLASTIC, og så kommer de her med hallerne fulde af TRÆ, dejligt, duftende træ, imprægneret træ til moderne ude-rum, bøgetræ, pitchpine, redwood, som kan tåle vejret. I alle hallerne vejer store fotostater med trækrone, sort på hvidt, og pludselig går man her og tænker: AH, TRÆ! Møbel Messen bliver på tirsdag åben for forbrugerne. PRØV SELV!"

Artikel 2: Rubrik:

"BOLIGMILJØ". Underrubrik: "På møbel messen i Bella Centret". Text:

"MILJØET er rykket ind som vigtig faktor for danske møbelfabrikanter, og MØBELFABRIKANTFORENINGEN I DANMARK ha ligefrem stillet et stort areal til rådighed for designer-paret ILSE OG OVE RIX for at lade dem vise et familie-venligt boligmiljø med udendørs- og indendørs liv for mennesker i flere aldre. UDENDØRS findes en stor, rund havebænk, sammensat af flere rummelige træstole, moderne imprægneret, til anvendelse med og uden hynder. Gruppeliv under åben himmel, måske pejs eller grill i midten.

YVONNE EKMAN indvier Møbel Messens bolig-miljø, havebænkens arena, på billedet herover."

Artikel 3: Rubrik: "AL-RUM UDE OG INDE". Text:

"ARKITEKT BERNT er en erfaren mand, såvel i snedkermøbler som i industri-design. For COLLECTION SCHIANG (Frederikssund) har han skabt et spændende projekt med vægten lagt på TRIVSEL for hele familien. Standen er skitseret som et familie-hus med inderum og uderum, der er værd at leve i. Billedet øverst tilhøjre: glimt fra uderum med sandkasse og grillbord på hjul, klodser på trillebør, arbejdsbord til børn og voksne, havestole, der kan køre, udemøblerne er udført i massivt pitchpine og behandlet med vandafvisende imprægneringsmiddel, skruer og bolte er galvaniserede. COLLECTION SCHIANG er en moderne part af møbeldistributionen: produkterne fremstilles på flere danske fabrikker og koordineres af Collection Schiang."

NORSKA SPÅNPLATTOR OCH GOTT NYTT

Artiklar, EB 8/5, två sidor, ett femspaltigt foto, ett fyrspaltigt, två tvåspaltiga. Foto: Sperling. Rubrik, vänstersidan: "Kontor sengen" Text: "EXO-LINJEN lanceres på MØBEL MESSEN i Bella Centret af firma "møbel-fiske" i Norge, design: Bård Henriksen, farver: sort, rødt, turkis, materialet: spånplader, elementerne skrues sammen efter behov og aktuelle ønsker. KONTOR-SENGEN optager ikke mere plads end en almindelig seng (80X200 cm), men den er 170 i højden, og dermed har man kunnet placere arbejdsbord og garderober under sengen. Exolijen er dekorativ, praktisk og har appel til de unge uden trang til statusmøbler. Priserne rimelige."

Huvudrubrik, högersidan: "MØBEL-MESSEN I BELLA-CENTRET BRINGER GODT NYT".

Den ena rubriken: "HER SIDDER MAN GODT" Text: "DEN ER EN SKØNHED - og der forhandles allerede om salg af 20.000 til USA af stolen fra UREFORM i Frederikssund, materialet hårdt polyurethan, design ERIK LEHMANN."

Den andra rubriken: "SNEDKERMESTERS PLASTICSTOL" Text:

"SNEDKERMESTER POUL HANSEN er en moderne mand uden fordomme. Man finder ham på SNEDKERLAUGETS udstillinger med fine ting og sager, han er Hans wegners snedkerman, men også de unges støtte. NU debuterer han minsandten med en plasticstol - og et DESIGN FORUM med

internationalt sigte. Stolen er pæn og effektiv, værd at stå i en stand, skabt af de folk bag JOHS. HANSENS MØBELSNEDKERI.”

FRAMTIDENS SKRIVBORD I LONDON

Artikel, EB, en side, ett femspaltigt foto. Foto: Sperling. Rubrik: "FREMTIDENS ELEKTRONISKE SKRIVEBORD". Underrubrik: "Skræddersyet kontormøbel i acrylplastic på møbelmesse i London i dag" Text: "Dette er fremtidens skrivebord, lanceret som DESK OF THE FUTURE i det engelske modeblad VOUGE og stormagasinet HARROD's i London. I dag vises fremtidsbordet på en stor engelsk udstilling i OLYMPIA. Rumalderens kontor er ved at blive virkelighed. Datamaskinen er en kendsgerning mange steder, og nu er den moderne chefs skrivebord også et faktum. Det præsenteres på ICI's plasticafdeling af udstillingen THE DECOR EXHIBITION, og bordet er lavet af glasklart, røgfarget acrylplastic. For design står et team af unge modernister med designeren EDWARD KLEIN og fotografen MICHAEL TEMBER i spidsen for et firma, de kalder COMPLEX D.

Fremtidens skrivebord fungerer som kontorets nervecenter med en kombination af alle moderne hjælpemidler. Bordet er rent, klart og effektivt, men til bordet hører automatiske instrumentvogne, som selv ruller hen til skrivebordet, når chefen trykker på en knap. Andre knapper kan skaffe frokosten frem, andre sørger for, at papirer bliver mikrofilmet, kontrakter kopieret, teknikken samarbejder, og THE DESK OF THE FUTURE er et resultat af kreativ fantasi samt produkter fra firmaerne: IBM, XEROX, SONY, PHILIPS og 3M. Fremtidens skrivebord leveres "skræddersyet" efter individuelle ønsker. Prisen for bordet her er ca. 17.000 danske kroner."

BLOW UP I KONST-MODET

Artikel, EB 20/5, två sider, ett femspaltigt foto, ett fyrspaltigt, ett tvåspaltigt. Foto: Sperling. Rubrik: "MULTI-KUNST MED LUFT I". Text: "På billederne ses en NANA i 3 versioner, fotograferet på Hornbæk Strand (Pigen: ANNE KEHLER).

En NANA er den verdensberømte kunstnerinde NIKI DE SAINT PHALLES festlige skulptur af en kvinde, nu fremme i form af oppustelige

plasticdukker i 3 størrelser, forbløffende udstillet i Malmø i disse dage i forbindelse med udstillingen MIKRO I SKÅNE i "Klippans Kulturresevat", Per Weijersgatan 8 (nær TEMPO ved Gustaf Adolfs torg).

Niki de Saint Phalle udstillede for nogle år siden i København, (Galerie Koepke), hvor hun viste billeder, som kun beskød med gevær, så farverne løb ud og dannede mønster. Siden har hun afret meget tid på sine Nana'er, oprindeligt planlagt sammen med hendes datter Laure. De første blev udstyret med brogede tøjstumper, de næste blev malet. de sidste altså masseproduceret i plastic. I New York og Paris blev de øjeblikkelig revet væk og faktisk er det restoplaget, man har sikret sig i det svenske galleri, hvor man sælger dukkerne for: 80, 35 og 18 svenske kroner, den største hængt op som blikfang foran udstillingen.

Niki de Saint Phalle blev verdensberømt, da hun i 1966 sammen med kunstnererne JEAN TINGUELY og PER OLOF ULTVEDT i Stockholm skabte en gigant-Nana i flere etagers højde i MODERNA MUSEET, en HUN eller "HUN - en katedral", som folk gik ind i mellem lårene. Historien gik verden rundt, masser af billeder viste HUN i hele verden, og det skabte en enorm interesse for Nikis Nanas, da de dukkede frem som bæs-op-kvinder."

Artikeln följdes upp dagen efter med en artikel under en tvåspaltig grafisk teckning av en av dockorna med en pratbubbla över med texten:

"MY NAME IS NANA T.M. I AM AN INFLATABLE SCULPTURE By Niki de Saint Phalle":

Artikel, EB 21/5, två spalter. Rubrik: "OGSÅ NANA HOS SKJALM P." Text: "I GÅR viste vi tre udgaver af NANA, den oppustelige skulptur efter NIKI DE SAINT PHALLES kulørte kvindefigurer. Vi havde hentet Nana i Malmø, hvor de i disse dage indgår i udstillingen MIKRO-KONST I SKÅNE, men nu har vi fået at vide, at også SKJALM P. på Nikolaj Plads har hentet NANA hjem til sin sjove butik. Han kalder dem RUM-SKULPTURER og sælger dem til farveglade hjem for: 24,50, 58,50 og 117 kroner.

Efter at bladet ELLE havde vist dem i Frankrig, blev de hurtigt lige så efterspøgt som i USA, hvor bladet MADEMOISELLE viste kunstnerinden i buksedragt mellem en hærske af NANA'er i alle størrelser og flere luftlag."

“VERNER PANTON I BYEN”

Artikel, EB 22/5, ett stort femspaltigt foto (Efter noggrann planering: på ett ögonblick bar vi ut ett tämligen stort möblemang i tre delar mitt på en starkt trafikerad gata, mitt i biltrafiken, som också ett ögonblick stannades upp, en professionellt rutinerad modell [Åse Dailey] placerade sig, strålande avslappad, på mitt-delen, bilden togs lika snabbt, det hela var över och hemma, resultat: en femspaltare med möblemanget och med det brusande trafikvimlet i bakgrunden). Foto: Sperling. Rubrik: som ovan. Text:

“VERNER PANTON er “den store dansker” i møbelmoden i disse år, bosat i Schweiz, internationalt indstillet med producenter i flere lande til at lave sine ting. Hans møbler finder man ofte i det franske blad ELLE og i det tyske SCHÖNER WOHNUNG, hans ti år gamle ideer ser man kopieret mange steder. NU kommer hans møbelserie fra sidste møbelmesse i KØln frem i Danmark, hvor den unge afdelingschef hos MAGASIN, hr. MESENBURG, lancerer Verner Panton i dag i “hårdt og blødt skum” kombineret med Dralon-jersey. Serien er oprindelig skabt i samarbejde med stormagasin-kæden KAUFHOF i Tyskland og modernismens debut på stormagasin-plan i mange tyske byer. Salget gik strålende! MAGASIN lancerer serien i to farver, rødt og turkis (desværre mangler Pantons smukke brune og orange), og man kan købe forskellige elementer efter behov og selv kombinere dem. Da stellet under polstringen også er plastisk skum (hårdt), er det lette møbler, nemme at flytte på. Grundelementet koster hos MAGASIN: 198 kroner, og selv en bekvem, højlynet stol med armlæn kommer ned i absolut rimeligt prislag.”

20-30-TAL 1969

Artikel, EB 27/5, två rena bildsidor, ett femspaltigt foto, två trespaltiga, tre tvåspaltiga. Foto: Sperling. Rubrik: “DESIGN I GUMMI”. Text: “Nu myldrer de frem i stor og små butikker - BADEHÆTTERNE, der kan mere end holde vandet ude. En gummihætte kan i dag være et stykke moderne design, gennemtænkt i form og farver, og blandt de bedste er KLEINERT´S, der i år mere end någen sinde kører på blomster-motiver - billederne viser bare et lille udvalg.”

NY MODELL OCH POP-STOL

Artikel, EB 4/6, två sidor, ett tvåspaltigt foto, ett stort trespaltigt.

Foto: Ove Hallin.

Rubrik, vänstersidan: "JOURNALIST BLIVER TOP-MODEL". Text:

"Svenske piger gør sig godt i billedverden, Sveriges sidste eksportvare på pigemaredet hedder ANN ROSANDER. Hon er 19 år og arbejder som journalist ved Lunds Veckoblad i den svenske universitetsby. Arbejdet førte hende hurtigt i kontakt med folk fra den store verden. Nu har modedefotograferne fået øje på Ann, som har vakt stor begejstring med sine første modebilleder. 7. juni rejser disse 56 kilo levende eksportvarer til Schweiz for at medvirke i en amerikansk produceret film med Norbert Terry som instruktør. Filmen indspilles flere steder i verden, den handler delvis om et pigepensionat, og Ann skal spille sammen med den store franske komiker Louis de Fumes og den berømte Juliette Greco. Billedet viser Ann på en opgave i Lund. Som den moderne journalist hun er, bruger hun en båndoptager til interviews og enqueter.

På den anden side ser De hende i rollen som fotomodel.

Rubrik, högersidan: "DANSK POP-PLASTIC". Text:

"Den nye svenske fotomodel, Ann Rosander, er her fotograferet i en T-shirt med Dannebrog på maven for at lancere en dansk billig-stol af plastic i Sverige. Det drejer sig om den flinke lille sæt-samman-stol, som vi for nylig præsenterede her på siderne, da den kom frem i København. I Danmark gik den straks som varmt brød, og nu er den lille pop-stol blevet en stor eksportvare. Den forhandles i Holland, Frankrig, Canada, Schweiz, USA og Finland. Stolen er utroligt anvendelig og fås i farverne orange, rød, hvid, sort, blå og gul. Taburetten koster i danske butikker 18-19 kr., så kan man selv bruge underdelene til bordplader, der koster 15-17 kr., og mellemstykkerne kan man selv regulere længden på. I Danmark sælges den mange steder - bl.a. hos Magasin og HB."

Serien med och om denna pop-stol fortsattes genom att jag dels fick ta del av den industriella produktionen vid fabriken i Farum, dels kom man med en ny barnstol:

Artikel, EB 19/6, två sidor, dels ett stort sexspaltigt foto med systemet som pelare och med möblerna som pallar med mor och barn vid strand och hav, dels två tvåspaltiga och fyra enspaltiga foto från produktionen. Systemet och möblerna hade nu fått namnet Combi-sit. Foto: Sperling.

Huvudrubrik: "10-KRONERS-STOLEN UD I SOLEN". Text:

"Vi har tidligere vist billigmøblerne COMBI-SIT her på siderne, og fremhævet form og funktion på disse pæne ting i gode farver. NU har stolene fået en "lillebror", og den gode, lille barnestol har et rygstød i modsætning til de voksnes.

Barnestolen lanceres i disse dage hos MAGASIN, som også var først med voksen-stole og -borde, der kan sættes sammen efter smag og behag i forskellige højder, takket være nogle flinke mellemstykker. Vi har taget Combi-sit ud i solen på stranden for at fejre nyskabelsen: dansk design til prisen: 10,88 pr. styk."

Bildtext, rubrik: "TINA OG JESPER I COMBI-SIT", text: "TINA NØRLØV er en af de få danske fotomodeller, som er af verdensformat, men Tina er ved at uddanne sig på Konservatoriet med guitar som hovedfag, og hon har i det sidste år mest koncentreret sig om uddannelse, samtidig med at hon selv underviser på kursus. Tina er på toppen af vor private hitliste over fotomodeller, og for tiden arbejder hun faktisk kun for Ekstra Bladet..... Flitige Tina er her fotograferet ved Stranden med sin JESPER på halvandet år - i forskellige dele af byggeserien COMBI-SIT. NYEST: barnestolen, som Jesper her indvier.

Rubrik: "PROCES I FARUM". Text:

"FARUM SAVVÆRK OG PAKKASSEFABRIK er et familieforetagende med 70-80 ansatte. Foretagendet har eksisteret i 35 år og har hovedsageligt tidligere beskæftiget sig med produktion af transportkasser af træ. Som en følge af udviklingen er produktionen efterhånden gået over til plastic, og fabrikken fremstiller for plastic-eksperten KNUD ANDERSEN hans combi-sæt, som nu går som varmt brød i flere lande. I de fleste tilfælde er det vanskeligt at få lov at overvære processen på en plasticfabrik, men i Farum har man budt os indenfor."

Sedan följer sex bildtexter som steg för steg följer produktionen rent tekniskt.

Den sista bildtexten: "En del af Combi-sit-detaljerne produceres med udgangspunkt i materialet POLYPROPEN, der er et af affaldsprodukterne fra propengas. To af detaljerne, bordplade og mellemdel, tilvirkes af højslagfast plastic (polystyrenbutadien). Fra idé til formgivning tog det tre-fire måneder. Fra idé til den første produktion tog det 10-12 måneder. Nu er der virkelig tale om masseproduktion."

"FARVEL GULDSTOLE"

Artikel, EB 26/6, två trespaltiga bilder, den ena stor med en egendomlig, genomskinlig telefon i förgrunden. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan. Text: "JEAN CACHAREL er en af de store modemænd i Paris, og han sælger f.eks. også meget til danske butikker. Nu har han ombygget sit parisiske konfektionshus i takt med tidens møbel- og miljømode, farvel GULDSTOLE! De unge og effektive franske modedfolk kan lide at markere brud med fortiden - hos UNGARO er der papstole, hos FERAUD er alt i hvidt, hos CACHAREL er der arkitekt-design i stål, glasfiber og acryl. Der er gennemsigtige telefoner skabt til formålet, og der er forsænkede pladser til salgs- og hyggesnak."

ETTA UNDER 1000

Som det stod under "nästa vecka" i nr 26, 23/6, av HENNES inredde jag två enrumslägenheter för tidningen under rubriken: "ETTA UNDER TUSEN". "Det har kommit nya fläktar i heminredningen. Charmiga möbler skall inte längre vara så dyra att man praktiskt taget är kedjad vid dem resten av livet. Här har vi klarat av en smart enrummare under tusenlappen!". Så var förhandsnotisen.

Inredningarna, som byggdes upp i min Limhamns-ateljé, kretsade kring två existerande personer med ett fingerat behov av att få hjälp med att inreda sina enrumslägenheter.

Fotograf var Ove Hallin.

DEN FÖRSTA inredningen var införd i nr. 27, 30/6, omslag och fyra sidor, fyra bilder i färg, fem svart/vita. Rubrik: "ETTA UNDER TUSEN". Den inledande texten:

"Hon heter Marianne. För tillfället praktiserar hon för att till hösten börja på förskoleseminarium. Jag träffade henne vid avslutningen av en mannekängskola. För hon vill också prova på att vara mannekäng och fotomodell. Och kanske tjäna lite pengar vid sidan om. Inte minst för att klara den enrumslägenhet hon just fått.

-Hjälp mig! Jag har inga möbler. Det enda jag har är en palm! och inte särskilt mycket pengar...

Här har ni Marianne som fotomodell. Och här har ni Mariannes enrumslägenhet. Möblerad som hon vill ha den.

Ett rum och kök möblerade för under 1.000 kr!"

Inredningen gjordes med IKEAs då nya POKUS-serie och köksgrejer från EPA, textilier av Gunilla Axén från Wäfveribolaget och kläder från NK. Flickan hette Marianne Senf.

DEN ANDRA inredningen var införd i nr. 28, 7/7, omslag och fyra sidor, fyra bilder i färg, tre svart/vita. Rubrik: "SE MIN SKÖNA PLAST-ETTA". Rubriken föregicks av en ruta: "Ann Rosander, 19 år, 56 kg. storlek 38, arbete: journalist-volontär, fotomedell, filmar i sommar i Schweiz."

Den inledande texten: "Ann som journalist vill givetvis bli drömjournalisten. Hon har arbetat litet varstans, men nu är chansen här. Arbeten och erbjudanden är ett faktum.

Men så var det bostaden. Ideligt sökande. Resultat? Inneboende? Varför inte? Det gäller att prova! Ann arbetar och bor i ett sammanhang. Hon är snygg och medveten, har gjort det mesta för drömjobbet. OK. Ann vet vad som är snyggt. Ingen säng.....kuddar att leka i, varför inte sova på golvet. Kraftiga livremmar håller allt i ordning. Tufft tycker kompisarna. Ann läser en massa, tidskrifter, tidningar, lexikon etc. etc. Spika-bokhyllorna inhandlas på Domus Interiör.....Två rakt upp och ned. En tredje tvärs över sängen....."

Till denna inredning använde jag mig, som rubriken anger, av plast-ting som huvudelement, men också av en kombinerad soffa/säng som jag konstruerade av kudd-delarna i naturfärgad kanvas som fanns i produktion för mina, tidigare under året (april) på Form Design Center visade, Eternica-möbler (se Tisfasetter I).

Kuddarna hölls praktiskt och dekorativt samman i olika kombinationer av breda läderremmar.

En del möbler och en skiljevägg var i Scilla-serien (i Sverige kallades den danska Combi-sit för Scilla).

Från Silverbergs i Malmö kom bl.a. den finska glasfiberarmerade stolen Pastilli (design: Eero Aarnio för Askö).

Artikeln avslutades med en prislista och inköpsställen för tingen som ingick i inredningen.

Som framgår av sammanhanget sammanföll denna min verksamhet på ett naturligt sätt på båda sidor Öresund.

EKSTRA BLADET i Köpenhamn drog nytta av mitt användande av

ANN ROSANDER och historien om henne, och av COMBI-SIT, och HENNES i Malmö av den tidigare lanceringen i Ekstra Bladet av IKEA´s POKUS och Domus Interiör´s SPIKA-serie. I Hennes kunde jag också presentera det danska Combi-sit under dess svenska namn SCILLA.

ÖRESUNDSBRON

Lika fylld av förundran och beundran som jag står över logistiken och de tekniska lösningarna då det gäller Öresundsbron, lika främmande står jag, av förståeliga skäl, inför alla de diskussioner runt de väldiga problemen i övrigt, som anses föreligga genom förenandet av Själland och Skåne till en Öresundsregion vid öppnandet av Öresundsbron under det nya milleniet.

Öresundsbron är ett verktyg och ett medel - materialet som skall behandlas och förädlas är människorna som genom trehundra års bearbetning från kulturellt mycket olika håll har kommit att säras på ett olyckligt sätt.

I övrigt är vi ganska lika, och de trehundra åren som Skåne varit svenskt är i historiska sammanhang en kort period. Det är kanske inte så dumt att i just denna förbindelse ha i minnet - eller lära sig - att Skånes *längsta kulturhistoriska period* är dansk.

För att överbrygga de kulturella diskrepanser som nu trots allt existerar finns det bara en lösning: *att vi vill och kan lära av varandra.*

Jag ville och kunde för trettio år sedan. Då byggde jag min bro - och det gick bra. Det kommer säkert att gå bra för andra nu också - och så mycket lättare - genom den snabba förbindelsen mellan Malmö och Köpenhamn över Öresundsbron.

Sedan tror jag nog också att bron kan hjälpa till att fylla de krav och fordringar som alltmer ställs på ett öppnare europeiskt sinnelag även hos oss i norr.

Vi måste bli medvetna om, och uppfatta det gynsamma i, att kunna vara på väg ut med våra kulturarv istället för att dra i de nationella handbromsarna. Och vi måste kunna omorganisera vårt tänkande i sin helhet så att vi positivt kan ta emot flöden utifrån.

Till exempel kommer nog ganska säkert den svenska isolationismens primitiva syn på kulturbevarande i sinom tid att få sin rättmätiga plats som en något otidsenlig och exotisk kulturell variation i den alltmer internationella europeismen och framför allt i den allmänna världsbilden.

Jag tror alltså att Öresundsbron kommer att kunna vara ett av de öppnande transparenta projekten som, istället för att vara till förfång, kommer att ge såväl Danmark som Sverige, och för den delen hela Skandinavien och norra Europa, en hälsosam transmutabel injektion av/och till en sedan lång tid tillbaka behövlig vitalisering.

"DIPLOMATEN FRA BRAUN"

Artikel, EB 30/6, två sidor, ett fyrspaltigt foto, ett stort trespaltigt, två enspaltiga. Foto: Braun och Asger Sissingø. Huvudrubrik: som ovan. Underrubrik: "Peter Sellers købte transistorradio hos Fona i København, men det er også en radio, der kan det hele". Text:

"Forleden købte PETER SELLERS transistorradio i København. Peter Sellers er en fanatisk radiolytter, og det var ikke en helt almindelig transistormodel, der fangede han interesse i Danmark. Det var "diplomat fra Braun": model T 1000 CD, som han fandt i FONA Hi-Fi-center i Skoubogade. Han afprøvede "diplomat" på Royal Hotel i et døgn, før han bestemte sig. Men han havde på forhånd hørt, at Braun T 1000 CD kan det hele. Til gengæld koster den også 3.975 kr., og lederen af Hi-Fi-centret SØREN BERG, fortæller, at modellen bl.a. anvendes på ambassader, konsulater, luksusskibe - og f. eks. af Hamburgs havnevæsen og det tyske postvæsen.

BRAUN T 1000 CD er en transportabel transistormodtager med osædvanlige egenskaber. Modtagelsekapaciteten kan sammenlignes med professionelle anlæg. Braun T 1000 CD kan modtage praktisk taget alt, som sendes over hele verden. Denne transistorradio kan fungere som nyhedkilde til hjemmebrug, den kan bruges til aflytning af fjerne

radiostationer, og den er ideel for folk på rejse, som vil høre på hjemlandets udsendelser.

T 1000 CD kan anvendes i bilen, i toget og på søen (også til at pejle med). Den anvendes i mange tilfælde af forskere på ekspeditioner.

Radioen, som har en stabil konstruktion, er også udformet, så at den kan anvendes under ekstreme forhold - i troperne, i arktiske områder...."

Sedan följer ett längre avsnitt som redogör för apparatens tekniska innehåll, kapacitet och annat sådant. Avsnittet avslutas med:

"Modtagerens udseende er rationelt og formålstjenligt uden overflødige pynteeffekter. Overdel med bærehåndtag og underdel er beklædt kunstlæder, sider og front af mat aluminium, bagside og batteridel er af slagfast plasticmateriale. Fortil har T 1000 CD et aftageligt metallåg, som beskytter skalaer og kontroller. På lågets inderside findes et felt for stationstabeller, brugsanvisning og personlige notater. Braun T 1000 CD vejer med batterier 8,1 kg."

Enspaltare, rubrik:

"FREKENSER OG BØLGELÆNGDER OG EN UUNDEVÆRLIG HÅNDBOG".

Under denna rubrik följer en redogörelse för vad som menas med just våglängd, tonhöjd, olika frekvensangivelser, störningsförhållande och annat liknande av vikt att veta för att till fullo kunna använda en så avancerad radio som det här är tal om. Spalten avslutas med:

"For helt at kunne udnytte en så omfattende kortbølgeomdtagelse som Braun T 1000 CD bl. a. er, og for at sætte sig ind i de muligheder, som findes i kortbølgeaflytning, må man faktisk ha hjælp.

En udmærket og helt uundværlig hjælp af denne art får man i bogen WORLD RADIO TV HANDBOOK, som er kendt og brugt over hele verden. Bogen er af dansk oprindelse, og forlaget ligger på Sundvej 6 i Hellerup, men håndbogen distribueres af Det Berlingske Forlag og koster ca. 42 kroner. I dette opslagsværk, som udgives en gang om året med et sommersupplement hvert år, får man alle oplysninger om radiostationer, frekvenser, bølgelængder, adresser, navne og sprog. Kort sagt dækker World Radio TV Handbook alt på området over hele verden. Bogen er skrevet på engelsk."

RYMDFANTASI I SMYCKE-MODET

Artikel, EB 19/7, två rena bildsidor: hela högersidan ett femspaltigt foto, två trespaltiga, ett tvåspaltigt. Foto: Sperling. Rubrik:

“LETMETAL OG RUMFANTASI”. Text:

“Hele verden følger hver dag de spændende bedrifter i rummet. Vi påvirkes af den elektroniske baggrundstøj under satellitdesendelserne. Modeskabere som Louis Feraud har tidligere skabt den første passagereruniform i hvidt till Apollo-rumskibe, og det teknisk metalliske materiale inspirer stadig flere tidsbevidste modeskabere.

Med blikket rettet mod stjerner og måne, tyder meget på, at det tekniske og metalliske præger en del af romantikken. Vi kommer uden tvivl til at se mere til det ruminspirerede i moden fremover.

MAGASIN lancerer nu de elegante engelske metalsmykker, som vises her, fotograferet på smukke YVONNE EKMAN.”

Rent kalendariskt är det på sin plats att jag här citera mig själv ur Tidsfasetter I:

“APOLLO 11 HORNBÆK - PARIS

Jag såg uppskjutningen av Apollo 11 och landningen på månen med dess sterila landskap, i det klart grönskande Hornbæk i Danmark i en “modern”, nordisk, natur-trä-glas-arkitekt-designad villa vid det soligt blänkande Kattegatt.

- Jag såg nertagningen av Apollo 11 i det minst lika blänkande Stilla Havet, torsdagen den 24/7 i det stadsheta, gul-grå-disiga Paris (efter en rasande biltur genom en avsevärd del av Europa till ett tidigare avtalat möte där).”

- Det hände mycket under denna sejour i Paris där inte minst rymdfärden spelade en stor roll; vad som tilldrog sig, och det mesta av vikt som publicerades därifrån, står att finna i Tidsfasetter I.

Jag skall här endast återge en kort notis från Paris som kom att ge oväntade framtida återverkningar:

VITA I TRÆSKOR

Artikel, EB 28/7, tvåspaltigt foto. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: "VITA CYKLER I PARIS, OG TRÆSKO SLÅR AN BLANDT DE SMARTE PIGER"
 Text: "PARIS (Ekstra Bladet) - Den danske VITA er en af de mest benyttede fotomodeller i Paris, og denne uge kan man møde den travle Vita på vej rundt i mode-byen på sin danske cykel med en fransk frottékasket og franske bermudachorts. Begge disse parisiske detaljer i Twenshop i Købmagergade, hvor de gik med på udsalg forleden. Vita har røde træsko og en gammel jordemodertaska på bagagebæreren, hvori hun transporterer bl.a. parykkerne. Vita er vant til at køre i sin lille Alpha Romeo-sportsvogn, men hun siger, at der er meget nemmere med cykel i Paris til bytrafikken. I øvrigt ser man mange piger i træsko eller sundhedssandaler denne sommer i Paris, og i går rykkede svenske træsko ind i modes verden. På den spændende og sexede opvisning af tøj hos MIA og Vicky (omtalt i fredags her) bar mennequinerne i mange tilfælde svenske træsko til de særprægede dragter og jumpsuits."

"QUASARs IMPERIUM"

Artikel, Mobilia no. 169, august, sex sider, sex foto i färg, två svart/vita. Photos: Costa.

"Med hovedkvarter 42 bis, rue d'Alésia i Paris, har QUASAR KHANH nu startet opbygningen af sit verdensomspændende imperium. Efter at han i flere år, med sine oppustelige plasticting, har forklaret, at verden er genemsigtig, at kommunikationerne stadig udvides, og at han hylder forbrugersamfundet, følger han nu virkelig sine mangefoldige ideer op. Da jeg traf ham i hans og hans designer-hustru, Emmanuelle Khanhs fælles atelier, viste han tegningerne til sit nyeste hus for alle.

"A democratic Tai Mahal", som han kalder det. Byggesystemet består af elementer i hvidt beton, glas og sten, armeret med glasfiber, målene er: 7,5X2,5 og 3 m. Prisen: 1.500 dollars pr. enhed.

På samme tid fortalte Quasar om sin første kollektion af tøj til moderne mænd, og han fortalte om sine planer om at lave en film om general Giap, manden som vandt slaget mod franskmændene ved Dien-Bien-Phu i Vietnam. Quasar Khanh er selv født i Nord-Vietnam. Filmen skal laves i USA. Ind imellem nåede han at vise sit udkast til et kostume for et

striptease-nummer til natklubben Sexy på Rue Pierre Charon.

Men det, der optager ham mest for tiden er hans store nye ide. Hans verdensomspændende kæde af butikker, som han regner med skal omfatte 200 butikker verden over.

Quasar Khanh regner med i sine Quasar-butikker at kunne præsentere 2.000 Quasar-ting, og sandelig findes der allerede en hel del i den første butik, som er åbnet på Rue Boissy d'Anglas i Paris. Næste er planlagt til Champs Elysées, den tredje til Düsseldorf i Tyskland. Mens Quasar Khanh berettede om sine internationale planer, dukkede hans agent fra Japan op - en flittig herre, som også repræsenterer The Beatles i Japan.

Butiks-kæderne bygger på den ide, at en foretningsmand klarer den foretningmæssige side af sagen, men Quasar selv tager sig af design og produktion. Og han er indstillet på, at produktionen efter hånden kan lægges ud til forskellige firmaer verden over. En del tilvirkes i England, andre ting laves i USA, meget i Frankrig.

Og det er helt klart, at ingeniøren, designeren og kunstneren Quasar Khanh, der også kalder sig selv moralist og play-boy, beviser sit syn på forbrugersamfundet, når han siger: "Moral er et spørgsmål om kvantitet og ikke kvalitet".

COMBI-SIT I MOBILIA

Artikel, Mobilia no. 169, august (samma som ovan), åtta sidor, två foto i färg, nio svart/vita.

Photos: Ove Hallin, Jørgen Sperling and Tüchsen. Rubrik: "Combi-Sit".

Fylliga bildtexter. Huvudtext:

"Dansk kombinationsmøbel i formsrøjtet plastic - nyt masseprodukt med eksport til flere lande.

Med udgangspunkt i plasticindustriens formsprøjtemaskine og mangeårigt kendskab til branchen har Knud M. Andersen skabt en dansk billig-serie af møbler, der hurtigt er blevet en salgssucces i Danmark såvel som en fremgangsrig eksportvare.

De enkle, men funktionelle møbler består af et antal dele som man selv sætter sammen: sæde, kegle, mellemstykke og bordplade. Af disse dele kan man lave et bord (i 2 højder), en taburet (en mindre med lille rygstød, specielt til børn], en høj barstol, der også kan anvendes som arbejdstol. Som speciel indretningsdetalje kan man også anvende dele af serien til

en flexibel søjlevæg. Serien kaldes Combi-Sit.

Taburetten består af to identiske dele, som tappes sammen på midten, eventuelt med et indskudt mellemstykke. Sædet trykkes ned over keglen som låget på en æske. Sædet kan erstattes med en bordplade, der monteres på samme måde.

Lige så let som det er at sammensætte de forskellige dele, lige så let er det at skille dem ad igen og stille dem til side.

Variationsmulighederne er store, også når det gælder farve. Combi-Sit fremstilles i farverne: orange, rød, hvid, blå, gul og sort, som alle kan kombineres med hinanden.

Råmaterialet i taburetten er polypropen. Materialet holder en tolerance i forhold til formen på mellem 2 og 3 procent. Bordskive og mellemstykke fremstilles af et såkaldt formstabilt materiale, højslagfast

polystyrenbutadien, hvilket i dette tilfælde er en sampolymerisation af ca. 92 procent styren (hård i sig selv, anvendes f.eks. til fremstilling af "klarplastservice") og ca. 8 procent butadiengummi, en elastplast.

Tolerancen i forhold til formen i dette materiale er ca. 0,5 procent.

Knud M. Andersen fremstiller sit Combi-Sit hos Farum Savværk och Pakkasefabrik, og produktionen har været i gang i ca. 1 år.

Seriens meget hurtige salgssucces og den øjeblikkelige store efterspørgsel kom faktisk næsten bag på designeren og producenten, hr. Andersen, som har været nødt til at rekonstruere og udvide sit firma.

Populariteten har flere årsger. De smukke, klare, blanke farver er et godt blikfang, priserne er lave. Barnetaburetten koster ca. 11 kroner, den større taburet 17-20 kr., mellemstykket ca. 12 kr og bordskiven ca. 15-17 kr. Endnu et plus for salget: det er let for forhandlerne at holde temmeligt store lagre, da alle dele kan stables inden i hinanden og derfor kræver forholdsvis lille plads.

For forbrugeren betyder det også noget, at disse billigmøbler er anvendelige til mange forskellige formål, de tåler vejr og vind, vand og slag. De fylder ikke ret meget og kan med fordel anvendes bl.a. i børneværelse, altan og terrasse, i haven og i badeværelset. På Bella-Centret dukkede de pludselig op som dekorativ indretningsdetalje på Scandinavian Fashion Week, hvor adskillige af de mest avancerede og dygtige modefolk havde valgt serien til indretning af de stande, der flere gange om dagen bruges til mannequinopvisninger og har brug for mange siddepladser på lille areal. Combi-Sit stod godt til det nye tøj, og farverne blev valgt med henblik på kollektionernes kulører.

Combi-Sit produceres af Saga Møbler A/S, Farum, og sælges foruden i

Danmark i flere lande: Finland, Sverige, hvor serien er blevet stort lanceret under navnet Scilla, Schweiz, Holland, Frankrig, Canada og USA.”

“ÆDELTE TRÆ ÆDLE STENE”

Artikel, EB 9/9, två sidor, två femspaltiga foto, fem möbelsilhuetter, en streckteckning av en kristall. Foto: Costa. Rubrik: som ovan. Underrubrik: “Karen Strand og Hakon Stephensen bygger bro fra fag til fag i kunsthåndværket med facinerende udstilling”. Text:

“I MORGEN åbner udstillingen ÆDELTE TRÆ, ÆDLE STENE hos DANSKE SNEDKER MESTER MØBLER, Studiestræde 21. Det er en interessant udstilling på flere måder. Det er første gang, at DEN PERMANENTE og DANSKE SNEDKER MESTER MØBLER direkte samarbejder om et projekt af stor værdi for dansk kunsthåndværk. Udstillingen, som viser snedkerkunsten, når den er mest imponerende, og ædle stene, som er såvel forarbejdede af varsomme guldsmedehænder som hentede lige fra naturen. Det er arkitekt HAKON STEPHENSEN og kunsthåndværkeren KAREN STRAND, der står for arrangementet, som er pædagogisk tilrettelagt, samtidig med at udstillingen er en spændende oplevelse.”
 Bildtext: “DEJLIGE YVONNE EKMAN har været på udstilling i DANSKE SNEDKER MESTER MØBLER i Studiestræde og viser på billederne sølvsmykker med stene i blånistret Chile-lapis fra KAREN STRANDS guldsmedje. Til venstre på “ægypterbordet”, tegnet af arkitekt MOGENS LASSEN og udført som kunsthåndværk af snedkermester A.J. IVERSEN i Antiller-mahogni. På billedet herover står hun foran tobaksskabet, tegnet i 1944 af arkitekt BØRGE MOGENSEN og forarbejdet af snedkermester POUL CHRISTIANSEN. Skabet er tænkt og udført i Cuba-mahogni, som man stoppede at indføre i 1937, hvorfor det faktisk er ubetaleligt i dag. Skabet blev lavet i fire eksemplarer og har udvendige messingsbeslag og en kinesisk orginallås i messing. Prisen for skabet på udstillingen er 6.800 kroner, men den reelle timeløn ville have været en pris på ca, 12.000 kroner.”

PÅSE SOM SÄNG OCH KANVAS-SHOP

Artikel, EB 11/9, tre sider, ett sexspaltigt foto, ett femspaltigt, ett tvåspaltigt. Foto: Jesper Stormly.

Rubrik 1.:

“POSEN BLIVER EN SENG” Text:

Småbitte nylonperler har revolutioneret møbelmoden. Det var millioner af disse perler, som gjorde det muligt at skabe stolen SÆKKEN i Italien, og nu et POSEN efter samme princip en populær kendsgerning i Danmark. I stedet for kostbart læder bruger DESIGN A.S.: kanvas, som gør prisen rimelig og overkommelig, specielt for de unge mennesker, som den slags møbler især appellerer til. Posen fra Design A.S. blev lanceret hos MAGASIN, der også kommer først med udvidelsen af pose-ideen: store hynder og rygpuder, som kan kombineres efter behov og plads som hvilestole eller sofaer, ja, man kan også sætte to af de store bamsepuder sammen og bruge dem som seng. Gulvpuden måler 100X30X10. ALEX SCHMIDT, som er den unge chef for Design A. S., ha selv afprøvet “poserne” som seng og erklærer, at de fungerer vidunderligt. Serien kommer snart frem i MAGASINs møbelafdeling, og priserne bliver 260 kroner for den store pude til gulvet, 135 kroner for ryghynden.

Rubrik 2.:

KANVAS-SHOP HOS C&G

KANVAS er møbel-mode, og dette uforpligtende materiale appellerer især til de unge. NU har møbelchefen hos CROME & GOLDSCHMIDT, hr. RAVN, fået den gode idé at samle alt i kanvas i en særlig kanvas-møbelshop, hvor man kan købe møbler, puder og hynder klar til brug, men man kan også købe kanvas i metermål i seks forskellige kvaliteter, og det fås ikke blot i det populære naturfarvede, men i flere farver såvel som ternet. Man kan også bestille puder og hynder efter mål og få betrukket dem med kanvas efter ønske. Kanvas-boden viser møbeldesign fra HANS WEGNER til helt anonyme, billige stole, og man kan f. eks. finde den svenske BRIO-stol, produceret i Spanien (“instruktørstol” til 45 kr.).

FRA CROME & GOLDSCHMIDTs kanvas-shop ses herover en gruppe af forskellige danske møbeldetaljer med kanvas-betræk: gulvmadras og runde hynder samt med læderremme GUBI OLSENS kanvas-serie, som kan bindes sammen med “bælterne”.

Rubrik 3.:

KANVAS OG STÅLRØR I NY DANSK STOL

TILL HØJRE ses en ny dansk stol af stålrør og kanvas. Den kommer fra ERIK ANDREASEN i Mundelstrup, som selv har tegnet den og producerer den. Den koster 550 kr. "Indmaden" i hynden er polyether."

GLASBORD OCH BRUNNSLOCK
MODELL, MÖBELBILDER OCH BILDREPORTAGE

Artikel, EB 13/9, en sida, ett femspaltigt foto, ett trespaltigt. Foto: Jesper Stormly. Rubrik: "STOR SOFA OG GLASBORD" Text:

"Møbel-moden er rig på materialer for tiden. Her er to nye eksempler fra INDBO, på Gammel Kongevej. Sofaen herover (er med på ABC-scenen til det nye stykke: DE HÆNGER IKKE PÅ TRÆERNE) kommer fra Bielefeld i Tyskland, firma HANS KAUFELD. Stellet er af træ plus fjedre plus polyetherskum, løse siddepuder har polyetherskum, herover DIOLEN-filt, et lag stout og yderst betræk af VISTRAM - det fremragende skindlignende materiale fra BAYER, ryggen har dunpuder, sofaen kan køre på forkromede hjul. Sofaen hedder CONCILIA og koster 4167 kroner (den kan tåle at blive vasket og tørret med klud).

BORDET til venstre er dansk, design JØRGEN GAMMELGAARD, der for tiden arbejder med udviklingsarbejde for UNESCO i samarbejde med den indiske stat. Det gælder møbelproduktion og design, og Gammelgaard, der før har arbejdet for ARNE JACOBSEN, har været rundt i verden i lignende opgaver - bl.a. på Cuba og Tahiti.

Men bordet her er dansk - består af en 12 mm tyk glasplade på et stativ af fire stykker ens elementer af eloxeret aluminium. (1085 kr.)."

Dessa två bilder kom att bli några av de som jag anser vara bland de klart bättre som jag arrangerade under min tid på Ekstra Bladet.

Bilderna togs utomhus: den till formen rena och i vågplanet svagt svängda stora soffan placerades mot en fond av lövverk.

Bordet placerades på gatans asfalt och centrerades, med dess ena spets mot kameran, mellan två brunnslock av gjutjärn med alagreck/meander- och stjärnmönster som ställdes i kontrast till underredets släta aluminium som syntes genom glasskivan.

Modell på bilderna var Yvonne Ekman med mörk peruk och klädd i svart byxdräkt av löst crêpe i kimonomodell med ett brett skärp.

Vid bilden av bordet placerades modellen så, att hon satt bakom och under den borte spetsen av det fyrkantiga bordet, gränslande underredet med sina ben utsträckta och med sina fötter på brunnslocken. I uppsträckt ställning och med blicken rakt fram vilade hon lätt sina armbågar mot glasskivan och hade sina händer nästan vågrät raka med fingertopparna mot varandra under hakan.

Genom underredets konstruktion som syntes genom glasskivan och modellens ställning blev det praktiskt taget (och nästan klart synligt) en rak linje från bordspetsen närmst kameran, genom underredet, via modellens fingertoppar, till hennes näsrygg och utpräglade ansikte.

Bilden av den stora soffan arrangerades så, att modellen satt rak i ryggen, med benen i kors under sig, med armarna i kors och med byxdräktens vida ben mjukt falallande över soffsitsen och det breda skärpet löst hängade framför. (Det hör till saken att Yvonne Ekman hade en effektivt lång hals accentuerad här genom den dräkt hon bar, och hon förmedlade genom sin ställning ett ytterst statuariskt uttryck.) Hon placerades långt ut på ena sidan av soffan för att visa hur stor den var.

Och just häri ligger vikten av att alltid använda sig av människan-modellen vid bildberättelsen om ett ting, en möbel eller vad det nu kan vara, både för att göra en anslående bild och att förmedla ett sammanhang med annat som är aktuellt i tiden.

Men framför allt är detta nödvändigt för att åskådliggöra proportionerna - och detta är givetvis av den största vikt då det gäller just möbler - proportionerna människan/möbeln är ju helt avgörande för möbelns möjliga funktion.

Bilden i ett bildreportag skall visa och berätta vad som är speciellt med händelsen/objektet - i detta fallet möbeln - och visa på sammanhang. Modellen gör det möjligt att estetiskt komponera attraktiva bilder för att skapa uppmärksamhet genom publiciteten kring det budskap man vill framföra.

Modellen gör det samtidigt möjligt att ge proportionella informationer om händelsen/tinget, tiden och framförallt rummet i vilket händelsen/tinget kan ses - eller vill bli sedd.

MILANO

Kalendariskt inföll här möbelmässan i Milano. Dit for jag med fotografen Jørgen Sperling.

Vad som hände där, och i sitt sammanhang, och en del av det som publicerades därifrån, har jag tidigare redogjort för i Tidsfasetter I.

Något av det som inte togs upp i Tidsfasetter I, men som beskrev en del av vad jag uppfattade som signifikant för möbelvärlden just då och där, beskrivs här samlat under de tre närmast följande rubrikerna:

"HJEMMET I FREMTIDEN"

Artikel, EB 14/10, två sidor, två femspaltiga foto. Foto: Sperling. Rubrik: som ovan. Text:

"Fremtiden er allerede begyndt i møbelverdenen, at dømme efter udvalget på møbel-messer, hvor store møbelfolk viser deres fremtidsting sammen med deres nutidsting. Møbellandskaber, liggemøbler, sidde- og sovemøbler, pust-op-møbler, bind-sammen-møbler, alt er skabt for nye mennesker, der ikke tænker i stole og borde og faste møblement. Gruppe-familier, elastisk livsførelse, nye former for hjem kræver nye ting at putte i rummene, og herover vises to eksempler på møbler til det nye hjem, fundet på møbelmessen i Milano, hvor den danske MAUD BERTHELSEN, nu bosat i Milano, med fryd indtager to italienske fremtidsmøbler, allerede nu i produktion hos firmaerne DPO og NY FORM, begge fra Bologna, Italien.

I begge tilfælde er anvendt madraslignende former af polyurethan med DRALON-jersey som betræk, velegnet til møblernes elastiske tilværelse. Designere er CATALANO og PIRETTI, der har arbejdet med spænde-anordning, bånd- og klemme-system, som giver rummenes indboere mulighed for i hast at ændre senge til stol, stolen til sofa, alt efter plads og behov. Herhjemme har vi også set "bælter" og spænde-systemer i møbeldesign - f.eks. om kanvasmøbler, og de italienske møbler dukker sikkert snart frem herhjemme, hvor Italien betyder meget for møbelmoden."

“GLAS I RUMMET”

Artikel, EB 28/10, en femspaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik: som ovan.

Text:

“Den italienske arkitekt FABIO LENCI har skabt en usædvanlig møbelserie for COMFORTLINIE, Latina, Italien. Han har anvendt glas og kunstigt læder, som betrækker nogle “pølser” i forskellige tykkelser, der er løst ophængt og meget fjedrende. De er fæsnet på fire punkter med store, forniklede metalkapsler. (i fåtöljens och soffans hela sidor av tjockt glas vilket framgår av bilden.) Stol og sofa koster henholdsvis 1700 og 2400 danske kroner og er netop lanceret i Milano, hvor den danske MAUD BERTHELSEN viser møblerne i en pause i TV-arbejdet, hvor hun den dag skulle spille grevinde og slotsfrue i en italiensk TV-film.”

“CESARES TRONE”

Artikel, EB 29/10, en tvåspaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik: som ovan.

Text:

“LEONARDI CESARE er en italiensk arkitekt, der har skabt flere interessante møbler af glasfiberarmeret plastic, f.eks. den smukke gyngestol fra Milano-messen, som vi viste her forleden. (Tidsfasetter I) Cesare har også designed denne tronlignende stol med sæde og ryg i ét bøjet stykke glasfiberarmeret hvid plastic med underdel af forniklet stålrør. Stolen kaldes CL9 og er særdeles bekvem - blandt andet takket være det fjedrende understel. Modellen er vist før som prototype, men først nu er den kommet i fabriksmæssig produktion. Den fremstilles af ARTURO BELLATO i Scorze ved Venezia, og den sælges i Danmark gennem FINN SLOTH.”

“SMEDEN PIGEN OG JERNET”

Artikel, EB 10/10, två sidor, ett stort fyrspaltigt foto, två trespaltiga. Foto Sperling. Rubrik: som ovan. Text:

“Paul Havgaard er en alsidig kunsthåndværker med mange talenter. Han har lavet fin keramik, skulpturer af flere materialer og det mest spændende: rigtig gammeldags jern, behandlet på en moderne måde til

smykker og robuste bæltespænder af stor dekorativ værdi. Paul Havgaard bor i Fåborg, hvor hans kone Anne har fotografisk atelier med specialet børneportætter. De har et dejligt hjem i "Museumsgården" bag Bindsbølls berømte Fåborg-museum og de hygger sig enormt i Fåborg med sønnen Kresten på seks år.

Paul Havgaard laver smykker, som står godt til moderne tøj fra mink til cowboybukser, men noget talent for distribution og salg har han ikke. Man kan finde hans bæltespænder sammen med håndsyede læderbælter i butikken "BIT OV SOLE" i Larsbjørnsstræde hos den berømte Jimmy, men "Den Permanente" har aldeles tabt Paul Havgaard på gulvet. Der lå hans vidunderlige jernting dybt i skufferne bag kassen, indtil han forleden hentede dem hjem. Der er mere appel i Havgaards jern end i det mest moderne sølv, og i morgen rejser Havgaard i sin røde stationcar til Paris for at opdage moden.

Det skulle ikke undre én, om også moden opdager ham. Billederne af smeden, pigen og jernet er taget i Fåborg, og det er GRETE THOMSEN, som lægger krop til smykkerne."

Denna artikell följdes upp av två andra under året. Den första den 14/11, den andra den 8/12:

SMEDENS JÄRN HOS CARDIN

Artikel, EB 14/11, en trespaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik: "DANSK JERN HOS CARDIN". Text:

"Den danske kunsthåndværker PAUL HAVGAARD, har i går solgt hele sin kollektion af spændende jernsmykker til PIERRE CARDIN i Paris. Cardin var meget begejstret for tingene (vist for nylig her på siderne) og aftalte nyt møde om "smedens jern" med Havgaard i januar. MARIANNE THOLSTED viser Havgaard-jern her."

JÄRNSMEDEN ERÖVRAR VÄRLDEN

Artikel, EB 8/12, en stor fyrsptaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik: "JERNSMED EROBRER VERDEN". Text:

"PAUL HAVGAARD, kunsthåndværkeren fra Fåborg, er pludselig blevet en meget travl mand, efter at han som lokalt dansk fænomen havde oplevet en alt for stilfærdig tilværelse. PIERRE CARDIN har sikret sig hele hans kollektion af jernsmykker, DESIGNCENTRET i Fåborg med stort

udenlandsk klientel er interesseret i hans jernskulpturer, og i disse dage forhandles der om en helt tredje genre i forbindelse med stor eksport til USA. Billedet viser en Havgaard-skulptur af jern, pigen er i en finsk plaid fra design-centret FIONA på Fyn."

DANSKA MÖBLER HOS SILVERBERGS I MALMÖ

Artikel, EB 17/10, två sidor, två fyrspaltiga bilder. Foto: Ove Halin.

Underrubrik: "Danske møbler hos Silverbergs i dag".

Ingress: "I DAG åbner en udstilling af danske møbler hos SILVERBERGS på Baltsarsgatan i Malmö. Det er to danske møbelformgivere, JOHN VEDEL-RIEPER og TAGE POULSEN, med hver sin miljøudstilling af deres sidste værker. Det drejer sig om nye ting, der ikke er vist før, og tingen er i produktion. De kommer også nu frem i danske butikker, men der bliver ikke tale om nogen speciel udstilling i Danmark. Silverbergs store møbelhus har også mange danske kunder. I den store butik sælges ikke blot møbler, men også andre miljødetaljer i specielle afdelinger - f.eks. en butik med udelukkende boligting af pap og papir, en særlig butik med køkkenudstyr, en med gaver osv. Silverbergs er internationalt indstillet med stærk sans for danske møbler."

Rubrik 1.:

"VEDEL-RIEPER I MALMØ". Text:

"HEROVER ses et af JOHN VEDEL-RIEPERS nye serveringsborde i laboratoriebejdset bøg. Skiven består af to plader, som man slår op, og derunder findes en plade, beklædt med hvidt, slagfast plasticlaminat. Pladen kan ligesom en tilsvarende plade nedenunder løftes op og anvendes som serveringsbakke. Bordet har forniklede hjul og kan fås i egetræ eller hvidlakeret bøg med plader i flere farver. Prisen på det udmærkede bord er ca. 500 danske kroner i Danmark.

I øvrigt udstiller John Vedel-Rieper møbler i BANGKOK-serien, beklædt med grønlandsk uld fra GABRIEL i Fredericia. I Vedel-Riepers miljø hos Silverbergs vises grønlandske tekstiler i plaider, gardiner, sjaler og ryatæpper."

Rubrik 2.:

"TAGE POULSEN I MALMØ". Text:

"HEROVER ses en ny liggebænk af egetræ, designet af den unge danske

TAGE POULSEN, der i dag debuterer på den svenske marked med en smuk udstilling hos SILVERBERGS i Malmø. Liggebænken er heller ikke før vist i Danmark, men kommer også nu frem i danske butikker. Den er udført af massivt tysk egetræ, og hynderne er lavet af et nyt materiale, POLORON, som består af syntetiske strimler, der i øjeblikket testes på Teknologisk Institut i København. Hynderne er beklædt med kraftig kanvas, og rygstødet kan indstilles i flere vinkler med læderremme og messingholdere.

Prisen på liggebænken er 1590 kroner i Danmark, og den er fremme hos Asbjørns Møbler, Manschers Møbler, og på Den Permanente.

I øvrigt viser Tage Poulsen robuste senge og borde - med opbevaringsrum for sengetøj.

Alt er i eg og er snedker-kunsthåndværk af høj kvalitet."

(Vad jag inte visste vid detta tillfälle var att jag hade anledning att återkomma till Tage Poulsen senare [1973])

"PASTILLEN PÅ STRØGET"

Artikel, EB 17/11, en trespaltig stor bild. Foto: Sperling. Rubrik: som ovan. Text:

"NY FORM i Vimmelskaftet er igen ved at blive helt ny. Man erkender, at GÅGADEN har skabt et nyt miljø med nye mennesker på Strøget, og man vil skabe blikfang for de unge i vrimlen. NU har man sat 25 af de sjove, runde finske stole af glasfiberarmeret plastic (kaldet PASTILLI) i de store vinduer og i kælderen, og butikken har eneforhandling af stolene i Danmark. Pastillerne findes i seks farver med strålende glans, de er meget stærke og koster 815 pr. styk."

SCANPLAST 99 I GÖTEBORG

Artikel, EB 19/11, två sidor, två femspaltiga foto, ett fyrspaltigt. Foto: Sperling.

Huvudrubrik: "LIVET I PLASTIC".

"Bengt Rooke og Jørgen Sperling til international plastic-messe i Göteborg".

Underrubrik: "Biler og både og baljer og dimser og huse og stole og borde og alting i plastic fra mange lande på messe i Sverige". Text: "GÖTEBORG (Ekstra Bladet) - Plastic er et vidt begreb, og det vil præge den internationale plastic-messe, som er ved at fylde messehallerne i Göteborg. Maskindele og køkkentøj tager sin del af udstillingen, men større ting som huse, biler og både er der mere blikfang i, og da vi besøgte plastic-paradiset under forberedelserne sammen med Göteborg-fotomodellen BIRGITTA LUNDIN (snart på vej til job i New York hos Eileen Fords eneste konkurrent i modelagenturet VILHELMINA), var huse og biler allerede på plads, og Birgitta faldt straks for den smarte plastic-bil med Folkevognsmotor. (I Paris har den franske mini-stationcar i rødt plastic længe været mannequinernes favorit.) Råstoffer og forme fra branchen spiller en enorm rolle for plastic-livet i dag, og på så saglig en stand finder vi en af de største plastic-succeser udstillet i Göteborg: billig-stolen COMBI-SIT, der nu går som varmt brød til Amerika."

Rubrik:

"KUNSTEN ER OGSÅ MED". Text:

"Göteborg (Ekstra Bladet) - Mange moderne kunstnere arbejder med plasticmaterialer, og samtidig med plasticmessen i Göteborg holdes en kunstudstilling i byen for at vise materialernes formidable muligheder i moderne kunst. Der er inviteret skandinaviske kunstnere, folk fra Frankrig, Holland, Amerika og flere lande til dette show af plastickunst, så messegæster, der er blevet trætte af isenkram, møbler og praktisk plastic, kan kaste sig over produkter fra den berømte DUBUFFET og hans avancerede kolleger. Fredag er "vernissage-dag" i Sverige, og plastickunstens udstilling holder først fernisering på fredag. Faktisk kunne man også godt have holdt en speciel mode-opvisning, for netop denne vinter vil blive præget af mange plastic-produkter, som de fleste mennesker blot ikke opfatter sådan: NYLON, Vinyl, Vistram og meget andet syntetisk - af samme opfindelse som baljerne og stolene og kunstverkerne."

"PLAST"

Artikel, EB 25/11, en sida, ett fyrspaltigt foto, ett trespaltigt. Foto: Sperling. Huvudrubrik: som ovan. Rubrik: "CADOVIUS-NYT PÅ PLASTIC-MESSEN". Text:

"PAUL CADIVIUS kommer snart med et nyt spisebordsmøblement af glasfiberarmeret plastic. Møblerne er forgivet af AAGE ERERIIS og udstilles i disse dage i Göteborg på SCANPLAST 69 af SCANDINAVIAN GLASFIBER AB fra Falkenberg. Møblelementet kommer frem på det danske marked om 7-8 uger. Priserna bliver: 501 kroner for bordets underdel, 669 for den tykke glasplade /120 cm i diameter). Stolen kommer at koste 525 kroner i rødt, hvidt, blå og grønt.

ITALIENSK PLASTICSTOL, i disse dage udstillet i Göteborg: det er en stol i to ens dele, der samles med to plasticskruer. Design: ALFREDE MARTINI, Monza, Milano. Stolen koster 120 svenske kroner, findes i flere farver. (Skandinavisk agent: Svenska Robe Produkter AB, Skälby."

PLAST I KONSTEN

Artikel, EB 25/11, två sidor, ett trespaltigt foto, fyra tvåspaltiga varav ett högt. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik: "PLASTIC I KONSTEN".

Text 1.:

"I anledning af den store saglige og faglige messe SCANPLAST 69, der holdes i disse dage i Göteborg med deltagelse af 400 firmaer fra 16 lande, har Göteborg-galleriet GALERIE CARNEOL arrangeret en omfattende kunstudstilling PLAST I KONSTEN. I moderne kunst spiller de nye plasticmaterialer en stor rolle. Till skulpturer og offentlige udsmykninger benyttes ofte acrylplast. Inden for multikunsten varmes formen ofte forskellige typer af termoplast. På den interessante udstilling i Göteborg vises mange variationer, skabt af kunstnere fra mange lande, og udstillingen giver nye tekniske og kunstneriske perspektiver for fremtiden."

Text 2.:

" Vi viser her på siderne 5 forskellige eksemplarer på moderne kunst i plastic fra udstillingen PLAST I KONSTEN på GALERIE CARNEOL i Göteborg. CARNEOL er en smykkesten, og plastic har også udviklet sig til at fungere som et nyt skønhedstegn for vor nye, tekniske verden. Kunstnererne har nu accepteret teknikken som noget af leve MED og har taget de nye tekniske landvindinger til hjælp. Og teknikkerne på deres side har fået et nyt syn på kunstnerernes muligheder for at tilvirke for fremtiden.

Samarbejdet mellem en teknisk messe og en kunstudstilling, som der vises i Göteborg i disse dage, ER fremtiden."

Bildtext 1.:

"GLASFIBERARMERET PLASTIC er anvendt til den store skrue med kvindelige former i toppen, og skulpturen af HAWALI byder velkommen til PLASTEN I KONSTEN. Skruen koster 4500 DM."

Bildtext 2. (den höga bilden):

"ACRYL-skulptur af den kvindelige svenske kunstner, INGA BAGGE, der kalder kunstværket for KAM. Skulpturen er mobil, placeret på en sort ibenholtplade med forniklede hjul. "Kammen" er skabt til placering under lys, den koster 9000 kroner."

Bildtext 3.:

"OBJEKT 68 POLYESTER af den tyske kunstner og civilingeniør, HAWALI, som har modtaget pris for sin KÆRLIGHEDSMASKINE, der formstøbes i forskellige variationer. (600 DM)."

Bildtext 4.:

"SKRIVEMASKINEN af plastic er skabt af den svenske kunstner C.E. BORGSTRÖM (500KR.)"

BILDTEXT 5. (den trespaltiga bilden):

"PUSLESPILLET udstillet på kunstudstillingen er af NICKE ROSÉN, men spillet er i masseproduktion og sælges for 1 krone pr. pusle-brik. Flere pædagoger og skoleledere har allerede vist interesse for "pusle-relieffet" som pædagogisk legetøj.

Ett bilreportage i EB 26/11 som jag inte arrangerade utan som resonerades fram på redaktionen av Birte Strandgaard och som jag var närvarande vid, och som jag tycker har sin plats här - som tidsbeskrivande - är ett bildsvap över två sidor och åtta bilder med rubriken:

"MAXI-DAG I KØBENHAVN" med underrubriken "I går sprang maxi-moden ud i et køligt København og Jørgen Sperling gik strøgtur i maxi-mylder"
Text: "Mændene frygter den, pigerne elsker den: MAXI-MODEN, som kom ind med kulden og i går slog igennem i den københavnske gågade. Lune

piger går gratiøst gennem mylderet, men endnu kniber det med at gå op ad trapper: se herover tre søde københavnerinder bagfra: BIRTHE RASMUSSEN til venstre i et år gammel maxi, købt i Sverige, ANNE HOLM og ANNETTE HARDER i Margit Brandt-maxi. Sådan siger Anette: - Man er jo ikke vant til det med at trække op i frakken, og jeg er ikke netop den gratiøse type, men jeg lærer det vel!"

TRÄSKOR

Artikel, EB 9/12, två sidor, ett femspaltigt foto, ett trespaltigt, två tvåspaltiga. Foto: Ove Hallin. Rubrik:

"SVENSKA TRÄSKOR BLIVER VERDENSMODE" Underrubrik:

"Fabrik i Limhamn solgte på en måned en million træsko til eksport"

Text:

"Sidste sommer gik de smarteste piger i Paris i træsko på gaden, og ved opvisningen hos de amerikanske piger MIA OG VICKY gik alle mannequinerne i træsko til jumpsuits og buksedragter, og Mia Fonsagrieves (gift med Louis Feraud) gik altid selv i blanke, sorte svenske træsko, som hun havde købt i New York. I de sidste numre af det store amerikanske modeblad VOGUE vises træsko på en meget stor del af modebillederne, blandt andet en dobbeltside med et billede af en stribe elegante pigeben i træsko, fotograferet på Fifth Avenue i New York. Den svenske træsko i de amerikanske modeblade er mærket OLOFSDAUGHTER, men træskoene er produceret af MADSEN & WINKLE, skolæstfabrik i Limhamn. Limhamn var tidligere et fiskerleje med mange fiskere i træsko, i dag er Limhamn syd for Malmø en del af byen. Limhamns-foretagendet har tidligere produceret læste til skoindustrien og træbunde som halvfabrikate til træsko. Nu laver man selv de færdige træsko, og firmaet solgte i år på en måned en million træsko til eksport over det meste af verden.

De svenske træsko findes f.eks. nu i USA, Canada, England, Frankrig, Tyskland, Australien, Sydafrika og New Zealand. Den store efterspørgsel har gjort, at foretagendet har kunnet gå i samarbejde med 5-6 andre svenske træskofirmaer, og man har måttet ansætte 90 nye skoarbejdere.

Træsko laves i de fleste tilfælde af bøgetræ, men ind imellem forarbejdes de også af lettere trætyper som f.eks. poppel og lind. Man producerer ca. 40 forskellige modeller, hvoraf de fleste kan købes i Sverige, men man

regner med, at 90 pct. eksporteres.

I Danmark forhandles de svenske træsko af Tretorn Gummifabrik A/S i Helsingør. Her oplyser man, at man netop nu er i gang med at sælge forårskollektionen til forhandlerne. De svenske træsko vil blive solgt hos stormagasiner og de ledende skoforretninger i København og provinsen."

BOOM

Artikel, EB 11/12, en stor fyrspaltig bild. Foto: Svend Bessing. Rubrik: "SIDSE OG ALRINGS BOOM" Text:

"Designerne SIDSE WERNER og LEIF ALRING går stadig in for fornyelse. Ikke blot er de rykket ind i nye, spændende lokaler i Kattesundet 14, men de har også strøget i navnene og kalder sig nu bare SIDSE & ALRING. Samtidig orker de også at fornye sig i design og materialer, og de har snart været hele tyren igennem, bøgetræ, metal, plastic for blot at nævne nogle Sidse & Alring-emner. Hidtil har de gjort sig heldigt bemærket ved at slå for billigere møbler i godt design, men denne gang kommer fornyelsen i stort format. Møbelmoden sydpå har de sidste sæsoner også rummet store, voldsomme polstermøbler, som i reglen koster en masse penge. Sidse & Alring vil lave "billige, dyre møbler", hvilket betyder, at deres nye møbel-serie, BOOM - AP 76 skulle kunne blive betydeligt billigere end de importerede luksussager, men dog ikke i prisklasse med deres udmærkede bøgetræ. HEROVER ses den store stol på forniklede hjul, og serien rummer i øvrigt en tomands- og en tremandssofa. BOOM-serien er fremstillet af træ, naturgummi og betræk af 100 procent uld, serien vil kunne fås i ni farver, og Boom-farverne kaldes "weekend-serien" - efter sne, regn, solskin osv.

Producenten af de nye møbler er AP-STOLEN, som tidligere koncentrerede sig om at lave Wegner-stole. Flere Wegner-producenter har stillet sig positive til tanken om at producere design fra de to unge, effektive designere. NÆSTE aktivitet: Sidse & Alring skal forny butikken NY FORM i Vimmelskaftet, så den helt kommer til at harmonere med butikkens ønske om at fange ungdommens blik og interesse."

NUNNAN

Artikel, EB 13/12, stor trespaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik: "NONNELYS"
Text:

"NONNEN er den halvanden meter høje gulvlampe, som INDBO, Gammel Kongevej, netop har importeret fra FLOSS i Italien, design: MARIO BELLINI, tidligere præmieret for plasticmøbler. Materialet i den lysgivende nonne er: blankt fjederstål, indvendigt lakeret hvidt. YVONNE EKMAN viser her nonnen i to faser: den opretstående gulvlampe og den udfoldede nonne. Den usædvanlige italienske lampe koster 1.585 kroner hos INDBO."

MARGIT BRANDT-STOL

Artikel, EB 27/12, en sida, en stor trespaltig bild. Foto: Sperlig. Rubrik:
"MARGITS FØRSTE STOL" Text:

"Hun er ung og moderne og meget effektiv: MARGIT BRANDT, der åbent erkender, at hun ikke var ret meget uden ERIK, og nu har hun designet en stol, simpelt hen fordi man manglede konference-stole i Brandt-Imperiet, og fordi Margit længe har haft det i baghovedet, at når hun en dag havde en pause fra design af tøj og sko og støvler og smykker og strømper og pelse og mande-tøj og børne-tøj m.m., så kunne hun jo prøve med design af møbler. Her ser De Margits første stol, som nu er i produktion hos det firma, som før lavet Brandt'ernes tøjstativer af metal til showrooms og atelier. Den var ment som et eksperiment, men nu har venner og kunder siddet sig så tilfredse i Margits stole, at de også vil ha' sådan nogle i deres konferencerum og andre rum, så Margits stole er i serieproduktion. det betyder sikkert, at metal-stolen ikke bliver det sidste i møbel-design fra den alsidige unge par, der interesserer sig lige så meget for MILJØET som for tøjjet."

HULL, FRISYR OCH AMETISTER

Artikel, EB 29/12, en sida, en stor fyerspaltig bild, en enspaltig. Foto:
Sperling. Rubrik: "JACOB HULL OG AMETYST" Text:

"JACOB HULL er den spændende danske smykkekunstner, som har slået sig ned et sted i Sverige, hvorfra han af og til dukker op med sine dejlige

ting til Danmark, og her sælges de så ikke blot til danske butikker, men også til udlandet.

Både i Paris og New York er hans ting meget eftersurgt, og han arbejder med materialer, som gør dem opnåelige for mange. Her er det forsølvet tin og kobber med stenen AMETYST i fingerringe, halssmykker og armbånd såvel som vedhæng til halskæder. Det er den dygtige GITTE i frisørsalon STUHR, Vesterbrogade, der har skabt frisuren på YVONNE EKMAN til smykkebillederne, fotograferet af SPERLING.

“ET RUM I RUMMET”

Artikel, EB 30/12, två sider, en femspaltig og en stor fyrspaltig bild.

Foto: Sperling. Rubrik: som ovan. Text:

“LARS OG GUNILLA HANSSON (26 og 27 år) er to unge arkitekter i universitetsbyen Lund, hvor mange effektive unge mennesker arbejder ivrigt for “al-aktivitet” i et åbent hus for unge og gamle. LARS OG GUNILLA kalder deres nye boligmiljø for et “almøbel”. Man kan også sige, at de skaber et rum i rummet, og ideen følger gør-det-selv-princippet. Almøblet er bygget op af rør, koblinger, plader og supplerende elementer som hynder og opbevaringskasser. Rørene er 25 mm stålrør, som er sammensat med “Trevinge-koblinger”. Rørene kan også fås plasticovertrukne i flere farver eller forniklede.

Den udmærkede Trevinge-kobling giver mulighed for at tre rør kan sammenkobles, uden at rørene deles ved koblingspunkterne. Pladerne i almøblet er spånplader, som males med plasticfarve. Men også andre plader kan bruges, lige som man kan vælge hynder, lamper og øvrige detaljer efter smag, behag og økonomi. LARS OG GUNILLAS al-møbel er for tiden udstillet på FORM DESIGN CENTER i Malmø, og her har man anvendt IKEAS “Trofé-puder”.

I almindelighed må man holde sig til gulvet, når man skal møblere et rum, men med hensyn til dette al-møbel kan man udnytte hele rummets volumen til bolig. Hele rummet anvendes til at være i, sidde i, ligge i, opbevare i.

Trevinge-systemet, som produceres af Idé-Mekano AB i Bandhagen uden for Stockholm, vil blive solgt i Danmark fra begyndelsen af det nye år. Og det er faktisk dette system, som hele dette eksperiment bygger på.

Man kan forandre al-møblet i takt med krav og ønsker, og man kan bygge om og bygge til med samme materialer.

I FORM i Malmø er udnyttet et lille rum på ca. 12 kv-m, udgifter ca. 1000 sv. kr. Den danske SUSSIE, er på billederne iført det sjove børnetøj LOLLIPOP, design AL og LENA EKLUND.

Jag har i Tidsfasetter I. betecknat 1969 som "det viktiga året" - och beskrivit det där ur flera olika aspekter. Därför står annat om detta år och viktigare sammanhang och fler artiklar från 1969 att finna i Tidsfasetter I.

88.

1970

OM FÖRSVUNNA BILDER OCH ANDRA

I den tidningsredaktionella verkligheten är det oftast så beträffande ett foto (om det inte av någon anledning hamnar i tidningens arkiv): efter att ha tjänat sitt syfte i dagstidningens dagssländevärld har den fotografiska originalbilden *nästan* undantagslöst och för all tid försvunnit.

Eftersom de fotografiska bilder som direkt beskrivs i dessa tidsfasetter som regel inte längre finns, annat än som använda och av tiden blekta och grånade tidningsklipp, får de oftast istället enbart beskrivas och läsaren får själv tänka sig hur de egentligen gestaltade de ting texten talar om - genom beskrivningen av hur de kom till och varför.

Dessa fotografiska bilder står oftast endast nämnda genom några futtiga rader i detta verk, som ju principiellt inte heller vill vara någon bilderbok.

Det är istället min önskan att kunna återge något av den kulturhistoriska bilden som tingen i sig och i sin kontext skapade, och som lät sig arrangeras och skapas till bild i tidningstrycket - allt, tillsammans med vad jag skriver, har alltså istället för avsikt att skapa en annan bild: - den som medverkar till den slutliga helhetsbilden av ett "mitt jag" i mitt livs kontext som bildjournalist.

Sett så här i tidens reflekterande spegel blev 1970 relativt representativt för mitt sätt att se och återge, och för min arbetssituation.

Under 1970 - som andra år som bildjournalist - gjorde jag till min uppgift att visa vad tiden själv visade genom sina yttre ting (och att jag därigenom förhoppningsvis också kunde visa på något som låg därunder) - och vad jag kunde tänka mig skulle kunna sätta sina spår därefter.

Allt blev väl inte sannspått - men mycket utvecklades fort eller så småningom i riktningar som inte ligger så långt ifrån mina då uttalade aningar.

Utgångsläget var ju att upptäcka och att rapportera om tidens ting, och att vidarege och understryka de *linjer och riktningar* som fanns i tiden: de linjer som beskrev riktningar som *inte* var riktade *emot* "tidsandan" och bakåt utan som var riktade med tiden och framåt.

Av allt som blev bilder och allt jag beskrev under året, redogör jag - som tidigare - endast för en mindre del, men jag föreställer mig att även den delen kan ha ett visst intresse såsom visande på formerna för mitt tidsbeskrivande.

Givetvis var jag inte omedveten om den roll jag spelade då - den hade sin givna plats på den tidens scen, som den alltså därigenom också var en del av: jag var en av beskrivarna.

Att en sådan roll därtill kunde vara en drivande del av spelet var både jag och andra väl medvetna om.

Min roll var att ge tiden och dess ting vad det fanns behov av: att ge tiden en sakförståndig och tingen en sakkunnig publicitet (i Danmarks då största dagstidning) - om vad allt detta kunde föra med sig i sin förlängning var jag givetvis på intet sätt omedveten om.

Min möjlighet att skapa offentlighet åt det kreativa skapandet av tingen - i ett sammanhang - var med andra ord en viktig del av förutsättningen för tinget.

I den meningen var jag också en del av det jag beskrev - jag var som sökande konstnär i rollen som tidsmedveten, estetiskt formulerande bildjournalist en påtaglig del av den tidens anda.

Dock - den eftertänksamt observante, skeptiske konstnären i mig fick understundom föra viktiga och avgörande resonemang med den inte mindre skeptiske, men kanske mer nyfiket observante och definitivt snabbare, bildjournalisten - det var ju vad som rörde sig i tiden som skulle redovisas - genom det tidens språk som då var mitt - nämligen tidningens.

Under tidigare år hade jag följt utvecklingen inom de syntetiska materialens olika tekniker och möjligheter och inte minst vad beträffar deras kreativa tillämpningar inom teknik, konst, mode, arkitektur och därtill andra mer allmänna användningar.

I Ekstra Bladet kunde jag nu visa på t.ex. hela hus, inredningar, möbler, bilar, m.m. i de för många förhatligt märkvärdiga och "onaturliga" och "nya" materialen.

(Den babelska förbistringen vid förklaringar och materialredovisningar var för övrigt ibland så stor att jag vid den här tiden t.o.m. hade långt gångna planer på att skriva en populärhandbok för en mera allmän förståelse av alla nya ord, tekniker och benämningar som virvlade runt i tiden, tyvärr oftast förmedlade av innantilläsande, men i sak tydligen också oftast okunniga representanter för media; av detta mitt handboks författande i ämnet blev emellertid intet.)

VERNER PANTON

1970 träffade jag för första gången Verner Panton personligen. Detta var återigen en av de människor som jag länge velat träffa för att få en klarare syn på den filosofi som drev dem - och som jag tyckte i min riktning - i tiden.

Jag kände tidigare till Verner Panton som: mannen som ställde ut sina möbler i taket (stående på taket som om taket var golvet - "betänk att mitt tak är en annans golv" - det är rummet som gäller), som direkt efter Akademin i Köpenhamn knöts till den världsberömde arkitekten och designern Arne Jacobsen, och den Verner Panton som 1962 tillsammans med andra objekt ställde ut sin berömda stol "Horn" på Musée des Arts Décoratifs i Paris (stolen finns fortfarande i den permanenta utställningen på Museum of Modern Art i New York).

1969 hade han, under titeln "What is Design", på Louvren i Paris, tillsammans med Charles Eames, Roger Talon, Fritz Eichler och Joe Colombo, visat sitt svar på utställningens titel. Detta skedde bl. a. genom "Pantower". Det var en radikal sittmöbel i fantastiska mönster- och

färgkombinationer i Dralonöverdragen skumplast med sittplats för 5 personer.

(Han kom att utveckla detta tema till en totalinteriör i Bayer-fartyget "Lorelei", som låg till kaj på Rhen i Köln under möbelmässan i januari 1970 - då jag var där.)

Artikel, EB 6/1, under rubriken "VERNER PANTON LAVER IGEN BAYERS MØBELSKIB I KØLN", två sidor, två femspaltiga foto, ett trespaltigt, och ett enspaltigt: "Möbelmodens danska verdensstjerne vil præge Köln igen i år, og møbelmessens Panton-program sikkert i København i maj."

"20. januar åbner den internationale møbelmesse i Köln med deltagelse af over 1000 fabrikanter fra 26 lande. Danmark er et af de største deltagerlande med 48 danske deltagere på messen. Samtidig med møbelmessen holder det store tyske firma BAYER et møbel-skib ved kaj i Köln i nærheden af møbelmessen.

Dette Bayer-skib er blevet en helt speciel ting i møbelugen, og det skyldes den verdenskendte danske designer VERNER PANTON, der i 1968 skabte skibet et verdensry med sine fantastiske ideer, nye møbler, nye tæpper, nye måder at præsentere Bayre tekstiler på, den nye Panton-lampe Flowerpot, som her blev præsenteret for internationale forhandlere på en måde, der resulterede i øjeblikkelige storordrer til den danske producent LOUIS POULSEN.

Verner Panton og hans dejlige svenske kone, Marianne, har lige været hjemme julen over i København. De er nu tilbage i deres hovedkvarter i Basel, hvor Panton har haft sit hjem i mange år.

I Basel holdes der i dag internationalt pressemøde for fagpressen med Bayer-skibet i model. Snart tager parret til Köln for selv at dirigere indretningen af Bayer-skibet. Det kan i dag berettes, at alle Panton-nyhederne vil blive vist ved en særlig udstilling i maj samtidig med den skandinaviske Møbelmæsse i København."---- bildtexter, etc, --

Detta publicerades den 6 januari, - *dagen före* det officiella fack-pressmötet i Basel (fackpressen har ju lång pressläggning) - och långt före all annan nyhetsförmedling om saken, dagspress, annonsering, lancering, etc.

Jag följde sedan upp Verner Pantons idéer under flera år och inte minst beträffande Bayer-skeppet på Kölnmässan 1970.
(Se längre fram)

STOLE AF PLASTIC-VANDRØR

Artikel, EB 7/1, rubrik: "DANSK KUNSTMALER LAVER STOLE AF PLASTIC-VANDRØR", en sida, ett stort femspaltigt foto, ett enspaltigt, underrubrik: "Gunnar Graversens møbler er tænkt billige og har appel til de unge"

"I telefonbogen står han som kunstmaler, men Gunnar Graversen vil ikke nøjes med at dekorere en væg, han går også ud i rummet og creerer, og nu er han godt på vej som designer for møbelindustrien. Han arbejder f. eks. sammen med designeren David Lewis for France & søn med design af polstermøbler.

I Sverige har han netop vakt opmærksomhed med nogle usædvanlige møbler på en udstilling i Form, Malmø.

Gunnar Gravesen har her skabt en moderne stol, som viste sig at have enorm appel til de unge. Stolen er produceret af Ulferts möbelfabrik i Sverige, men der skulle i disse dage være gode muligheder for, at den "vandrer" over Sundet.

Gunnar Gravesen har selv kaldt sin stol for et "antiprestigemøbel", og den kan betragtes som et udmærket resultat af det, man kalder produktudvikling.

Stolen er lavet af plastic-vandrør, dels 62 mm., dels 40 mm. i diameter, kombineret med presenningsdug i plastic og syntetisk isolationsmateriale. Det er det hele! Og stolen skulle kune fremstilles til en salgspris i nærheden af de 100 kroner. Til stolen er fremstillet et bord i samme materiale og stil."

MÖBELMÄSSAN I KÖLN

Möbelmässan i Köln öppnade den 20 januari.

Inför den gällde för min del följande: *samma dag mässan öppnade skulle de som reste från Köpenhamn för att besöka mässan kunna finna mässans nyheter i Ekstra Bladet.*

Reportaget måste alltså göras senast dagen före (alltså innan mässan var färdig), liksom transport hem av fullgott bildmaterial för produktion i Köpenhamn - och vara i tryck samma dag mässan öppnades: - så skulle de representanter, inköpare och andra intresserade som reste till Köln via Köpenhamn och Danmark alltså kunna ta del av det viktigaste nya på möbelfronten - först i Ekstra Bladet.

Vid besök på stora internationella mässor som jag täckte för EB gick det som regel till så, att jag placerade fotograf och modell(-er och ev. andra som var med i sällskapet) på någon central plats som var lätt att navigera efter, i dessa ofta till synes ändlöst kilometervida utställningslokaler (som i Köln).

Detta inte minst för att de skulle vara utvilade då deras huvudsakliga del av arbetet skulle ta vid.

(Då vi gjorde mässor dagen före öppnandet var det också ofta mörkt och ödsligt och på natten, med bara ledljus för vakterna och några enstaka upplysta stånd där man fortfarande höll på med färdigställandet av sin utställning och man arbetade då också oftast i relativt svagt ljus.)

Därefter vandrade jag ensam (det gick fortast så - och mindre uppseendeväckande) gång upp och gång ner under mitt letande efter vad jag sökte - och då jag fann detta ringade jag in det på utställningskartan som tidigare införskaffats.

Sedan tillbaka till mitt sällskap, en arbetsplan gjordes upp och de olika bilderna skisserades, därefter snabbt till de olika platserna och snabbt arbete med vad som var förhanden, och sedan lika snabbt därifrån; bilderna skulle till tidningen i Köpenhamn och jag skulle skriva artiklar och bildtexter.

Här måste man ha i minnet att de verktyg man hade till förfogande vid den här tiden var skrivmaskin, telefon, färdiga bilder och telefoto eller filmrullar, - de elektroniska näten, vägarna och datorerna var ännu inte i allmänt bruk.

Då bilderna var framtagna på tidningen och layouten var lagd ringdes tidningen och jag samman för att lämna texter och för eventuellt kompletterande upplysningar som kunde anses behövas.

För att detta skulle fungera krävdes en noggrann planering: Sådant kan endast lyckas - genom personliga kontakter som hade informationer om vad nytt som skulle visas - genom att på samma sätt skaffa möjligheter att ta sig in på det väldiga och välbevakade mässområdet innan den officiella öppningen för att få de absolut sista informationerna och kanske därtill få annat med på kuppen - och givetvis för att få så bra och relevanta bilder som det överhuvudtaget var möjligt.

Därtill - att få hem bilderna i tid - och till de rätta och förberedda personerna på redaktionen i Köpenhamn. Det sista gick oftast med telefoto via en bestämd bildbyrå eller som i det här fallet med Köln-mässan, att "haupt" fotografen Sperling och jag hade modellen Grete Thomsen med oss från Köpenhamn:

Sedan vi tagit de mest aktuella bilderna med henne dagen/natten före mässöppningen åkte hon samma natt med filmrullarna i en beställd taxi enligt en förutbestämd tidsmässigt uppgjord karta till flygplatsen där biljett och plats var beställd till ett plan som skulle vara i rätt tid i Köpenhamn. Där tog hon taxi direkt till redaktionen med filmerna - och projektet var i hamn!

Därefter stannade Sperling och jag kvar och "gjorde mässan" i vanlig ordning, med givetvis fler kontakter för framtiden, mer information och fler bilder som resultat.

MER PANTON

Artikel, EB 20/1 (öppningsdagen - och alltså före den officiella öppningen

med alla dess olika pressmöten):

Två hela sidor, fem stora bilder, huvudrubrik: "MØBLERNES MODE-UGE I KØLN". "Ekstra Bladets medarbejdere Bengt Rooke og fotograf Jørgen Sperling ser på nye møbler med foto-modellen Grete Thomsen på årets største internationale møbelmesse".

Rubrik: "VERNER PANTONS FREMTIDSBOLIG PÅ BAYERS MØBELSKIB".

Text: "Den danske arkitekt VERNER PANTON præsterer endnu engang møbelmessens mesterværk udenfor messen. På Rhin-båden "LORELEI", lagt til kaj ved messen i Köln, har Verner Panton for anden gang fået frit slag til at vise sit formidable talent, sin umådelige fanatasi for boligens indretning.

Han tænker i fremtid, han leger med design af stole, vægge, lofter, lyd, rum, alle materialerne er kunststoffer fra kunststof-giganten BAYER i Leverkusen nær Köln, hans stole er betrukket med DRALON, hans gulve er belagt med Dralon, hans "Lorelei" er simpelt hen en fantastisk oplevelse.

Billedet viser Verner Panton och hans dejlige svenska kone og partner på "Lorelei", Marianne, i et af Bayerskibets rum. Og så lykkedes det denne danska troldmand, bosat i Basel i Schweiz med hele verden som sit marked, at lancere DANSKE lamper på Bayers skib. Sidste gang var det LOUIS POULSENS festlige, lille kulørte FLOWER POT, der siden er blevet en succes i mange lande, også denne gang har han Louis Paulsen-lamper med - der er også planlagt nogle helt nye LYSBORDE, som er i produktion allerede og ventes i butikkerne i april, også i Danmark."

PAUL CADOVIVUS

Som arkitekt skapade Cadovius redan 1945 hyllsystemet Royal System och till detta möbelfabrikationsfirman med samma namn i Danmark. Därtill lät han också upprätta företag med samma namn runt om i världen för att producera Royal System.

Sedermera ritade och producerade han också andra möbler och möbelsystem, och han var en av de första som arbetade med plast.

Honom träffade jag också under natten före mässan då han i strumplästen vilade sig på en soffa i sin monter:

På uppslagets andra sida i EB 20/1 bl. a. en bildartikel:
 Rubrik: "CADOVIUS PÅ STRØMPEFØDDER", text: "CADOVIUS er manden, der ikke er bange for at smide skoene og selv ta´fat, når hans stande skal bygges op. De unge designere siger: han er den eneste mand, vi kan støtte os til i dag i Danmark; selv har han sagt: investere eller dø!
 Hans kvart-million-stand på Kölner-messen er dobbelt så stor som den officiele danske "prestigestand"."

PANTON-LAND

Artikel, EB 21/1, två sidor, en helsida med två stora liggande foton, rubrik: "PANTON-LAND", text: "I GÅR VISTE VI den danske arkitekt VERNER PANTON och hans svenske kone, MARIANNE, i et Pantonmiljø på BAYERS møbelskib i Köln, i nat arbejdede tysk fjernsyn på Pantons vidunderskib, som giver billedechancer på hver kvadratmeter.

Se her over: et andet rum på skibet - en boligskulptur, hvor møbler, vægge, gulve er betrukket med Bayers DRALON i Pantons sikre farvevalg.
 SE HERUNDER: Pantons nye version af lampen FLOWERPOT, som nu vil findes i flere størrelser, også spættet som denne, i produktion hos det danske firma LOUIS POULSEN, Nyhavn. De nye Pantonpotter lanceres også på Bayers möbelskib, men er snart i handelen, også herhjemme.

Ved sin natlige tale på skibet gjorde en træt Panton rede for sin vision om fremtidens bolig, og det var karakterisisk for ham, at han i dette WONDERLAND af supermoderne kunststoffer talte sig varm for FARVER. Han understregede betydningen af kulørerne i rumet (Verner hader HVIDT), og "passagererne" på hans möbelskib oplevede Pantonfarvernes magi i fantastiske rum.

HVORNOR mon BAYER eller BELLA-CENTRET eller begge finder ud af at give danskerne en chance for at opleve PANTON-LAND i København? Det er en formidabel kombination af eventyr og reelle forbrugnyheder!"

JØRGEN KASTHOLM

Uppslagets andra sida, samma dag i EB. Två bilder.

Rubrik: "KASTHOLM DANSKER I VERDENS-KLASSEN".

Text: "Jørgen Kastholm er ikke ny i dansk design, han har gjort sig heldigt bemærket før, men på denne Kölner-messe med kunder fra hele verden er han simpelt hen et navn, som gør indtryk på linje med de verdensberømte.

Hal 13 stand G 12 er en lukket stand, og en lukket dør gør, at kun den indviende ved at han netop skal gå derhen, kun den specielt indbudte finder frem. Han åbner døren og finder et på sin måde ganske enestående udstillingsområde.

KILL INTERNATIONALS fra Stuttgart har den stand. Kill er i de seneste år blevet et verdensbegreb inden for inretningsbranchen, når det gælder mere officielle inretningsdesign.

På 250 kv.m. viser Jørgen Kastholm, hvad 2 års arbejde i stål, læder og glas kan give, det sælger over hele verden, og det indbringer prisbelønninger.

For ca. 3 måneder siden fik Jørgen Kastholm BUNDESPREIS, som da uddeltes før første gang. Sidste år fik han prisen fra det danske Illums Bolighus. Kunstmuseet i Barcelona har inkøbt Kastholm-ting. Musée d'Art Moderne i Paris har gjort det samme. Den nye Rottschild-bank i Paris er indrettet med ting skabt af Kastholm.

Jørgen Kastholm selv er ikke som de fleste møbelarkitekter udlært som snedker. Hans far var grovsmed, og sønnen Jørgen Kastholm er også udlært som grovsmed, men siden blev han arkitekt - og det med forkærlighed for metallet og følelse for hvad han selv kalder "Logikken i sagen".

Dog er han ikke fremmed for i sin sidste nye stol at anvende en polyesterskal i sædet, som siden er blevet betrukket, dels i en variant, hvor plasticen er synlig i ryggen og dels i en variant, hvor begge sider er polstret.

Og faktisk bliver hans stole til på samme måde, som en billedhugger skaber sin skulptur. Kastholm skaber en ståltrådstamme, som

overtrækkes med gips, den skulptureres, men siden kommer så den udlærte grovsmed ind. Og arkitekten. Og den fine linje.”

ETT ANNAT MÖTE I KÖLN

I de ödsligt mörka lokalerna natten före Kölnmässans öppnade upplevde jag på håll och till att börja med inte helt klart fokuserbart följande:

- Ensam i ett avlägset punktljus, i det i övrigt nästan helt nersläkta oändliga hangarlika utställningskomplexet: en till synes arbetande ensam person, med *en rubank, av allt i världen, i handen*, med slipsskjortan uppknäppt och med uppkavlade ärmarna, ömsom verkade det som om han arbetade med något, ömsomt stillastående begrundande. Scenen attraherade och då jag kom närmre och kunde se vem det var och vad det handlade om, upptäckte jag att det var nestorn bland den modernistiska möbelkonsten i egen hög person, Hans Wegner, som med hyveln i högsta hugg, i de nattliga småtimmarna slutputsade sin monter och sina ting.

HANS WEGNER

Den med rätta världsberömde danske snickaren och möbelarkitekten upphörde aldrig att imponera med sitt personliga arbete, sin flit, noggrannhet och finish - inte heller här, mitt i natten, i Köln.

Som arkitekt arbetade Wegner först (liksom Verner Panton gjort) för Arne Jacobsen.

Men redan 1944 gjorde Wegner (för DFB-möbler) en modern version av en Windsor-gungstol, vilken blev inledningen till hans mycket personliga formutveckling, där han bland annat studerade och utvecklade klassiska modeller och utgick från såväl brittiska som kinesiska möbelstilar.

1944 ritade Wegner också den karmstol efter kinesisk förebild som senare (1949) utvecklades till den stol som blev internationellt känd som

”the Chair”. Parallellt gick han också vidare och lät sig inspireras av Mies van der Rohes och Charles Eames stolar.

Wegners ”Stolen”, som i USA blev kallad rätt och slätt ”the Chair” (och som sedan fick behålla detta namn) blev snabbt en av de starkaste symbolerna för begreppet Scandinavian Design.

Den runda karmstolen i ek med sits av flätad rotting ritades alltså av Wegner redan 1949 och utgjorde, och gör så allt framgent, ett lysande exempel på verkligt hög dansk hantverkskvalitet med sitt eleganta formspråk och med sina raffinerade konstruktiva detaljer.

Wegner utförde alltid sina modeller i egen verkstad och arbetade mycket och omsorgsfullt med träet (speciellt ek) och genom nya idéer gjorde han formidabla sammanfogningar och konstruktioner.

Han behandlade träet som material till funktionellt skulpturala arbeten och hans material- och formsäkehet har gjort honom till en av Danmarks mest betydande och uppskattade möbelformgivare under 1900-talet.

Wegner blev utlärd snickare 1931 (ett år innan jag föddes!) och arkitekt 1939. Självständig arkitekt blev han 1943 i Århus, och i Köpenhamn 1946. Under åren 1938-1968 hade han årligen ritat möbler till Københavns Snedkerlaugs Møbeludstillinger.

Men själva denna nattliga scen i sig (det var kanske snarare en tablå):
 - att se denne trämöbelvirtuos, i det ensamma ljuset, i det för övrigt praktiskt taget människotomma, makalöst stora utställningskomplexet dagen före mässans öppnande, *hanterande en rubank (inte en putshyvel eller något annat lätt verktyg), var en syn som både förbryllade, glädde och stämde till eftertanke i hela sin kongenialitet!*

Scenen var så talande för den införstådde, att det vore min önskan att alla människor någon gång i sitt liv borde få uppleva något liknande!

- Vi hälsade på varandra och talades vid en stund, men - vi visste också ganska väl var vi stod i förhållande till varandra; i själva situationen som sådan fanns det för mig personligen endast ett förhållningssätt:

I allt mitt konst-och-tids-sökande, tidsspeglade och tidsrapporterande: vem vore väl jag som i detta läge (1970) hade vare sig rätt eller anledning att kommentera och föra någon djupare diskussion om och

med det här personifierade förhållningsättet till ett stycke levande och lysande konsthantverk.

Men min personligt starka upplevelse av scenen som sådan, gav mig också en rimlig relief som jag vid denna tid behövde för att inte glömma mitt ursprung och ursprunget till mitt uppdrag - och rätt fatta vad jag höll på med, och att därför också kunna fortsätta mitt upplevande av tiden och rapportandet om vad jag såg - mitt uppdrag såväl mot mig själv och mitt konstnärskap som mot mina uppdragsgivare - *om hur tiden - just-nu - lät sig upplevas och gestaltas genom sina ting - och att skildra detta i ett internationellt perspektiv.*

För övrigt var säkert min personliga reaktion på händelsen också ett tydligare och mer tidstypiskt tecken av ett där-och-då, vida mer komplext beskrivande än som jag ursprungligen uppfattade det, och för den delen, min personliga uppskattning av vad scenen i själva verket gav uttryck för.

Wegners meriter, medaljer och alla andra välförtjänta, levande eller döda bevis i sinnevärlden, för den konst/hantverkliga, allmänna och borgerliga världens uppskattning av snickaren (som var mitt tilltal vid händelsen i Köln - och som han sedermera vid flera tillfällen bekräftade med småleende uppskattning); dessa hans meriter sträcker sig vida längre än dessa rader räcker till för - men - tiden.....

- Och - genom detta *men* - rent nyhetsmässigt - *tiden upplevd och gestaltad genom sina ting* - kunde jag inte rapportera hem till tidningen om något avgjort nytt beträffande Wegners produktion från 1970-års Kölnmässa.

Givetvis blev många och helt andra uppmärksammade och mycket mer och olikt uppmärksammat, och givetvis det blev mycket i bild och ord som rapporterades från en sådan mässa - ett sådant år av utveckling som 1970 var - men allt detta, av tid och platsskäl, antyds här endast genom denna mening.

Till Verner Panton hade jag under de följande åren all anledning att återkomma många gånger , både vad beträffade hans innovationer, hans sprudlande idéer i tiden, hans artisteri och efter hand inte minst hans humor och visionära privata person.

Då jag några år senare - 1974 - studerade antroposofi och dess idé och arkitektur (se Tidsfasetter IV, Något helt annat, sid. 46ff), huvudsakligast i dåvarande Väst-Tyskland, men också i Dornach i Schweiz - bodde jag hos Marianne och Verner Panton i deras slottsliknande villa i Basel. Därifrån gjorde vi tillsammans bilresor och besökte olika arkitekter och deras byggnadsverk och inredningar.

FRÅN FATTIGMANSTECKEN TILL MODE-DETALJ

Ett nytt internationellt mode spred sig vid den här tiden från Skandinavien ut över världen. Träskon hade blivit mode.
(Jag har tidigare talat om detta i notisen från Paris: VITA I TRÄSKOR, publ. i EB 27/7 1969 och om sakförhållandena bakom detta plötsligt framspringande mode-attribut i artikeln TRÄSKOR, publ. i EB 9/12 1969 [se dessa].)

Den oförliknelige och på många sätt förträfflige BROBY-JOHANSEN skriver i sin utmärkta bok KROPP OCH KLÄDER, Klädedräktens konsthistoria, bl.a. följande angående saken: "fotbeklädnaden...utgör ett brokigt kapitel i dräkthistorien... Sandal och skinnstrumpa förenas till stövlar, kängor och skor, som imiteras med träskor."

I ett annat avsnitt i boken menar han att: "Underklassens dräkt blir i varje epok en billig och förenklad upplaga av den härskande klassens,..."

Men ett sådant resonemang stämmer inte med vad som hände 1969 och huvudsakligast under 1970.
Här var det faktiskt tvärt om.

1970 var det istället så: "En gång ansågs träskor vara tecken på

fattigdom. Numera är det inte fråga om man är fattig eller rik då man har träskor.

I dag är det ett världsmode som är både praktiskt, billigt och festligt.”

Under året följde jag - för att inte säga, var jag en del av - vad som hände då det gällde träskomodet:

“HA DET GOTT”

Artikel, Hennes, nr. 1, 1 jan. 1970, tre sidor, tre färgbilder varav en helsida, foto: Gunnar Larsen i Paris, tre svart/vita, foto: Ove Hallin i Limhamn. Rubrik som ovan. Underrubrik: “... om fötterna! I träskor, som ju är så nyttiga. Och som dessutom är världsmode just nu! På en enda månad sålde till exempel ett svenskt företag en miljon träskor på export!”

I artikeln nämner jag bl.a. att “I Sverige är det ju vanligt att vi löper runt i träskor, både på arbete och fritid.

I Paris visade Mia & Wicky träskor till sina plagg under modeveckan. Och då jag träffade Mia Fonssagrieves på party... gick hon i svenska träskor.”

I övrigt var artikeln en version av den som publ. i EB 9/12 -69 - utformad efter svenska förhållanden.

TRÄSKO-MOCKASINER I PARIS

Trespaltigt foto på förstasidan med hänvisning. Artikel, EB 27/1, en sida, ett stort femspaltigt foto. Fotograf: Gunnar Larsen. Rubrik:

“YVONNE EKMAN LANCERER TRÆSKO-MOKKASINER I PARIS”. Underrubrik: “Jimmie fra København designer frynsede støvler for svensk træskofabrik med hele verden som kunde”. Text: “Fra vor udsendte medarbejder.

PARIS (Ekstra Bladet)

- Sidste nummer af modebladet ELLE viste fransk maxi-tøj til svenske træsko, og allerede sidste sommer begyndte fotomodellerne i Paris at gå i træsko, VOGUE i Amerika har præsenteret svenske træsko til al slags tøj i de sidste numre - fra Olovdaughters på Fifth Avenue, og hvor i verden man end ser dem, er de som regel fra Malmø eller rettere sagt: firmaet Madsen & Winkle i byen Limhamn, nu en forstad til Malmø, hvorfra man sidste år eksporterede 1 mill. træsko om måneden til alverdens lande.

NYT er det, at træskofolkene i Limhamn søger kontakt med unge designere i flere lande for at finde fornyelse af træskomoden, og for nogen tid siden opfordrede man Jimmie Manning i butikken Bit og Sole i Larsbjørnsstræde til at lave et par skindstøvler med træskobund for at forene mokkasinernes fordele med træskoernes. Inspirationen kom i øvrigt på en opfordring fra en dansk fotomodel. Her viser YVONNE EKMAN den amerikanske Jimmies version af de svenske træsko, fotograferet af Ekstra Bladets fotograf i Paris, Gunnar Larsen. Da vi fotograferede Yvonne med mokkasin-træskoene, havde vi en amerikansk fotomodel i studiet også. Charlotte Louise fra New York sagde: - I USA er alle helt vilde med træsko nu, og alle forsøger at kopiere dem fra Sverige, men der ER nu noget særligt over de svenske.

“SVENSK TRÆSKO I PARIS”

Artikel, EB 6/2, två sidor, två stora fyrspaltiga foto, ett femspaltigt. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: som ovan. Text:

“Det er pudsigt nok, at de svenske træsko er i fuld gang med at erobre verden, før man for alvor er begyndt at få øje på dem i Skandinavien. Ganske vist mødte jeg flere danske piger i Paris sidste sommer i svenske træsko, og for eksempel DORTE FRA VEJEN trippede rundt i Paris i højhælede svenske træsko med lakrødt overlæder, som hun havde købt på udsalg i MAGASIN i København, men i den danske modeverden har træskoen spillet en meget lille rolle, selv om de har præget mange sider i verdens største modeblade i de sidste måneder.

Måske kan det skyldes, at den svenske fabrik i Malmø (nærmere betegnet Limhamn), MADSEN & WINKLE, har haft en ret svag distribution i Danmark, mens de f.eks. i New York har et hovedkvarter på Fifth Avenue med det svensk klingende navn OLOVSDAUGHTERS, og har effektive forhandlere i en lang række lande, inklusive Frankrig.

Træsko og træsko er mange ting, og den svenske kollektion tæller alt fra helsesko til aftensandaler. Forår og sommer 1970 vil være meget præget af lakskind og andre blanke stoffer, mange sko har en ret høj hæl af den moderne, solide type, mange træsko har åben hæl og tå, en del har brede ankelremme med blanke spænder. I franske modeblade viser man træsko til mini og maxi og buksedragter, og jeg har i Paris ladet den nye svenske fotomodel, LENA LARSSON, der minder stærkt om vor egen DITTE MARIA, vise sine flotte ben i kort tøj fra Paris med svenske træsko fra Limhamn.

På det andet billede ser man fire par skandinaviske pigeben i de svenske sko på en parisisk bro."

OMSLAGSBILD (med Yvonne Ekman tagen av Gunnar Larsen i Paris) till branschtidningen LÄDER OCH SKOR, organ för läder- och skoindustrin. Nr 3, årg. 61. 4.3 1970.

"TRÆSKO"

EB 8/4. Ett helsidefoto av Sperling med rubrik som ovan och underrubrik: "Svenske moccasiner lanceres hos Magasin". Bildtext: "TRÆSKO-MOKKASINERNE er et resultat af et sjovt internationalt samarbejde: de er designet af amerikaneren JIMMIE MANNING i Larsbjørnsstræde i København, produceret hos træskofolkene, MADSEN & WINKLE i Limhamn, Sverige, og nu lanceres de af MAGASIN her. De lange støvler med træskobunde har frynser og snørelukning til knæet, og der er plads til at stikke bukserne ned i skafterne, her vises de af BIRTE TØRSLEV i smart Magasin-tøj af "cowboybuksejersey" med bukser og vest...".

OMSLAGSBILD i färg: den spanska veckotidningen C 7, CINE EN 7 DIAS. Madrid, 4 de abril de 1970. Bilden var en av de bilder som Gunnar Larsen tog av den svenska Lena Larsson i Paris - med röda träskor-.

Bildreportage i "VANIDADÉS CONTINENTAL", Venezuela, maj 1970, TVÅ SIDOR, med serien av träskobilder från Paris, foto Gunnar Larsen.

"MANGEL"

Notis, EB 30/5, ett trespeltigt foto med rubrik som ovan och med bildtexten:

"TRÆSKO er den største mangelvare i flere år! SÅDAN siger JØRGEN NØRGAARD fra Nørgard på Strøget, og han kan ikke få nok af SØS og IB DRASBÆK's smarte træsko fra Fredericia. Herover ses svenske træsko i

Paris, men svenskerne kan heller ikke følge trit med efterspørgslen." (Bilden var samma som Gunnar Larsen tog i Paris tidigare på året och som publicerats som femspaltig i EB 6/2. Bildtexten nämndes i textens slut: "På det andet billede ser man fire par skandinaviske pigeben i den svenske sko på en parisisk bro.")

TRÄSKO-MOCKASINER NU

Artikel, EB 14/9, en stor trespaltig bild. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: "DE LANGE TRÆSKO-MOKKASINER NU". Text: "For et år siden bragte vi nyheden om de lange træsko-mokkasiner, designet af den amerikanske skind-ekspert JIMMIE MANNING i produktion hos MADSEN & WINKLE i Malmø. NU passer de lange træskomokkasiner til moden med knæbukser, og ideen kopieres for tiden af mange. NØRGAARD PÅ STRØGET har Jimmies svenske version til salg i butikken nu i den smukke mørkebrune farve, der passer til det meste af efterårstøjet. - BIRTE TOVE præsenterer efterårets støvler i sommerlige omgivelser. De koster 150 kroner parret."

JIMMIE MANNING

Artikel, EB 13/1, två sidor, ett stort fyrspaltigt foto två trespaltiga, ett tvåspaltigt, ett enspaltigt. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik: "SALOON I LARSBJØRNSSTRÆDE". Underrubrik: "Marianne Tholstedt gør nar af sig selv i "Solstik" på ABC Teatret fra på lørdag, bliver stjerne i Cirkusrevyen til sommer og indvier her for Eksta Bladet byens nye western-shop med Scarlett O'Hara-frisure fra Leo Angart". Text: "Han kom til Danmark før få år siden, slog sig ned i en kælder i Larsbjørnsstræde og begyndte at sy skindting med frynser til dansk ungdom, endnu før skindmoden rigtigt slog igennem ude i verden. JIMMIE MANNING kaldte butikken BIT OV SOLE, og nu har han udvidet med en høj stue, som hedder SALOON og er indrettet som sådan. Her residerer hans dygtige engelske førstedame, JENNIFER ARNO, som i Saloon også får lov at sy i fløjl og brokade og tyk silke og ikke i lutter læder. Jennifer elsker maxistilen, elsker tøjet fra BORTE MED BLÆSTEN, elsker ny-romantikken i et moderne samfund, selv går hun i maxi-fløjl og bærer gerne sit lange hår i slangekrøller, selv om hun er et ægte barn af

det forhenværende "swinging London", hvor tidens topsted hedder REVOLUTION og er indrettet med rødt og guld. Jennifer er selv indstillet på BUTCH CASSIDY-stilen, siger hun, inspireret af western-filmen med PAUL NEWMAN.

Vi har fået MARIANNE THOLSTED til at indvie den festlige shop i "lædergaden", Marianne har selv allerede fået tøj i SALOON.

Hun er i øvrigt en alsidig pige: på lørdag kommer hun med i SOLSTIK på ABC-Teatret, og hun har netop skrevet kontrakt om at medvirke i Cirkusrevyen på Dyrehavsbakken til sommer. I SOLSTIK karikerer hun en fotomodel. Selv er hun faktisk en af tidens bedste."

Bildtext 1: "Danmarks dygtigste unge frisør, der arbejder lige godt i pigernes hår som i parykker, er Leo Angart - her en Borte-med-blæsten-frisure till Marianne Tholsted."

Bildtext 2: "NYT FRA SALOON i Larsbjørnsstræde: Marianne Tholsted viser tøj i mere eller mindre western-stil: skindvest, skindhat og maxi-nederdel, maxi-kjole og snørestøvler, frynset skindfrakke til lange støvler, og på det lille billede ses de to piger bag JIMMIE MANNINGS succes i Danmark: designeren JENNIFER ARNO, 22 år, fra London, og Jimmies dejlige BOLETTE, som ta´r et nap med."

MASKULIN KROPPSMÅLNING

Artikel, EB 9/1, två sidor, två fyrspaltiga foto (varav det ena över hela sidan), ett enspaltigt. Foto: Svend Munk. Rubrik: "MANDS KROP FREM I LYSET". Underrubrik: "UNG DANSKER DEBUTERER SOM MALER BL.A. DEKORATIONER AF DEN MASKULINE KROP". Text:

"Kvinderne har ikke længere eneret til at male sig eller lade andre male på sig. Den unge kosmopolitisk indstillede københavnere JAN KJERULFF debuterer i slutningen af februar med en udstilling i det fashionable nye galleri i Köbenhavn, Panegyris, og Jan har i den sidste tid eksperimenteret en del med at male med kosmetikfarver på den maskuline krop. Sådan siger Jan: - Jeg har lyst til at skulpturere mandens krop. Manden har muskler, små knuder, buler, variationer i figuren, på en helt anden måde end kvinderne med deres mere runde og jævne forgivning. Med min maling af OLE LÜTJOHAN´s krop har jeg villet fremhæve, hvad hans krop udtrykker. Jeg elsker fantastiske farver, jeg vil gerne skabe noget, som kan gøre folk glade, hvor tit har mange

mennesker ikke stået foran spejlet og haft lyst til at dekorere sig selv - for at forandre, for at forskønne. Det er sikkert slet ikke noget, som kun kvindekønnet har lyst til.

På Jans debutudstilling vil han vise mange forskellige former for dekoration, han bryder sig ikke om oliefarver, der er for klistrede for ham, men foruden kosmetikkulører og andre farver anvender han f.eks. også transparente og kulørte plasticfilm, som han klipper i stykker og dekorer med."

"THE BRANDT EMPIRE"

Artikel, MOBILIA no. 174/175, januari-februari 1970. Åtta sidor, 13 foto, varav ett som en inledande helsida med Margit och Erik Brandt tagen i stadsmiljö på Havnegade i København . Photos: Costa and Vagn Ebbe. Rubrik till den ledande artikeln som ovan. Text:

"... men vi har opbygget en organisation, der kan fortsætte, så længe jeg bare kan antyde til andre, hvordan de skal gøre. De tænker på samme måde som jeg. Men hvorfor skulle jeg ikke kunne blive ved? Jeg har altid tegnet i stilehæfterne, da jeg gik i skole, og skulle jeg en dag ikke mer kunne tegne tøj, kan jeg måske tegne møbler".

Sådan siger Margit Brandt, kvinden bag "Margit Brandts Design", i et interview midt i sin stormende framgang sammen med sin mand Erik Brandt, på vej til verdensberømmelse, den vej til fremgang, som har åbnet sig for en gruppe unge danske designere indenfor modeverdenen.

Margit og Erik Brandt er typiske for vore generations modedesignere ved, at de intresserer sig ligeså meget for miljø som for mode. Dette mærker man tydeligt i deres omgivelser: i deres hjem, i deres butikker, kontorer, showrooms og værksteder. Derfor virker det naturligt, at den dag Margit og Erik søgte nye stole til deres konferencebord og ikke fandt nogle, der passede dem, tegnede Margit selv de stole, som passede ind i deres kontormiljø.

I dag sælger Margit Brandt tøj for over 80 millioner danske kroner om året, og ca. 90 % af dette beløb kommer fra salg uden for Danmark. Alligevel påstår Margit Brandt, at hun ikke har forstand på penge, og at hun ikke var noget uden sin mand Erik.

Margit og Erik Brandt bor Havnegade 35, nede ved havnen i København. I

den lyse atmosfære, som de skabt højt over mastetoppene på bådene til Sverige, findes et af de miljøer, hvorfra de henter inspiration til kollektionerne i moderne design, som nu gør lykke i mange lande. En anden inspirationskilde til deres virksomhed er deres rejser, den stadige kontakt med verden iøvrigt. Det er Margit Brandt, som skaber modellerne, det er Erik Brandt, som sørger for, at de bliver solgt over det meste af verden.

De to har tilsammen helt på egen hånd skabt alt vad de har og hvad de kan - blandt andet fordi HUN aldrig sjusker med sine modeller, og at hun har kæmpet sig igennem den hårde parisiske modeverden, først som mannequin hos Balmain og som designer hos Feraud, HAN med en stærk fysik og et vågent øje, som han den ene dag kaster på producenterne i Hong Kong, næste dag på fabrikker i Spanien eller forskellige steder i Danmark. Iøvrigt er han også manden, som passer handelen og holder sammen på det voksende Brandt-imperium i lokalerne over deres butik BISTRO i Niels Hemmingsensgade i Københavns centrum.

Der findes "Kultur"-folk som påstår at Brandts og andre med dem har slået mønt af ungdomsoprøret og gjort det til noget, som man på en smart måde tjener penge på, kort sagt at de skulle være repræsentanter for dem, som "kapitaliserer" ungdomsfrihedens idé.

Men i denne sammenhæng skal man dog ikke glemme, at Margit kun er 25 og Erik 26 år, så de to er i virkeligheden produkter af den nyvundne frihed, som også er modens frihed."

JERNSMEDEN FRA FÅBORG

Artikel, EB 17/1, två sider, fem bilderFoto: Sperling. Rubrik: JERNSMEDEN FRA FÅBORG LAGER SMYKKER TIL CARDIN. Text:

"Som vi før har omtalt, har den unge danske kunsthåndværker PAUL HAVGAARD fra Fåborg solgt hele sin kollektion af jernsmykker i efteråret til PIERRE CARDIN i Paris, og nu skal han rejse ned til Cardin igen med en ny kollektion, møde tirsdag i næste uge ugen før modeugen. Pierre Cardin har selv proklameret, at han i sin forårskollektion vil vise "skulpturelle jernsmykker af en dansk kunstner", og selv om hans tidligere forsøg på en kunstnerisk natklub sammen med chefen for verdens mest avancerede

galleri, IRIS CLERT, glippede - dels på grund af dårlige rumforhold, er monsieur Cardin helt indstillet på, at tøj er kunst ligesom smykkerne.”

PACO RABANNE

Artikel, EB 22/1, en sida, två foto. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: PACO RABANNE TYVSTARTER MODE-UGEN I PARIS. Text:

”Modeugen i Paris starter på mandag med opvisninger i de franske haute couturehuse. Men der er meget andet end haute couture i den franske mode, og den spanske arkitekt, PACO RABANNE, har i flere år stjålet billedet fra mange gammeldags pariserhuse. Det var ham med alle de festlige, billige plasticsmykker, det er ham med kjoler og buksedragter, brynjer og hjelme skabt af små bidder metal eller plastic, som han hæfter sammen. Det er Paco Rabanne, der klæder Brigitte Bardot mest spændende på til hendes TV-show, han har klædt en hel pigearde i en James Bond-film, og selv Audrey Hepburn er gået over til Paco fra mange dameår hos Givenchy. I går tyvstartede Paco Rabanne den franske modeuge med sin første opvisning for journalister, fotografer og TV-folk.

Ekstra Bladets medarbejdere var også med og noterede, at Paco Rabanne viser MAXI til våren i adskillige modeller, men som regel i rigtig Rabanne-stil. Der var maxifrakker og maxikjoler af flere materialer, og der var raffinerede aftenkjoler med maxilange frynser over minikorte skørter. I øvrigt noteres med interesse, at Paris netop nu er aldeles domineret af maxitøj, og at maxilængden så vidt man kan bedømme det vil fortsætte ind i foråret i mange huse.

I øvrigt viser Rabanne forbløffende mange dybe udskæringer foroven, selv om han forlænger tøjet fornedden.”

LOUIS FERAUD PÅ MUSÉE d'ART MODERNE

Artikel, EB 24/1, två sidor, tre foto varav ett som en helsida, ett trespaltigt, ett tvåspaltigt. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: FERAUD VISER TØJ PÅ MUSEET FOR MODERNE KUNST I PARIS. Text:

”PARIS (Ekstra Bladet) - En spændende tendens gør sig gældende i Paris i dag: Modekunsten glider ind i sam-eksistens med KUNSTEN.

Pierre Cardin forbereder galleri med den græske stjerne i kunstens

verden, Iris Clert, og Louis Feraud fortalte mig i dag, at han viser sin opvisning af nyt tøj næste torsdag i et rum på Musée d'Art Moderne, hvor byen Paris har accepteret hans syn på moden i dag som en part af tidens kunst, dekorationen af gadebilledet.

Vi fik lov til at fotografere nye Feraud-smykker (i produktion hos den store tyske fabrik LANGINE i Stuttgart) på den svenske pige MARIANNE, som hidtil har arbejdet som praktisk assistent i huset, men i går debuterede som fotomodel for Ekstra Bladet og gjorde sådan lykke hos Feraud, der pludselig selv fik øje på hendes muligheder og straks gjorde hende til husets nye mannequin og model fremover. Billederne viser læderstøvler og aluminiumssmykker samt plasticbijouteri fra Louis Ferauds nye kollektion."

YVONNE OCH SALVADOR DALI

Artikel, EB 21/2, två sidor, sex foto varav ett stort femspaltigt med Yvonne Ekman i den hängande stolen på ena uppslaget, fyra tvåspaltiga varav ett med Salvador Dali i samma stol och ett enspaltigt med Iris Clert på andra sidan. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: YVONNE OG SALVADOR I STOLEN SOM ER EN SKULPTUR. Text:

"IRIS CLERT er "kunstens store dame" med galleriet i nr. 28 FAUBOURG SAINT- HONORÉ i Paris, hvor hun skiftesvis kalder sit galleri "verdens mest avancerede" eller "galleriet af i morgen". Iris Clert har lanceret en væsentlig del af de mest spændende kunstnere i vor tid. Det er også Iris Clert, som har æren af at holde PACO RABANNES første udstilling af metalliske brynjer og smykker og føre moden ind i kunstens verden for et par år siden. Nu har hun vakt opsigt med udstillingen "Et værelse til rummet" med JACQUES MIZRAHI, der er kunstner, ingeniør, industrimand og professor i moderne matematik.

Til udstillingen hos Iris Clert kom Jacques Mizrahi med flere spændende "fremtidsmøbler" af metal samt en kollektion af metalsmykker.

Vi fik lov til at låne "stolen som er en skulptur" af messing og placere den velskabte danske YVONNE EKMAN i stolen, som minder lidt om et gyldent fuglebur. Vi hængte det gyldne bur med Yvonne op i Gunnar Larsens fotostudie, og her hænger den dejlige danske pige og svæver i skulpturen, som et par dage tidligere i galleriet hos Iris Clert bar den berømte spanske kunstner SALVADOR DALI.

Knap kan Iris Clert afslutte sin første karriere som møbelhandler, før hun starter et nyt spændende projekt.

Madame har købt en stor bus, som hun vil skabe om til et kørende kunstgalleri. Hun vil turnere i USA med en udstilling af moderne, europæisk kunst, og hun har netop fået lov til at starte turen i Central Park i New York, hvorfra hun netop er vendt hjem for at forhandle om det praktiske. Derefter vil Iris Clert, født i Grækenland, følge en rute, der svarer til den tur, amerikanerne plejer at tage for at vinde deres landsmænd før et præsidentvalg. Netop før skulptur-møblernes udstilling vendte Iris Clert hjem fra Iran efter at have holdt en udstilling på opfordring og invitation fra den kunstintresserede FARAH DIBA og hendes kejserlige mand."

Italienska ABC (n.9, 27/2) hade Yvonne Ekman i "skulptur-stolen" som omslag och dubbelsidigt mittuppslag med text och en infälld bild med rubriken: "IN UNA GABBIA D'OR..."

UP HOS C & G

Artikel, EB 23/2, trespaltigt foto på förstasidan med rubriken. HUN KLIPPEDE SOFAEN UD AF EN PLASTIC-POSE och hänvisning, två sidor, fyra foto varav ett femspaltigt och tre tvåspaltiga. Foto: Costa.

Rubrik som ovan. Text:

"På onsdag kl. 16 åbner den italienske ambasadør MICHELE LANZA Crome & Goldschmidts "Italenske uge" - hvor man bl. a. i stor stil vil præsentere den store møbelsensation fra sidste års møbelmesse i Milano, UP-møblerne, der produceres af Italiens største møbelfabrikker, C & B ITALIA, og er designet af GAETANO PESCE. Serien er vakuumpakket, og hvert møbel er emballeret i en flad plasticpose. Først når posen klippes op, "vokser" stolen eller sofaen ud i rummet. Ekstra Bladet har fået lov til at klippe et par af de vakuum-pakkede UP-møbler ud af poserne, bl.a. FODEN, som er en stol og herover vises af LISBETH LUNDQUIST. I øvrigt viser C & G mange andre berømte italienske møbler i ugen."

MØBLER OG MULTIKUNST

Artikel, EB 26/2, en halv side, två tvåspaltiga foto. Foto: Costa. Rubrik som ovan. Text:

”UNGDOMMEN er rykket frem hos CROME & GOLDSCHMIDT, direktør BASSE er 31, og han er helt enig med husets unge møbelchef om, at et stormagasin også skal vise de nye tendenser. Der skal være åbent for avantgarden ligesom i modeafdelingen. NU har møbelchefen OLE RAVN og Basse (det er ham i den italienske stol på billedet) sammen budt velkommen til den hidtil mest moderne udstilling af italienske møbler i Danmark. Her vises for første gang de italienske vaccumpakkede møbler i UP-serien fra C & B Italia, og her vises MULTIKUNST i italiensk version (LISBETH LUNDQUIST i ma-vest fra London viser multikunsten fra Italien på det andet billede).

LES LALANNES 1.:

FLODHÄSTEN I PARIS

Artikel, EB 3/3, två sidor, ett sexspaltigt stort foto, ett tvåspaltigt. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: ”BAD I EN FLODHEST”. Underrubrik: ”Franske kunstnere går ind i møbelkunsten og blikkenslager-genren og udstiller brugsting i gallerierne hos de mest avancerede kunstfolk i Paris”. Text:

”Der sker sæere ting i Paris. Forleden viste vi STOLEN, SOM ER EN SKULPTUR, fra en udstilling hos IRIS CLERT i Faubourg Saint Honoré, i dag gælder det FLODHESTEN, DER ER ET BADEKAR, og udstilles i et af verdens mest kendte gallerier, ALEXANDRE IOLAS på Boulevard Saint Germaine nr. 196. Udstillingen har navnet LES LALANNES, og det er kunstnerne CLAUDE LALANNE og FRANÇOISE-XAVIER LALANNE, som viser deres mærkelige ting: skulpturer i ler, gips, træ eller svejset jern.

FLODHESTEN af jern er malet lyseblå, den har naturlig flodhestestørelse, og når den åbner gabet, er der håndvask med gule messinghaner. Blanke baslag på ryggen gør det muligt at folde rygstykkerne ud, og so er der et badekar. Rundt omkring flodhesten, som man kan bade i, står der store frøer, som man kan sidde (af brunt plasticmateriale).

Det mest fantastiske er, at tingene faktisk er lavet, så de kan bruges, men ingen tror på, at nogen vitterligt vil bruge dem. Lalannes har opnået at ramme publikum med en ny effekt: overraskelse, forbløffelse. De har vist deres ting i grove, gammeldags materialer og i lette, nye materialer; de mestrer det grove og det elegante.

Der er en smed og en fugl i disse mennesker, deres arbejde har både kraft og ynde, som facinerer og skræmmer på samme tid, som får folk til at ville FØLE på tingene, lege med dem, bruge dem.

Men ingen tror helt på på, at disse Lalannes virkiligener mener, at vi skal følge deres blå flodhest ind i vores hverdagsliv - deres spisebestik med skafter af form som en reje eller fantasifisk, deres sofabord i form af en stor, sammensvejet metalflue.

PÅ BILLEDERNE ER DET den danske YVONNE EKMAN, der præsenterer den blå flodhest som badekar og håndvask. Hon arbejder for tiden i Paris og har masser at lave. Det hendes debut i kunstverdenen. Hun føler sig helt hjemme."

(Av olika omständigheter hade en redigerad text med en sju spaltig bild av flodhästen från reportaget publicerats i DAILY MIRROR redan den 18/2)

LES LALANNES 2.:

GULDSMYCKESKULPTURER

Artikel, EB 1/8, två sidor, ett femspaltigt foto, ett trespaltigt, tre tvåspaltiga. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: "MOR CLAUDE STØBER SIN DATTER MARIE I GULD". Underrubrik: "Og skaber smykker, der er skulptur og vækker opmærksomhed netop nu i Frankrig og Amerika, men Claude Lalanne har også skabt kollektionen af bijouteri til Yves Saint Laurents efterårstøj".

Bildtext 1.: "BERIT TREBBIEN og YVONNE EKMAN fra København viser CLAUDE LALANNES fantastiske gyldne kunstværker i Paris. Berit bærer det forguldede taljestykke, mens Yvonne viser midjesmykket med et spænde foran i form af en afstøbt mund,

Yvonne præsenterer den gyldne mund med en hage og lidt løv, Berit viser Claude Lalannes "håndfuld", der minder meget om javanesiske danserinders kunstige negle."

Text:

"LES LALANNES er et fantastisk begreb i fransk kunst. Les Lalannes er en familie, hvis creative hovedpersoner er FRANCOIS-XAVIER og hans kone CLAUDE. Det to udstiller altid sammen, og via den fashionable kunsthandler ALEXANDRE IOLAS vises deres ting på gallerier i mange lande. Deres ting er senest vist på Iolas` parisiske galleri ved Boulevard St. Germain, og det var også her vi for nylig fandt HANS enorme skulptur af jern: FLODHESTEN, der også var et badekar. Hun laver bl.a. skulpturer efter afstøbninger af forskellige dele på menneskekroppen, men forleden debuterede hun med bijouteri i messing ved YVES ST. LAURENTs opvisning af tøj i Paris.

I dag lader vi to smukke danske piger i Paris YVONNE EKMAN og BERIT TREBBIEN, vise en del af de forgyldte smykker eller skulpturer, som Claude Lalanne har skabt af afstøbte dele af datteren MARIAs krop, kombineret med forgyldte detaljer fra naturen: f.eks. et blad, en stilk. Som afstøbningsmetode anvender Madame Lalanne "galvanoplastic". Med en hurtigttørrende plastic laves en afstøbning, hvorefter laves en metalorginal, som via en elektroforening giver et færdigt resultat i forgyldt, galvaniseret kobber."

Biltext 2.: "Mor og datter med aktuelle remsko, fotograferet på kafeen DEUX MAGOTS på Boulevard St. Germain. Det er til venstre MARIE, der leverer krop til moderens spændende afstøbninger, til højre CLAUDE LALANNE, hvis smykker af det amerikanske VOGUE er blevet karakteriseret som "vanvittig fantasi og kolossal sund førnuft".

LES LALANNES 3.:

Artikel, MOBILIA no. 181. august, omslag och 12 sidor, en arbetsritning till ett verk av François-Xavier, 14 foto varav fyra i färg därav två helsidor. Foto: Gunnar Larsen och Costa. Rubrik: "LES LALANNES".

Omslaget bestod av en renskuren bild av en stol-skulptur i form av en grön groda.

Artikeln var upplagd så, att på omslagets insida började artikeln med en

presentation av François-Xavier och Claude Lalanne, sedan följde en lös inlaga på ett genomskinligt dubbelvikt papper med huvudtexten. Även arbetsritningen var på ett genomskinligt papper, men som en sida bunden i tidskriften längre fram i artikeln.

Bildtexterna skulle givetvis beskriva bilderna, men de skulle också ge en vidare föreställning om den förtätade miljö som omgav familjen (vilket bilderna utmärkt väl gjorde): det var ju den miljö i vilken de märkvärdiga objekten koncipierades och tog reel form - bildtexterna skulle alltså därtill, liksom introduktionen i kortform, fungera som en beskrivning av Les Lalanne-idén - på samma sätt som den övriga texten.

“les Lalanne”

“François-Xavier:

har studeret klassisk maleri, har fået Académie Julien-prisen “med venstre hånd” - med højre hånd ønskede han at dekorere et stormagisins vinduer.

Men dette blev afslået.

François-Xavier mødte Claude, som også var dekoratør. Da mente han, at hun ikke blot var kreativ, men hun havde også den executive creative sans.

Ingen kan i virkeligheden realisere sine drømme, sine ideer, om en karriere, som man har, uden at man skaffer sig status som artist.

Les Lalanne “giftermål” fandt sted den 25. juni 1964 på Gallery “J”.
Et mesterskab.

Claude:

er præcis som François-Xavier, fuldstændig indstillet på bare én ting: et godt arbejde.

Når det gælder Claude Lalanne skulle hun kunne have været en del af stald Nouveaux Réalistes: Spoerri, Tinguely, Niki de Saint-Phalle. Men hun er uafhængig.

Claude Lalanne fødtes på 13, rue Galvani i Paris. Hendes fødested har også givet hende incitament til den tekniske form, som hun anvender i sin kunstneriske teknik: Galvanoplastic.

Og resultatet - fantastisk -.

Om hun gennem sin natur og sin teknik anvender f. eks. et kålhoved som hoved på en gravid kvindekrop, så kan François-Xavier anvende sin bundløse frihed til at skabe.

De er LES LALANNE.”

Huvudtext:

"Gloria Emerson i New York Times forsøgte engang at definere, hvad Claude og François-Xavier Lalanne i virkeligheden var. I dette tilfælde svarede François-Xavier: "Det er ikke møbler - det er ikke skulpturer - kald det bara LALANNES".

Les Lalannes er to (tre, flere eller en hel familie måske) i Ury, som er en lille landsby ca. 70 km syd for Paris.

Man kommer dertil, på den i ordets bemærkelse, superbe motorvej, hvor man får sine datakort afstemplet og betaler derefter -.

En landsby - et torv - gaden til højre - et vandtårn, de lukkede franske bondegårdsporte - anonymt.

Hvis man åbner den store træport på rue de Nemours nr. 15 i Ury, kommer man ind i fantasiens verden.

Men fantasiens verden. den er bidsk, flere hunde farer på én (her spiller racer ingen rolle) og man kryber igennem et stålskelet til en stor fugl, efter at man har passeret en halv snes knallerter i porten.

Men gården er smukt belagt med brosten.

Magnetisk føres man frem til gårdens ene hjørne, hvor det enormt sydlandske køkken med masser af besøgende (tilsyneladende til enhver tid) finder frem.

Men Claude og François-Xavier VIL give folk

kunst

kultur

Hvad er det; kunstværk, det kan de, det giver de, at være verdensberømte: Hvad så -?

Kirsebær i speciel fransk kirsch, det kan man få - men tusinder af andre ting også!

Men jeg tror ikke, at folk i flip og slips tror, at de er kommet til en af kulturens højborge, når man ser disse herlige stærke mennesker; med alderens forstand, brunbrændte, nydningsfulde, tilbageholdende, gavmilde, i sandaler, i arbejdsklæder, meget skærpede, men med herlige brune øjne.

Les Lalannes sidder ikke på fancy parisiske cocktailparties og taler om kunst.

DET GØR DE."

Bildtexter:

"Lalannes gård! et fantastisk virvar af tekniske faciliteter. Armeringen til en kæmpedue, som skal stå i en ny by "la Haute Borne", tegnet af arkitekten Emile Silland. Til denne by, som kommer til at ligge i Grigny, har man ønsket, at François-Xavier Lalanne skulle lave noget specielt. Det blev en due."

"Opholdsrummet med kæmpe pejs og grønne keramiske frøer. Her står også de sidste fire af de tyve får, som gjorde François-Xavier Lalanne verdensberømt. Andre står bl.a. i Schweiz hos Günther Sachs og i Milano hos arkitekten Gae Aulenti. Men det er "møbler" man kan sidde på."

"François-Xavier Lalanne's flodhest af jern er malet lyseblå og har naturlig flodhestestørrelse. Ved at åbne gabet finder man håndvask med messingshaner. Blanke beslag på ryggen gør det muligt at folde rygstykkerne ud, og så har man et badekar. På farvebilledet ses dyrets gab under fremstillingen i atelieret."

"Claude Lalanne med datteren Marie Kling, som har været model til moderens nu verdensberømte afstøbninger."

"Interiør fra Claude Lalanne's atelier. I centrum står drengeskulpturen "Coco"."

"En "håndfuld" af Claude Lalanne's imaginistiske skabelser. De minder meget om f.eks. de javanesiske danserinders kunstige negle, og om noget er farligt, men også elegant, så er det dem. Kan man lakere negle, kan man vel også pynte dem på anden vis."

"Claude Lalanne henter inspiration i naturen. Det kan være et blad, et kålhoved eller en del af menneskekroppen. Hon laver altid sine arbejder i form af direkte afstøbninger."

"En maske - en anden mund - en dekoration til et fashionabelt party - den fører tanken hen på Fellini's "Satyricon"."

På detta sätt sökte jag förmedla Les Lalannes-projektet. Det föreföll mig vara ett såväl kommersiellt som konstnärligt mycket väl genomfört företag, vilket kanske till dels kan ha sin förklaring i att det faktiskt till sitt konstnärliga innehåll också speglade *ett* av den tidens mera framträdande drag - det surrealistiskt sinnligt voluptuösa - för den som hade råd att dyrka denna sin mera avancerade vällust.

Att redogörelser i bildreportagets form blir olika beroende på om det är avsett för dagspressen eller för en tidskrift är både naturligt och nödvändigt, inte minst med tanke på att publiken till respektive medium som regel inte är densamma. Därför blir också stilen i den skrivna texten olika.

Att jag redogör för hela Lalanne-presentationen utanför den kalendariska ordningen för året 1970 (enligt samma teknik som jag använde vid historieskrivningen då det gällde träskomodet), är dels för att det oftast tillsammans taget gick till så i min verksamhet vid den tiden - dels därför att det är min uppfattning att denna ordningsföljd ger en mer tydlig helhetsbild av sammanhanget i dess egen tid.

(Jag skrev för övrigt också en annan artikel i samma MOBILIA-nummer men den redovisas på proper plats i årets kalendariska följd.)

Fredagen den 13 mars var "der grund til at spærre øjnene helt op". Då utkom Ekstra Bladet för första gången med "OTTE SIDER FAMILIE-EKSTRA OM MODE OG MILJØ". Föstasidan hade ett stort fyrspaltigt foto, rubrik och trespaltig hänvisning till sidorna. I arbetet med dessa deltog jag med arrangerandet av ett stort antal bilder, förutom till de tre artiklar jag själv producerade:

STORE HANS ' BARNMÖBLER

Artikel, EB 13/3, En sida, tre bilder. Foto Kaare P. och Sperling.
Rubrik: "STORE HANS VIL LAVE MØBLER TIL SMÅ BØRN". Underrubrik:

"DOMUS DANICA lancerer dem på MØBEL-MESSEN". Text:

"DANSKE DESIGNERE er en rummelig gruppe, nye materialer inbyder nye folk til at forme, og HANS BRØCHNER er debutant i møbler. STORE HANS, som han kaldes mellem venner, er 29 år, 196 cm høj, forhenværende postbud og bryggeriarbejder, nuværende keramikker (lærer hos TUE POULSEN, men skal nu have eget værksted) og kommende børnehavelærer (forpraktikant i Albertslunds Børnehaven, på seminarium til september, håber han). NU har Store Hans designet en serie sidde- og legemøbler til børn i hårdt polyurethanskum, der skal males i stærke farver, og DOMUS DANICA har taget dem med på programmet og vil lancere dem på den store skandinaviske møbel-messe i Bella Centret i maj. Firmaets produktionsudviklingsudvalg arbejder for tiden med serien, og Store Hans har faktisk tænkt på institutionsbørn, da han udarbejdede modellerne: det er lette møbler, som børn selv kan bære, de skal have børnevenlige runde hjørner og mange store huller i pladerne.

(Denna artikel och dess bilder publicerades också i MOBILIA no 176, march, 1970 - i för tidskriften lämpad redigering)

GRETE I GLASSTOLEN - MÖBEL OCH MODELL

Artikel, EB 13/3, en stor trespaltig bild. (Fotot taget som visande på en nyhet för året på möbelmässan i Köln i januari.) Foto: Sperling.

Rubrik: "GRETE I GLASSTOLEN".

Text:

GLASKLAR ACRYL er mode-materiale i møbler, og fra ASKO i Finland kommer lænestolen af acryl med hynder, der er betrukket med dacron. Stolen hedder TWENTYFIVE-TWENTYFIVE og forhandles i Danmark af FILIP LILLELUND, men ASKO er også kommet med i BELLA CENTRET med en permanent stand i Design Centret.

GRETE THOMSEN viser stolen for Ekstra Bladet, der for flere år siden begyndte at lade vakre piger i moderne tøj fotografere med de nye møbler.

Nu er det meget udbredt at lade de moderne damer præsentere de moderne møbler - såvel i annoncer som reportager.

BALLONGLAMPA

Artikel, EB 13/3, en sida, ett stort trespaltigt foto, ett mindre trespaltigt.

Foto: Sperling. Rubrik: "LYSBALLON I DANSK DESIGN" Text:

"I Sverige koster den 25 kroner i butikkerne (svenske), i Danmark regner man med en pris på ca. 38 kroner: BLÆS-OP-LAMPEN, som er designet af den danske LEOPOLD BESKOW, som har fået den produceret af WETRECO PLAST AB og FAGERHULT ELEKTRISKA AB, der dels fremstiller plastic'en til at puste op, dels den elektriske montage. Lysballonen lanceres på den skandinaviske møbel-messe i maj i Belle Centret og forhandles i Danmark af FAGERHULTS BELYSNINGER fra afdelingen i Fredrikssund.

Lampen debuterede på den store internationale lampemesse i Göteborg for nylig og gjorde stor lykke som en billig, festlig ting. Den fremstilles i farverne gul, blå, rød, grøn og hvid, og den giver et behageligt farvet lys rundt om og hvidt lys nedad.

Lepold Beskows pust-op-lampe virker nem og ligetil, og lampen består af tre dele: et acrylrør med færdigstøbt fatning til pæren, en oppustelig farvet luftballon som en kugle med et hul igennem til acrylrøret og sidst: den elektriske ledning. Acrylrøret og lampen kan tåle en pære op til 150 Watt.

(MOBILIA NO. 177. April. 1970, två sidor, en helsida foto och en arbetsritning, Foto: Sperling. Rubrik: "A new plastic lamp". Artikeln var en omarbetad kortversion av artikeln ovan)

FAMILIEN PÅ JAPANSK

Artikel, EB 14/3, en och en halv sida, ett stort trespaltigt foto, ett stort tvåspaltigt, två tvåspaltiga och ett enspaltigt. Foto: Sperling. Rubrik som ovan plus FAMILJEN skrivet på japanska. Underrubriker: "SÅDAN SKRIVER MAN FAMILIEN PÅ JAPANSK." "NOBU skriver ordet FAMILIEN for Ekstra Bladet, se tegnet ovenover. Det er en kombination af to ord: "hus" og "flere mennesker". Nobu har boet i Sverige i otte år og taler svensk i dag, og hendes lille pige kon nogle japanske ord ligesom sin svenske far".

Text:

" I morgen kommer Japan i hele verdens søgelys: verdensudstillingen EXPO 70 starter i byen Osaka, og samtidig bliver der en international interesse for Japans levevis.

I Landskrona har vi fundet et hjem, som er japansk-skandinavisk: NOBU fra Japan er gift med fotografen ANDERS HILDING, og de har datteren KYOKO, som er fem år. Selv om Nobu oprindeligt kom til Sverige, fordi hun var imponeret af skandinavisk møbelkunst og indretningsarkitektur, har hun indrettet sit svenske hjem med mange japanske traditioner, og hun ejer en samling af 45 fornemme kimonoer, som kun kan vaskes i Japan - så sender hun dem "hjem til vask".

Bildtexter:

"MOR OG DATTER i kimono, til venstre NOBU i en festkimono. til højre KYOKO i en barnekimono, pyntet til "DUKKEFESTEN" i marts foran det alterlignende arrangement på en trappelignende opsats med symbolske figurer i dukkeformat, japansk tradition bragt med til Sverige."

"Hr. og fru Hilding i japansk sommerklædning, der kaldes YUKATA og er af bomuld, bæltene hedder OBI og er forskellige for han- og hunkøn, hendes hedder bare obi, hans hedder HEKO OBI."

"Japansk i Landskrona: Nobu viser den smukke festkimono af silke med håndmalede motiver, og hun står i sin lille japanske have i Sverige med en stenlygte fra Japan."

(Det hör till historien att då bildreportaget gjordes var det snö och att bilderna, som huvudsakligast togs utomhus, därigenom blev utomordentligt grafiska och lyckade i trycket.)

Den 17 mars kunde jag avslöja vad som var en nyhet för allmänheten och beträffande exaktheten i tid även för de invigda (i en tvåspaltare i fet stil) - under en ny, mycket grafisk, logotype:

"CADOVIUS ´CIRKLER"

"POUL CADOVIUS er en modig mand. I dag tør han love, at han 5. maj kl. 10,00 kan åbne DAN INTERIOR i Hørsholm, som bliver verdens største cirkelhus (arkitekter: Poul Cadovius og Aage Porsbo) og består af "tre store ringe, forbundet gennem fire gigantiske møllevinger", se grundplanen herover. Dan Interior er et aktieselskab, som bygger gigantprojektet uden nogen form for støtte fra stat eller kommune. Det er et byggeri til 24 millioner kroner, som skal skabe et permanent showroom for skandinavisk boligindretning: møbler, tekstiler, belysning og

kunstindustri. Med hensyn til ganglinjer og skiltning, letforståelige symboler som "offentlig design" bliver Dan Interior i sig selv et design af format."

Jag följde sedan färdigställandet av Dan Interior i ett antal artiklar främst 3 sidor 10/4 (se dessa under rubriken "MODEN I MILJØET I FAMILIE-EKSTRA"), fram till artikeln:

EASY RIDER-MOTORCYKEL PÅ DAN INTERIOR

Artikel, EB 4/5, en sida, en stor fyrspaltig bild. Foto: Bent Rej. Rubrik som ovan. Text:

"I DAG åbner DAN INTERIOR med mægtig maj-fest, og hele natten har man arbejdet på Cadovius' fantastiske cirkelhus i Hørsholm. Blandt nattens overraskelser i retning af smukke nye møbler og tekstilier vakte denne motorcykel opmærksomhed. Det er den utrolige PERCY von HALLING-KOCH (ham med 50.000 fra Nationalbanken som belønning for sin indsats for dansk tekstileksport), der har fået sin søn til at skaffe den ene Easy Rider-motorcykel hjem fra USA, og Halling-Koch har udstyret den med en lauerbærkrans og titlen: 1. præmie i tekstilracet! En af nattens flinke piger, ULLA LYNGE fra Lyngby (hjælp til med tekstilerne) måtte prøve at sidde på cyklen, som alverden kender fra filmen, men Ulla er ikke sikker på, at hun turde kaste sig ud i trafikken på Hørsholm-vejen som kvindelig easy rider. Mange stande var i øvrigt næsten færdige i nat, og der herskede en dejlig stemning, mens gartnere bar grønne træer, og møbelfolk bar møbler ind i cirklerne og mellemrummene. Jeg tipper, at DAN INTERIOR bliver et yndet mål for familie-ture, og cafeteriet i midten er helt i top."

Den 20/3 var det tid för ett nytt "OTTE SIDER FAMILIE-EKSTRA" som för min del blev omfattande: "Det er mode i motorcykler! Mange unge vil hellere ha' en tohjulet drøm end en bil. Ekstra Bladet viser de nye, skæppeslønne maskiner og det smarte, avancerede udstyr."

En femspaltig bild, med hänvisning till bilagan:

Fyra sidor, ett sexspaltigt foto, fem trespaltiga, nio tvåspaltiga. Foto: Sperling. Huvudrubrik för de fyra sidorna:

MOTORMODE

Underrubriker: "Motorcykler og motortøj giver nye impulser til tekniske designere og modefolk i dag."

"Motorcyklen er ved at blive mode i motorverdenen. Den gør sig mere og mere gældende både i bybilledet og på landevejene, især når is og sne forsvinder.

Farten og funktionen har skabt en festlig mode for motorcyklisterne, både når det gælder maskiner og udrustning såvel som tøjet.

De nye motorcykler er fulde af nye tekniske fremskridt og har en formgivning præget af kraft og fart.

Syntetiske materialer og skind giver muligheder for en motorcykelmode, som passer til funktionen og står til farten."

Samlad bildtext för de två första sidorna:

"Det er vis lighed mellem moden til ski og motorcykler: smart, funktionelt tøj, hjelme og støvler.

På billedet herover er det unge par klædt i riktigt motorcykeltøj på modellen: Norton Commando Scrambler - 750 cc/60 hk med Gus Kuhn racertank (pris: ca. 14.500 kr.). På billedet til venstre er de iført nyt skitøj fra Dolomit i Wien, som laver tøjet til det nationale ski-team fra Østrig. Manden med hjelmen til venstre bærer engelske motorhandsker af nappaskind med vaskeskind på 4 fingre til aftørring af briller under farten."

MANGE LANDES MOTORCYKLER

var rubriken för de två följande sidorna där jag också presenterade ett par olika hjälmar, varav den (eller kanske rättare den första versionen av den) som sedermera blev den mest allmänna i de flesta länder, hade bildtexten: "Fra Bell-fabrikkerne i USA er der kommet en ny, avanceret hjelm, som med hensyn til beskyttelse er den bedste løsning hidtil. Den hedder Bell-Star. Hjelmen er fremstillet af kraftigt glasfiberarmeret plastic med indvendig polstring af blødt, syntetisk materiale. Endnu bruges den kun lidt i Europa, men flere og flere konkurrencekører går over til Bell-hjelmen,..."

I allt presenterade jag de senaste 10 motorcykelmodellerna, med tekniska data, pris och leverantörer i Danmark, från 7 olika länder.

DEN NYA BRONSÅLDERN

Artikel, EB 21/3, två sidor, ett fyrspaltigt foto, ett stort trespaltigt, två höga tvåspaltiga och ett stort femspaltigt foto på förstasidan med rubriken:

”NY BRONZEALDER I DANSK SMYKKEKUNST”. Förstasidestext: For nylig var det en smed fra Fåborg, som skabte ny smykkemode med JERN, og nu kommer en billedhugger fra Gjellerup ved Hammerum med en serie spændende skulpturer og tunge smykker af bronze til moderne piger: CINDY PETTYGREW fra Jamaica, fotograferet af JØRGEN SPERLING med paryk af LEO ANGART. Foran Cindy ses delene til en af LYMANN HANSEN´s pusleskulpturer.(Se mere om bronzesmykkerne på familiesiderne.)”

Rubrik:

”DEN NYE BRONZEALDER”. Underrubrik: ”Jysk billedhugger laver ”tunge” smykker til moderne mennesker af begge køn”. Text: ”Nu er det moderne, at billedhuggerne laver brugskunst i form af dekorative smykker, og i GALLERI WESTJUT (det betyder vestjyde på engelsk) udstilles nogle markante bronzearbejder fra kunstneren LYMANN HANSEN fra Gjellerup ved Hammerum i Jylland. Han har tidligere udstillet malerier og skulptur på Kunstnerernes Efterårsudstilling på Charlottenborg, men nu gælder det både skulpturer og smykker i galleriet, som netop har valgt att kombinere en kunstudstilling med showromm og salg af avanceret brugskunst.

Italienska ABC (n. 21, 22/5) hade Cindy och bronsåldern som omslag och dubbelsidigt mittuppslag med text och infälld bild med rubriken:

”L´ETÁ DEL BRONZO”.

ACRYLFILM OCH MULTIMÖJLIGHETER

Artikel, EB 25/3, en sida, en stor femspaltig bild. Foto: Svend Munk.

Rubrik: ”MULTI-MULIGHEDER I JAN KJERULFFS KUNST”. Text:

”Den unge Jan Kjeulff, som for tiden udstiller multikunst i galleri Panegyris, har held med sine første forsøg på at skabe multi-kunst. Hans udstilling omfatter 24 billeder i lak og acryl-film, hvoraf hvert billede laves i et oplag på 10 stk. i varierende farvekombinationer. I forbindelse med udstillingen har han fået flere opgaver, og fotograf SVEND MUNK fungerer som hans agent. Allerførst har Jan fået den opgave at lave store lakfotostater med

acrylfilm til CROME & GOLDSCHMIDT's udstillingsvinduer. Dette initiativ blev taget af C&G's chefdekoratør. Dernæst har Jan fået en spændende opgave i Tyskland. Det er firmaet ADAMS-WERBUNG i Göttingen, som laver acrylfilmene til billederne, og firmaet er blevet så interesseret i Jans arbejder, at de har knyttet ham til foretagendet i Göttingen for at lade Jan Kjerulff og Svend Munk eksperimentere med firmaets materialer for at udarbejde design og udsmykning. Konkret er det, at Jan og Svend har fået tilbudt flyvebilletter og ophold i Tyskland for at komme ned og kikke på mulighederne, og ifølge Jan og Svend er de ubegrænsede! Så snart udstillingen og Crome & Goldschmidts vinduer er færdige, går turen til Göttingen for multi-kunsten.

MODENS PLAKATER

Artikel, EB 28/3, en och en halv sida, tre trespaltiga foto, två tvåspaltiga. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Pop-verdenens plakatkunst har nu bredt sig til moden. Dertil har det været popkoncerter og popgrupper, som skabte opmærksomhed med store, farvestrålende plakater, ofte i ny-jugendstil, PSYKODELISK, med stor dekorativ effekt og markant typografi eller med store fotografier af de elskede popkunstnere, som siden blev suppleret med andre genrens dejlige damer og herrer, og plakaterne rykkede ind i hjemmene som vægdekoration i moderne miljøer.

NU HAR modens folk taget ideen op i Frankrig og England, og det varer næppe længe før vi ser vore egne mode-stjerner tage ideen op. Det er i hvert fald en af skandinaverne, som er startet i gigantformat. Det er Hans Metzén, den finske designer, som har taget medicinsk embedseksamen, alt imens han har opbygget en international eksport. Ligesom de franske modefolk vælger Hans Metzén en vis romantisk stil i perfekte modebilleder, som ikke blot viser tøjet, men også har dekorativ effekt udover modebilledets.”

HANDIKAPPADE BARN I LUND TILLVERKAR MODE-KLÄDER

Artikel, EB 4/4, två sidor, två stora trespaltiga foto, två stora tvåspaltiga. Foto: Lars Crona. Rubrik: ”HANDICAPPEDE BØRN LAYER MODE-SKIND I LUND”. Underrubrik: ”Aida og Lars-Göran Nilsson fik verdenssucces i Bella

Centret med Rabanne-inspirerede skindting, der nu kommer frem i bladet Elle, i fremragende butikker i mange lande og i København lanceres i Bee Gee". Text:

"En opsigtsvækkende skindkollektion tilvirkes af handicappede og udviklingshæmmede børn i Lund. Kollektionen er formgivet af to unge, moderne mennesker, tydeligt inspireret af spanieren i Paris, arkitekten PACO RABANNE. Det er AIDA og LARS-GÖRAN NILSSON.

HAN er svensk møbel- og inretningsarkitekt, uddannet i Köbenhavn, HUN (født i Letland) er uddannet till bygningsarkitekt i Genève, og i Schweiz har hun bl.a. tegnet et tennisstadion og en skole. Lars og Aida traf hinanden på en slalombakke i Schweiz, i et år har de været gift i Sverige og bor på en kæmpestor bondegård udenfor Lund, hvor de vil indrette sig et fretidsvenligt miljø med egne lamper, møbler, spejle, produceret af svenske fabrikker. Lige før jul begyndte Aida at lave hårbånd ved at bruge skindrester, som Lars fik tilovers fra indretningsarbejde. Hun endte med at designe kjoler, veste, bukser, bæltter og meget andet. Blandt parets venner var en socialassistent, som kunne se, at disse ting ville være muligt at fremstille med gode resultater af folk uden faglige kvalifikationer: selv handicappede børn og udviklingshæmmede børn ville være i stand at beskæftige sig med "kollektionen", så der kom tillfredsstillende ting ud af det. I Lund tog forsorgsfolk sig med glæde af dette initiativ, og på SCANDINAVIAN FASHION WEEK blev kollektionen af MOSAIKTØJET lanceret med stor succes og solgt til mange lande - til butikker som BLOOMINGDALE's i New York og Bee Gee i København, og blade som det franske ELLE og det amerikanske MADEMOISELLE bestilte farvereportager - af skindkollektioner, der fremstilles uden fabrik, uden symaskiner, uden nål og tråd."

BILEN ER EN KUGLE

Artikel, EB 6/4, en och en halv sida, ett stort fyrspaltigt foto, ett trespaltigt, två tvåspaltiga. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan. Text: "Quasar Khanh kom først i Paris med den gennemsigtige bil, formet som en terning, let at manøvrere i bytrak.

Nu har Paris fået en KUGLE, som man også kan kikke igennem, og billederne viser bilen, AUTOMODUL, kørt i Paris af skaberen JEAN PIERRE PONTHEIU og hans kønne kone. De kører i prototypen, som har kostet ca. halvanden million francs at fremstille, men PHILIPS har bestilt 10

exemplarer, antagelig med reklame for øje. AUTOMODULE er konstrueret sådan, at den hæver sig op, når man starter den, den kan snurre helt omkring sin egen aksel, så den er nem at parkere, den kan køre ca. 130 km i timen.

Designeren har i øvrigt specialiseret sig i at skabe særprægede biler, som han tegner som forslag og lader konen prøve at afsætte til velhavende bilinteresserede med sans for "skræddersyet". Først når han har sikret sig en køber, lader han så bilen fremstille efter nøjagtige anvisninger."

MODEN I MILJØET I FAMILIE-EKSTRA

10/4, fem sider, trespaltigt förstasidesfoto med rubrik som ovan och med texten: "Vi nærmer os møbelmodens store måned i Danmark: i maj holdes SCANDINAVIAN FURNITURE FAIR i Bella Centret, og 4 maj åbner det store udstillingscenter DANINTERIOR i Hørsholm med 5000 gæster til lys-, vin- og blomstershow. Også udenlandske møbelfolk forbereder maj-aktivitet - her en ny italiensk stol "med hul i bunden", præsenteret af Ekstra Bladets nye fotomodel, BRITTA MICHAELSEN. Se moderne miljø i Hørsholm, nye møbler og "for 50 øre forklæde" samt BENT LARSENs debut som designer af et skakbord sammen med Cadovius i FAMILIE-EKSTRA inde i bladet (Foto: Jørgen Sperling).

FORM UDEFRA

Artikel, EB 10/4, två sider, ett stort femspaltigt foto, tre trespaltiga.
Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan.

"Lamper i moderne miljø må gerne se tekniske ud, og lamperne til venstre er karakteristiske for lampemoden netop nu. Det er tyske og italienske lamper, set hos FINN SLOTH i hans showroom Snaregade 12.

Modellerne med glas og metal er designet af INGO MAURER i München og de hvide plasticlamper kommer fra Studio Artemide, Milano.

HJELMEN NEDENUNDER er fra Italien, godkendt af

SHELL MEMORIAL FOUNDATION i San Francisco, nyeste design i typen JETHJELM. Koster 152 kr. ..."

"FRA ITALIEN kommer den hvide stol af glasfiberarmeret polyester, produceret af MARIO SABOT i Odine, herhjemme repræsenteret af PAUL ERIK SVENDSEN, Skoubogade 4, som har den klar til forårets store møbelmåned i Danmark: MAJ.

Stolen findes i farverne rød, hvid og violet med hynderne betrukket med dralon-jersey i stærke kulører. Prisen i butikkerne vil blive cirka 1700 kr., og på billedet herover er det den danske BRITTA MICHAELSEN, der sidder i den italienske stol, der har en dristig udskæring i konstruktionen, og som giver den store stol et let, graciøst udseende."

"FRA TYSKLAND kommer børnemøblerne af glasfiberarmeret polyester af BRÜDER BELTZIG DESIGN, mærket POLY-BEL børnemøbler, i Danmark repræsenteret af FINN SLOTH, Snaregade 12. Serien omfatter ni ting til børns leg og beskæftigelse, de er robuste og slagfaste, de kan tåle udendørs placering og egner sig både til institutioner og private hjem. Poly-Bel-møblerne til børn fås i farverne orange, blå og rød, og her vises et sæt bestående af en højrygget stol og et lille arbejdsbord af den danske JESPER CHRISTENSEN på fem år, og Jesper var fuldt tilfreds med funktionen."

CADOVIUS-MODEN OG DAN-INTERIOR

Artikel, EB 10/4 (i samma Familie Ekstra), två sidor, tre femspaltiga bilder, en trespaltig (inomhusbilderna tagna i bygg-miljö, utomhusbilderna i snö). Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"Møblernes mode-måned i Danmark er MAJ med SCANDINAVIAN FURNITURE FAIR i Bella-Centret, men i denne maj åbner også DANINTERIOR hos CADOVIUS på Userød Kongevej i Hørsholm med det spændende cirkelhus. Åbningen bliver 4 maj med stor lys-, vin- og blomsterfest for 5000 mennesker. (Aksel Schiøtz synger DER ER ET YNDIGT LAND kl. 20,30). Vi har lavet vores egen forpremiere på Daninterior 20 arbejdsdage før åbningen og ladet BIRTE TØRSLEV posere i nye regnfrakker fra BENT VISTI (ANGLOMAC) og MARGIT BRANDT i det lovende og spændende Cadovius-miljø."

Bildtext 1.:

"HER SKAL VÆRE CAFETERIA fra 4. maj: det er centrum af Cadovius' cirkelhus, og pigen (i regnfrakke fra Margit Brandt) sidder i cafeteria-

møblerne. Det er STEEN ÖSTERGAARDS formstøbte stole af glasfiberarmeret nylon (støbt i ét stykke) og det runde bord, designet af Cadovius, begge i produktion hos Cadovius. Stolene lanceres på Daninterior, men er på forhånd solgt i 8000 eksemplarer. Det er de meget omtalte stole, hvis produktion kun tager 2 1/2 minut pr. stol, men hvis forberedelser har taget flere år og kostet millioner.”

Bildtext 2. (stor femspaltig bild):

”Maxi-frakken i sort vises af den danske pige med Afro-payk i mellemrummet mellem første og anden ring i cirkelbygningen i Hørshol. Frakken er designet af Margit Brandt, huset af POUL CADOVIVS og AAGE PORSBO, bygget af Aktieselskabet Daninterior med 20.000 kvadratmeter til udstilling på en grund, der er 35 tønder land. Uderummene mellem ringene vil blive smukt beplantet, men i øvrigt give fin lejlighed til udstilling af udemøbler.”

Bildtext 3. (stor femspaltig bild):

”PIGEN I VISTRAM-FRAKKEN fra Anglomag står i læskærmen fra Cadovius, der har kaldt den BUSSTOP, skabt i ét stykke af støbt glasfiberarmeret plastic.”

Bildtext 4.:

”MARGIT BRANDTS trench-coat i off-white poplin vises af Birte Tørslev i ”sækkene”, designet af to unge arkitektstuderende PIA RINK og SVEND MORTENSEN, som tidligere har vist dem i egen produktion hos SKJALM P., men 4. maj lancerer dem i masseproduktion fra Cadovius på Dan Interior. Disse danske sække, fyldt med nylonperler, er betrukket med fløjl i felter.”

SKAK

Artikel, EB samma dag, samma sammanhang, en sida, en stor femspaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”BENT LARSEN er netop vendt hjem fra spændende spil i Beograd, og han bydes i Danmark velkommen af sit første bidrag til DANSK DESIGN: skakbordet, skabt af Bent Larsen i samarbejde med POUL CADOVIVS, materialerne: skind, palisander, birketræ og en fod af støbt aluminium. Lanceres 4. maj på DANINTERIOR.”

LAMPEPOKAL

Artikel, EB 15/4, en halv sida, två trespaltiga bilder. Rubrik som ovan.

Text:

”I MORGEN KLOKKEN 13 får formanden for DANS FALDSKÆRMSUNION, kaptajn C. C. JENSEN overrakt en usædvanlig vandrepokal til klubben. Pokalen er designet af SIDSE og ALRING som kl. 14 med piber og trommer lancerer deres nye lampeserie FORMLAND hos FOG OG MØRUP på Amagertorv. De to dygtige danske designere er meget ivrige faldskærmsspringere, lampeserien er tydeligt inspireret af former fra sporten, og parret har formået Fog og Mørup til at fremstille lampens design i sølv, der er forgyldt indvendigt, og vejer 2 1/2 kg. Værdi: cirka 10.000 kroner.

Samme formgivning optræder i øvrigt under lanceringsfestlighederne i GLAS som drikkeglas i en skøn rød farve med ”hæt” af mat hvid plastic. I øvrigt har Sidse og Alring også til denne store dag designet smørrebrødet! Smagsprøver måtte godkendes på deres tegnestue i Kattesundet 12.”

MODEN KOM FØRST MED LIGERETTEN

Artikel, EB 15/4 (samma dag som ovan), en sida, en stor trespaltig bild, en tvåspaltig. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Iblandt kanon-pigerne på Akademiet er der hektisk travlt i disse dage, dansk og svensk TV optager pigernes aktivitet, og i dag går symaskinerne i gang for at fremstille KJORTELEN til begge køn. Den 19. foregår pigernes kjortel-happening som demonstration for ligeret i moden. I modens verden er denne ligeret flere år gammel blandt de avancerede. RUBEN TORRES viste ens tøj til begge køn for 4 år siden i Paris, jumpsuits, buksedragter er en selvfølge for HAM og HENDE, og i januar viste JACQUES ESTEREL ved en natlig opvisning lutter KJOLER, præsenteret af lutter PAR: HUN og HAN i samme tøj hele opvisningen igennem. BILLEDERNE HER viser UNI-SEX fra københavnske firmaer. Jersey-kjortlerne i marine og hvidt er fra SHUBETTE (hos C & G), svenskeren SIGHSTEN HERRGÅRDs bredriflede fløjls-jumpsuits fra STEN TWEN SHOP.”

BARBRA STREISAND OCH DANSKA MÖBLER

Artikel, EB 16/4, två spalter. Rubrik: DANBORN MØBLER HOS BARBRA STREISAND. Underrubrik: "Sidses og Alrings serie af dansk bøgetræ indkøbt på Fifth Avenue" Text:

"Dansk bøgetræ i serien kaldet DANBORN, designet af SIDSE og ALRING, er netop blevet valgt af BARBRA STREISAND, der har købt de danske møbler i en af Amerikas fornemste møbelforretninger på Fifth Avenue til sit hjem i New York. Det er en forretning, der fortrinsvis sælger moderne møbler i lyse træsorter, fortrinsvis møbler designede af den finske arkitekt professor ALVAR AALTO, og en del svenske møbler.

DANBORN-serien er en gennemarbejdet møbel-kollektion af bøgetræ med farvede døre og bagklædninger, og de blev med stor succes lanceret på møbelmessen i Bella-Centret maj 1969. I år udstiller DANBORN også på møbelmessen i maj på en stand, der er over 100 kvadratmeter stor. Her vises også SIDSES og ALRINGS nye lampeserie fra Fog & Mørup. Pudsig nok har Danborn først fået en virkelig salgssucces i udlandet, ikke mindst i Amerika, men ser det ud til, at også danske hjem er ved at få øjnene op for Sidse og Alrings bøgetræ."

I MODERNE RUM

Artikel, EB, 16/4 (samma sida, samma dag som ovanstående), stor trespaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"Det er en vis harmoni imellem de ting, der skabes af moderne tøjdesignere og møbel ditto. Her ses HUN og HAN i begiefarvede uldne jerseyjumpsuits, designet af svenskeren Sighsten Herrgård (set hos Sten Twen-Shop i Köbenhavn) og møbler fra MOBEL ITALIA, der har kombineret canvas, forcromet stål og en plasticlamineret plade. Møblerne er tegnet af Pascal Mourgue, og bordet vil komme til at koste ca. 600 kr. i danske butikker, stolen 250 kr. Møblerne forhandles i Danmark af Paul Erik Svendsen, Skoubogade 4."

FART I KUNST

Artikel, EB 25/4, två sidor, en femspaltig bild, en fyrspaltig, två trespaltiga, och en tvåspaltig. Foto: Antoine Brance. Rubrik som ovan. Underrubrik: "47 racerbiler på Louvre i Paris" Text:

"På Musée des Arts Décoratifs i Palais du Louvre ved Rue Rivoli i Paris udstilles for tiden 47 sportsbiler af 20 forskellige mærker. Udstillingen kaldes "BOLIDE DESIGN", og ordet bolide kan oversættes med meteor, bil, bilist. Udstillingen er ikke nogen almindelig biludstilling, men en udstilling, som vill vise en kavalkade af racersportens vogne og motorer, ikke bare som fartvidundere, men først og fremmest som kunsthåndverk.

Det er kunstværker, der er blevet til gennem designernes tanker, gennem modeller og håndværkeres arbejde med træ, gips og metal, og som til sidst er blevet det 20. århundredes nye romantik. Bilerne testes, en del bliver vindere, en del skabes om, men alle har TIDEN for øjnene.

Også på museet har man øje for "TIDEN", og på udstillingen "BOLIDE DESIGN" hylder man en verden, hvor der findes plads til den mekaniske udvikling, organisation og den organiserede matematik. På museets udstilling bliver det til "SKØN KUNST". Bilen bliver som en skulptur. Karrosserier er blevet skulpturelle, plastiske fænomener, der i sig selv er nok til at virke som skulpturer, ikke på trods af deres funktion, men også gennem deres funktion: som biler! *Fart, magt og kraft påvirker os i dag. Bilen er for os i dag en levende skulptur i ordets virkelige betydning. Kunsten ligner ikke længere en maskine, på Musée des Arts Décoratifs er maskinen kunst.*

Et andet syn på bilen:

Den amerikanske professor Haldan K. Hartline udtalte bl.a., da han fik Nobelprisen i naturvidenskab: For mig er en bil en del af naturen lige så vel som noget andet."

Bildtext 1.:

"Denne 1969-FORD er verdens første datamaskinudregnede racerbil. Den er af typen GT 40, motor: 4942 cm - 412 hestekræfter. Denne vinder i LE MANS-løbet findes i GULF's store samling af ældre og nyere vigtige racerbiler."

Biltext 2.:

"PÅ TRAPPEN ind til udstillingen mødes man af 1969-årets FORMEL 1 (Matra Ford MS 80), verdensmesterskabsvinderen, kørt af JACKIE STEWART, i selve entreen står den berømte GOLDEN ARROW fra 1929, udlånt af et museum i England. Den havde datidens hastighedsrekord med 370 km i timen, men vognen var for stor til at placere andre steder end i museets store forhal."

Bildtext 3. (under en stor femspaltig bild):

"SKULPTUR og færdig bil ses herover og herunder. Det er ALFA ROMEO prototype IGUANA 1969, design: GIUGIARO fra designergruppen ITALDESIGN. På museet viser man vognen fra skitse, karrosseriskulptur og frem til færdigt fartvidunder. - Billedet foroven er skulpturen. Billedet herunder den færdige bil."

Bildtext 4.:

"Designere af racerbiler kalder sig skulptører, og juryen, som f. eks. har godkendt den ovanstående Alfa Romeo, består af kendte arkitekter og kunstnere som Colombo, Mathieu, Riopelle, Tinguely og Vaserely. Tegninger, redskaber for træ og gips med mere indgår i udstillingen og præger de store rum på Louvre foruden selve de dekorative, kulørte biler."

(se også Tidsfasetter III. 1970, sid. 50.)

VERNER PANTONS LAMPE-KLASER

Artikel, EB 29/4, två sider, en stor fyrspaltig bild, en trespaltig.

Foto: Göran Bergsten. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Lanceres hos Silverbergs i Malmø, snart framme i København" Text:

"Det er utroligt, at ingen endnu har formået at vise VERNER PANTONS helt geniale fremtidsbolig, som han skaber for BAYER i møbelmesseugen i Köln. Møbelskibet er kun for fagfolk, og andre må nøjes med at se spændende reportager i MOBILIA, Stern og farverige blade i mange andre lande. I disse dage lanceres imidlertid i Malmø en af de farverige detaljer fra sidste PANTONLAND i Köln. Det er hos SILVERBERGS MØBLER på Baltzarsgatan i Malmø, at Pantons festlige kulørte klase-lamper lanceres i anledning af møbelhusets indvielse af en ny, stor afdeling, der indrettes af den danske arkitekt JOHN VEDEL RIEPER.

I den nye afdeling indgår en permanent armaturudstilling, og blandt afdelingens designere er flere danske. Her er f. eks. PH-lamper, Piet Heins RA-lampe, flere tidligere Panton-lamper m. m.

De to nye lamper, som Silverberg er grossist for i Skandinavien, forarbejdes af J. Lüber Importe Vertretungen i Basel, Schweiz, og i Danmark kommer de snart frem bl.a. hos INDBO, Gammel Kongevej. De består af forskellige store plastickugler i klare farver, som er sammensat til store klaser eller lange søjler, og lyset kommer fra glødelamper i midten.

Pantons kulørte klaser kan sætte ny kulør på tilværelsen, ikke blot i store hjem, men også på offentlige steder eller f.eks. hos en læge eller på et sygehus, hvor der trænges til lidt farve og varme i miljøet."

MØBEL MAJ

Artikel, EB 2/5, två sider, en stor femspaltig bild, två trespaltiga.

Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan. Text:

"I næste uge åbner SCANDINAVIAN FURNITURE FAIR i København med danske og svenske møbler i BELLA CENTRET, norske og finske i FORUM.

Samtidig har mange firmaer arrangeret special-udstillinger i egne showroom for at kontakte de internationale indkøbere i messetiden.

SALESCO startede i 1958 som den første danske sammenslutning af møbelfabrikanter - med det formål at producere og markedsføre

HANS J. WEGNERS møbler. Nu udvider man med yngre designere:

SIDSE og ALRING, JØRGEN HØJ, TAGE POULSEN og ERIK OLE JØRGENSEN for at tilfredstille ungdommens krav til møblerne.

Salesco-direktøren, H. FOSS-PEDERSEN, siger: - Det er ingen fornægtelse af alt det, som Wegner står for, men en erkendelse af, at vi må brede vort design-sortiment for at henvende os til de unge i dag.

Salesco har mandag-tirsdag udstilling Rygårds Allé 131, på Bella Centret er Salesco-standen nr. 17 fra 6.-10. maj.

WARMING har showroom Østergade 11 og er ikke med på messen.

Nyhed: tysk design i dansk produktion. Finske stoffer."

Bildtext 1.:

Rubrik: "PIGE I SENG" Text: "MANGE PIGER ELSKER at nyde morgenmaden i sengen, og for SALESCO har SIDSE OG ALRING designet en sovebriks og en tevog, der egner sig for piger i sengen. Materialet er massivt egetræ

med polyetherhynde, bordet har plade af Perstorpsplatta, hvid på den ene side, rød på den anden, kan bruges efter ønske. Sovebriksen koster 900 kr. inkl. moms, polyetherhynden 117 kr., tevoغن, der kan køres ind over briksen, kommer til at koste inkl. moms. 522 kr. Britta Michaelsen viser sættet i en RUBEN TORRES-badedrakt fra CARLI GRY (transprent nylon, 118 kr.)

Bildtext 2.:

”BILLEDET TIL HØJRE: lanceres hos WARMING, set i showroom Østergade 11, kombinationsmøbler af polyurethanskum, betrukket med sribet stof. Design: ROLF HEIDE, Hamburg, som Warming fik øje på i bladet BRIGITTE, 5 dele, mange muligheder.”

Bildtext 3.:

”BILLEDET HERUNDER: design af ERIK OLE JØRGENSEN for SALESCO, bund og ryg af presset polystyrol, hynder beklædt med heluld, cirkapris i butikkerne: 645 kroner inkl.moms.

TORRES TIL KUNGÄLV

Artikel, EB 4/5, fyra spalter, en hög tvåspaltig bild, en enspaltig.

Foto: Jørn Kjær Nilsen. Rubrik som ovan. Text:

”I DAG holdes en særpræget opvisning for en særpræget skare af eksperter i mandetøj. Det er INTERNATIONAL FASHION COUNCIL, der har valgt KUNGÄLV nær Göteborg til at præsentere årets udvalgte kollektion af mandetøj, som er skabt af RUBEN TORRES (modernisten). DATTI fra Rom står for det klassiske, og den hollandske ULF MORITZ repræsenterer hippiemoden. I Kungälv mødtes 3 vikingekonger år 1000 ifølge sagnet for at snakke fred, og de 3 designere skal på hver sin måde have hentet inspiration i dette møde mellem kongerne. Ruben Torres passerede på vejen til Kungälv København, og vi så hans nye tøj, som denne moderne mand har skabt efter inspiration fra middelalderen. - Men hvis mænd og kvinder kommer til at ligne hinanden i tøjet, så må vi give de langhårede herremannequiner skæg på, sagde Ruben og trak en moustache op af lommen, som blev sat på ADAM med lim. Tøjet er fotograferet i klitterne i Hornbæk, hvor vi også fik lejlighed til at se Rubens nye mandepelse, som

FINN BIRGER CHRISTENSEN har lavet for den store meksikanske modeskaber i Paris."

Bildtext:

"På INTERNATIONAL FASHION COUNCILS opvisning, der i dag holdes på hotellet FARS HATT i Kungälv ved Göteborg, viser Ruben Torres bl.a. den uldne kjortel og vinterfrakken med besætning af syntetisk skind."

VOR EGEN ITALIENER

Artikel, EB 5/5, en stor femspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Luigi Colani hos Fritz Hansen" Text:

"I MORGEN begynder SCANDINAVIAN FURNITURE FAIR i København, og det danske firma FRITZ HANSENS EFTF. A/S, Allerød, har en imponerende labyrint som stand i BELLA CENTRET, hvor man bl.a. viser den berømte dansker JØRN UTZONS møbler i "landskaber", firmaets mangfoldighed af møbler for privat og offentlig indretning, placeret af den norskfødte designer BÅRD HENRIKSEN. I labyrinten modtages man af møbler, designet af LUIGI COLANI, hvis ting er sat i dansk produktion. Det er elementmøbler, skabt af en støbt skal, overtrukket med polyetherskum. Serien består af fem elementer: midterdele, mellemdele og armlæn.

MØBELMESSE HER OG DER

Artiklar EB, 5/5, två sidor, en stor tvåspaltig bild, en trespaltig på vänstersidan - en stor trespaltig och en enspaltig på högersidan. Foto: Jørgen Sperling. Huvudrubrik som ovan.

Bildtext 1. vänstersidan:

"MOGENS KOLD, Kerteminde, kommer med en rummelig tomandsofa skabt efter kroppen, design: RUD THYGESEN og JOHNNY SØRENSEN i en serie kaldet GREYHOUND med stoleben eller hjul, sidste kategori af arkitekterne kaldet "sleepingcars". Betrækket er specielt skabt til serien, designet af arkitekterne, produceret af heluld hos TEXTIL-LASSEN. Klar i butikkerne fra juli."

Bildetxt 2. vänstersidan:

UREFORM i Frederikssund blev sidste år verdensberømt for en smuk stol, der bare ikke kunne produceres. (Se stolen til højre øverst næste side]. I år kommer Ureform med en modereret udgave som "diskotek- og ungdomsstol", mærket U-66, designer ERIK LEHMANN HANSEN."

Rubrik 1. högersidan:

"SVENSK I DAN INTERIOR" Text:

"Forleden viste vi her på siderne skindmode, designet af et ungt arkitektpar fra Lund og produceret af handicappede gennem LUND STADS ARBETSVÅRDSCENTRAL, som beskæftiger retarderede. I går mødte vi parret, AIDA og LARS-GÖRAN NILSSON, i FOGHT's stand på DAN INTERIOR i Hørsholm, hvor de bl.a. udstiller deres møbelserie KUBEN sammen med 7 andre møbeldetaljer. Også disse møbler i serien Kuben fremstilles af handicappede i Lund. Aida og Lars-Göran ses herover i et uderum i Dan Interior i KUBEN på forskellige måder. Med tøj og møbler vil de skabe begrebet NILSSON DESIGN, SWEDEN.

Rubrik 2. högersidan:

"STOLEN DER VAR FOR SMUK" Text:

"Herover ses Ureform-stolen, U-84, der vakte opsigt ved sidste års møbelmesse. Den blev midtersider og forsider i mange landes blade, den blev bl.a. vist på den danske prestigestand på den store internationale møbelmesse i Köln, hvor dette billede er taget med GRETE THOMSEN. Men stolens konstruktion var uegnet til produktion.

Alligevel dukker prototypen op, stadig væk som prestigesag for danske møbler, ufatteligt nok også i 70-messens skandinaviske katalog for presse-, radio- og televisionsfolk. Stolen kan i dag betragtes som et smukt monument over en designers kønne drømme. Plasticproduktion har visse love, som skandinaviske designere og producenter åbenbart ikke helt behersker."

KUNGÄLVSNOTISER

EB, onsdagen den 6/5: två med varandra sammanhängande notiser, den ena med rubriken:

"SIGHSTEN HERRGÅRD UD" Text:

"Moden har også sine revolutionære, der bryder med det bestående,

nægter at tænke i vaner. RUBEN TORRES har for fire år siden skænket sit sidste slips til et museum i Paris, SIGHSTEN HERRGÅRD er selv en krølhåret hippie. Mandag oplevede de begge en mere komisk end pinlig situation i Sverige, hvor Ruben Torres fra Paris var inviteret til at deltage i INTERNATIONAL FASHIO COUNCIL`s eksklusive show i Kungälv. Han hørte, at Sighsten Herrgård befandt sig i nærheden for at snakke med svenske producenter og inviterede ham till middagen på hotellet FARS HATT. Men da de svenske herremodefolk opdagede hippie Sighsten i selskabet sammen med uldsekreteriatets leder i Skandinavien, bad de begge forlade lokalet.”

Den andra notisens rubrik:

“FRED I SANDET I HORNBÆK” Text:

“De laver tøj til den tid, de lever i: Sighsten Herrgård til venstre og Ruben Torres, der mandag aften blev afbrudt midt i en samtale under middagen i Sverige, men tirsdag mödtes de fredeligt i sandet på Hornbæk Strand, mens EKSTRA BLADET lavede billeder af deres tøj. Begge har samme agent i København, STEN TWEN SHOP, og hver kører sin egen stil i kollektionerne af tøj, man kan bevege sig i. Sighsten her i i uldent strikket sæt, Ruben i jumpsuit af uld med strøk. Samme Sighsten-sæt har MONICA ZETTERLUND valgt til optræden på Kystens Perle.”

SIDDE, LIGGE OG LÆNE

Artikel, EB 11/5, en stor femspaltig bild och en trespaltig på ena sidan, en fyrspaltig på den andra. Rubrik som ovan. Text:

“Scandinavian Furniture Fair sluttede i går i Bella-Centret og Forum. Foreløbigt indtryk er, at store firmaer med såvel design som administration i topklasse har solgt godt, ikke mindst til eksport, hvorimod en del mindre firmaer har oplevet nogle stille dage begge steder. Messerne domineredes stærkt af sidde-, ligge- og lænemøbler, hvorimod f.eks. design af industrielle køkkenelementer savnes. De spiller en stor rolle f. eks. i Paris og Milano på möbelmesserne. På billedet herover ses den danske stol JOKER af RUD THYGESEN og JOHNNY SØRENSEN for MOGENS KOLD, Kerteminde. Til højre ses gyngestolen HOT DOG, tegnet af arkitekt SVANTE SCHÖBLOM for firmaet OVERMAN i Tranås, Sverige, som også har fabrikker i Tyskland og USA.”

Bildtexten till den fyrspaltiga bilden på andra sidan:

”Pigen sidder i en sektion, hvis pris i foretningerne alene vil blive ca. 3600 kr. her i landet. Illum Wikkelsø har i øvrigt denne gang på møbelmessen helliget sig den vilde luksus - i en anden stand fandt man hans stol, betrukket med skind, der strålede af 14 karats guld.”

SPISE-VÆRKTØJ

Artikel, EB, 11/5 (samma dag som ovan), fyra spalter, ett trespaltigt foto och ett enspaltigt porträtt av JØRGEN GAMMELGAARD. Rubrik:

”SNEDKERMESTERENS SPISE-VERKTØJ” Text:

”Snedkermester POUL HANSEN ved at fremtiden er allerede begyndt. Han leder JOHANNES HANSENS MØBELSNEDKERI og er bl.a. mester for HANS WEGNER´s snedkermøbler, men han er også med på møbelmessen for industri, og for ham er PLASTIC ikke noget uartigt ord. Samme adresse som møbelsnedkeriet kører han nu aktieselskabet DESIGN FORUM, hvorfra han først kom med en kontorstol af plastic og stål og amerikanske stabelstole. NU lancerer han et forbløffende bestik, designet JØRGEN GAMMELGAARD, som helt bryder med traditionerne og skaber et sæt spise-værktøj med allround-muligheder i en moderne husholdning med voksne og børn.

Bestikket har f. eks. effektivt værktøj til salatskålen og funduegryden, for is, kage og steg og en barnekniv, der også kan fungere som persillehakker.

Snedkermesteren har bekostet design og produktion af prototyper, men han og Gammelgaard søger nu en erfaren producent af industrielt fremstillede serier af rustfrit stål og DESIGN FORUM på Gladsaxevej i Søborg er indstillet på samarbejde med den vågne fabrikant.”

ULD ER GULD

Artikel, EB 12/5, fyrspaltigt foto. Rubrik: ”ULD ER GULD HOS GABRIEL”

Text:

”Visse ting tyder på, at nye plastic-materialer og gammeldags uld følges ad side om side ind i fremtidens møbel-mode. Mange moderne arkitekter er gået over til at beklæde deres nye møbler med ren uld, når det gælder polster-møbler og hynder.

Man ser de rene uldne betræk både på møbler af træ og møbler af plastic og metal. På møbelmesserne i Bella-Centret og Forum og på Dan Interior i Hørsholm er vist eksempler på den rene uld i de nye møbler - det gælder f.eks. modeller af designerne SIDSE og ALRING, arkitekt ERIK OLE JØRGENSEN, JOHN VEDEL RIEPER, RUD THYGESEN og JOHNNY SØRENSEN, ligesom ILLUM WIKKELSØ viser modeller, hvor man kombinerer træ, plastic i en skal og ren uld som betræk i en polstret model, hvor det er rigtige dun i polstringen.

Hos tekstilfirmaet Gabriel i Fredericia går man udelukkende ind for ren uld plus en vis del bomuld, og datteren i firmaet, indretningsarkitekt HANNE GABRIEL, der ses på billedet her i en Gabriel-stand midt i nye uldne stoffer, udstillet på puderne, siger: - Vi mener, det er det rigtige for os at holde os til de uldne, rene stoffer, tilpasset nye møbler, vist i farver og mønstre, der følger med udviklingen.

Arkitekt Erik Ole Jørgensen, der går ind for en meget avanceret stil i sine møbler - f. eks. en ny vellykket model af en plastic-basis for tykke hynder, betrukket med ren uld, siger: - Der er absolut visse fordele ved det uldne fremfor de syntetiske stoffer, når det gælder betræk af møblerne. Jeg tror, de fleste mennesker har erfaring for, at mange syntetiske stoffer ligefrem tiltrækker snavs og støv, mens se uldne stoffer i mange tilfælde nærmest skubber snavs væk."

FORMSTØBT

Artikel, EB 18/5, två sider, fyra bilder varav en helsides (femspaltig) bild, en avlång femspaltig, två tvåspaltiga. Foto: Sperling. Rubrik som ovan.
Text:

"DIKKEN er en sofa af glasfiberarmeret polyester, og Dikken blev den største svenske succes på Scandinavian Furniture Fair for nylig i Bella-Centret. Den er produceret hos TRELLEBORGSPLAST for LAMMHULTS MEKANISKA VERKSTAD og designet af svenskerne T. Ahlström og H. Ehrich. I København har vi lånt den festlige sofa hos ARTMOBIL, Bredgade 32, som lancerer den i eftersommeren. Dikken kan stå ude og inde, den påvirkes ikke af vejr og vind, tager ikke mod snavs. De to designere havde erfaring med plastic, før de skapte Dikken, produktionen er i orden, prisen i danske kroner bliver ca. 1100 og 685 for stolen, der svarer til (fås i rødt og hvidt).

Vi har fejret den skandinaviske succes i formstøbt plastic ved at lade den

festlige CINDY PETTYGREW fra Jamaica indvie den på Hornbæk Strand iført en Vagn-hat og en guldkæde om taljen."

HULEN I GALLERI A 18

Artikel, EB 29/5, hänvisning i två spalter med ett långt enspaltigt foto och rubriken: "FØLE-LÆDER" Text: "I MORGEN åbner en usædvanlig udstilling I GALLERI 18 ved Brande i Midtjylland, hvor publikum i en mørk hule skal føle, lytte og lugte sig frem gennem udstillingen. Vi har snydt og sat lys på en del af føle-tingene - her en læder-skulptur med skaberen JOE ORTIZ. Se mere om føleriet i Brande de næste sider".

Två femspaltiga bilder, en enspaltig. Foto: Jørn Kjær Nielsen. Rubrik: "TAG OG FØL" Underrubrik 1.: "Kirsten Dehlholm, Joe Ortiz og Erling Oløe vækker sanser" Underrubrik 2,: "Tag lommelygte med til Brande"

Text:

"Midtjydsk Kunstforening (det er den med gavlmalerierne! [se Tidsfasetter I]) er vaks igen. I morgen åbner foreningen udstillingen HULEN i GALLERI 18 (på vejen til Brande), og her vil tre kunstnere appellere til folks sanser på nye måder. Tag lommelygte med! siger indbydelsen, og HULEN er et mørkt rum, hvor man med sin lille lysstråle må lede sig frem og FØLE. BILLEDERNE her lyver altså, for vi har belyst store felter for at give et indtryk af udstillingen visuelt, men tanken er altså, at mennesker skal føle og lytte sig frem og få sanserne tirret på nye måder.

KIRSTEN DEHLHOLM er en pige, som laver mange ting - bl.a. skulptur af tekstil, JOE ORTIZ laver ting af skind (bl.a. har han før udstillet lædermasker), ERLING OLØE laver spejlrelifer.

Sammen har de de skabt en hule med ting, som IKKE skal ses, men røres, lugtes og høres, når menneskehænder går på opdagelse i rummet."

BAR

Artikel, EB 16/6, stor trespaltig bild längs hela sidan. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"Den nye barstol, tegnet af LINDAU & LINDEKRANTZ for LAMMHULTS MEKANISKA VERKSTAD AB, er af stål med sæde af glasfiberarneret plastic, for tiden udstillet på FORM DESIGN CENTER i Malmø sammen med andre

moderne møbler. Det er de danske HANNE HADERUP, der indvier den svenske barstol i fri luft foran Design Centret. Lindau & Lindekrantz' tidligere design i møbler har et stort publikum i Danmark, hvor barstolen sikkert også snart dukker op."

OPBEVARINGSMØBLER

Artikel, 19/6, en side, en stor fyrspaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik: "BYGGEPLASTREOL" Text:

"Opbevaringsmøbler er emnet for en udstilling på FORM DESIGN CENTER i Malmø i disse dage, og man viser, hvordan folk opbevarede ting og sager før i tiden, og hvordan de kan opbevare tingene i dag.

Udstillingen er arrangeret i forbindelse med Malmø Museum, og i den nutidige afdeling ses bl.a. denne italienske plasticbyggereol, som på licens er i produktion i Sverige hos HUSQVARNA BORSTFABRIK for det store firma KARTELL i Milano. Reolen sammensættes af tre forskellige elementer og fås i farverne hvidt og rødt, og reolen er en af de mest dekorative og praktiske. Reolen står lige sikkert, hvad enten den placeres op ad en væg eller frit på gulvet, og den kan også fungere som et skillerum i et større rum. Den danske HANNE HADERUP viser den italienske reol i svensk produktion, iført en af ANNA-modellerne i BAN-LON."

VIKA EFTER SPIKA

Artikel, EB 24/6, två sider, en stor femspaltig bild, två trespaltiga, en enspaltig. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"SPIKA OG SKRUVA er et svensk spånpladeprogram af møbler, som man selv kan samle og eventuelt senere male, og systemet er også lanceret i Danmark i flere versioner. Spånplader er billigt materiale, som anvendes af moderne designere til uforpligtende møbler for unge mennesker, der ikke låser sig fast i en bestemt møblering.

Nu har to unge, alsidige Malmø-arkitekter, RUUD EKSTRAND og CHRISTER NORMANN udviklet et nyt spånpladeprogram, der hedder VIKA, og størstedelen af møblerne kan helt enkelt foldes ud af emballagen, hvorefter man vrider et beslag på og således samler de forskellige dele uden brug af søm og skruer.

VIKA-serien indeholder sidde-elementer, sofaborde, spiseborde, brikse,

boghylder, skriveborde, voksen- og barnesenge m.m., og der er anvendt spånplader af en høj kvalitet, som er klar til at male. Møbelserien er produceret af møbelhuset MOBILIA i Malmø, og her findes også særlige lakfarver, der egner sig til formålet.

Hynderne er af polyether med god bæreevne, og de er betrukket med tekstilier fra den kendte svenske tekstilkunstner GÖTA TRÄGÅRDH. Betrækket er vaskbart og meget farvesikkert. VIKA-seriens priser ligger fra 133 svenske kroner for en seniorseng med betrukket madras. Til reolerne er der et specielt patenteret beslag, der er nemt at samle elementerne med, og reolen kan bygges ud uden grænser i højde- og sideled.

Arkitekterne Ekstrand og Normann har tidligere gjort sig stærkt gældende på det danske marked med stålørsmøblerne for DUX. Det er dem med de store polstrede kanvashynder, der f.eks. bruges meget af møbel- og modeblade til dekorative miljøbilleder. VIKA-serien er et betydeligt billigere prislag og vil nok også interessere danskerne, specielt de unge med nye krav til boligen."

PERLEPYNT

Artikel, EB 25/6, en femspaltig helsidesbild. Foto: Sperling. Rubrik:

"PERLEPYNT I LEGETØJSBUTIKKEN" Text:

"Perler er høj mode til begge køn, når det gælder festlig, broget pynt i retning af halskæder, pandebånd, armbånd og andet tingeltangel. Mange af de unge laver selv deres smukke perleting, og på den måde er den kendte butik RØNBERG LEGETØJ i Store Kongensgade pludselig blevet et sted, hvor man køber sine smykker eller materialet til smykkerne. Rønberg har færdige ting til billige priser, et stort udvalg i de såkaldte hippiekæder, mange indiansk inspirerede smykker af småbitte perler i mønster eller snor, og butikken har materialer i små æsker, så man kan tage fat. Hvadenten man vælger den ene eller anden udvej, bliver det en ret billig løsning. Man kan få færdige kæder og smykker ti 9-10 kroner, og der er 11 modeller at vælge imellem alene i hippiekæderne. Glasperler og træperler findes i "løs vægt" i de små æsker, men også funklende, kulørte ting til mere selskabelig pynt."

Bildtext:

"CINDY PETTIGREW fra Jamaica og OLE LYTJOHAN fra Christianshavn viser perlepynt fra legetøjsbutikken. Det er en del af de færdige ting, som

findes hos Rønberg Legetøj: kæder og smykker og et elastisk pandebånd i indiansk stil, alle materialerne til smykkerne findes også i poser og æsker, så man kan gå igang med at lave sine egne, billige smykker, der står godt til meget af tøjet i dag.”

SMYKKER I GRUSGRAVEN

Artikel, EB 30/6, en femspaltig helsidesbild. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Nu har vi fundet en grusgrav ved Havreholm, som er helt perfekt til foto. Vi kan både få baggrunde, der ligner stranden i Hornbæk, men er mere fredelig som fotostudie, og vi kan få dramatiske baggrunde, der fører tanken hen på Mexico, hvis vi vender os den anden vej. Vi er oven i købet blevet meget fine venner med grusgravens ejer, efter at vi har opfyldt hans ønske om en fotostat til værkstedshallens personalerum, hvor man gerne ville have BIRTE TOVE fotograferet i grusgraven i ingenting plus et bælte og forstørret til 2X1 meter.

I dag har vi fotograferet nogle dramatiske messingsmykker fra Paris - fra JOSÉ COTEL, der også laver spændende bæltter. Der er smykker, som er skabt for hunkøn, og smykker der udmærket kan anvendes af hankøn. Det er CINDY PETTIGREW og OLE LYTJOHAN, der viser smykkerne i grusgraven. Det er ret dyre ting: bæltet med de to plader, som vi har anvendt som brystsmykke, koster 250 kr., det brede bælte med en stor plade koster 185 kr., halssmykket, som Ole bærer med plade og vedhæng i kæder, koster 198 kr.

Det er Nørgaard på Strøget, der introducerer José Cotel i Danmark, både når det gælder bæltter og smykker.”

FÖRBLUFFAD JÄRNSMED

Artikel, EB, 4/7, två sidor, under rubriken ”LISE HER IGEN” och underrubriken: ”Ekstra Bladets yndlingsmodel nr. 1, LISE BODIN, hjemme fra Hollywood viser PAUL HAVGAARDS danske jernsmykker for PIERRE CARDIN i Paris og amerikansk kunst i Bella-Centret” , en hög fyrspaltig bild på vänstersidan, en stor femspaltig och en trespaltig på högersidan. Foto: Jesper Stormly. Text vänstersidan:

”Jernsmeden fra Fåborg, PAUL HAVGAARD, har lavet smukke smykker og

bæltespænder af jern i flere år, men først da PIERRE CARDIN i Paris lancerede ham stort og flott ved sin opvisning af mandetøj i foråret, blev Paul Havdaard rigtig anerkendt, også i Danmark.

Efter den fine debut hos Cardin opstod der et problem. Pierre Cardin ønskede Havgaards ting i serieproduktion, og uden særlig aftale med kunstneren fra Fåborg, satte det franske modehus tingene i produktion hos en pariser. Havgaard var naturligt nok temmelig forbløffet over at se sine egne jernsmykker reproduceret i Frankrig, ikke altid med lige stort held. Han rejste ned og protesterede over for Cardin, som var meget forstående og overlod Havgaard at klare produktionen i Danmark.

Ny er det lykkedes for den dygtige danske kunsthåndværker at omsætte de håndmedede jernting til støbte serieprodukter, og dermed kan de tage konkurrencen op med andre masseprodukter på markedet.

LISE BODIN, viser tre af Havgaards nye støbte bæltespænder herover."

På högersidan:

JIM DINE

Under rubriken: "JIM DINE I BELLA-CENTRET" Text:

"I går åbnede i Bella-Centret en udstilling med arbejder af den unge amerikanske kunstner JIM DINE, og det er direktøren for ARS STUDIO i Århus, F. W. ØBERG-PEDERSEN, der har arrangeret den. Det var også direktør Øberg-Petersen, der stod for udstillingen KINETISK KUNST i Bella-Centret, hvor man fik et samlet indtryk af moderne kunst med lyd, lys og bevægelse (se Tidsfasetter I). Nu udstilles der forskellige grafiske arbejder sam udkast til kostumer og scenedesign til tolkning af Shakespeares "En Skærsommernats Drøm" og Oscar Wilde's "Billedet af Dorian Gray". Jim Dine er en alsidig ung amerikansk kunstner.

Han har også beskæftiget sig med happenings, og han skabte sensation med en happening "CARCRASH I og II" på sin første separatudstilling i 1960. Denne happening gør sig gældende i en serie af grafiske arbejder på udstillingen i Bella-Centret. Motivet for hans CARCRASH var i øvrigt en god vens ulykke og død."

Bildtext:

"BILLEDERNE viser to af Jim Dines arbejder i Bella-Centret, hvor billedet øverst hedder "CINCINNATI II", der er opstået på den måde, at Jim Dine har nedskrevet, fotograferet og klicheret en samling navne, som på en

eller anden måde har betydet noget for ham i hans hjemby. LISE BODIN bærer et skindsmykke fra butikken HANNE DARLING på gl. Kongevej. Billedet til venstre viser nr. 104 "RØD BADEKÅBE 1969", et litografisk arbejde om Jim Dines' egen badekåbe. Lises strikkede bikini 1970: 138 kr. hos HANNE DARLING."

REJSEN TIL EN NY SENG

Artikel, EB 11/7, två sidor, en stor femspaltig bild, en stor fyrspaltig, två trespaltiga, en enspaltig. Foto: Jesper Stormly. Huvudrubrik som ovan. Text:

"Ekstra Bladets kombination af modebilleder og møbelbilleder har vakt interesse i møbelkredse i flere lande.

Hos Europas største polstermøbelfabrik (totalomsætning ca. 30.000.000 DM om året) HANS KAUFELD i BIELEFELD har man lanceret en ny, spændede dobbeltseng af aluminium, og man ønskede, at den seng skulle debutere i Ekstra Bladet med vores yndlingsmodell LISE BODIN i sengen. Kaufelds skandinaviske hovedforhandler er INDBO på Gl.

Kongevej, og her viderebragte FINN PETERSEN en invitation til et team fra Ekstra Bladet: om vi ville komme til Bielefeld og kikke på sengen for at se, om vi syntes at den var et billede værd.

Vi startede 7,35 i Kastrup med en CESSNA 310 Q, nåede frem 9,19, 19,11 startede hjemad igen og ankom 20,41.

Der var 40 grader i skyggen i det landskab, hvor vi arbejdede, og vi fik sengen ud i engen og oprettede fotostudie i det grønne. Vi medbragte snehvidt bomuldstøj til natten fra MAGASIN, og vi arbejdede med stort publikum fra fabrikken og den tilstødende landevej. Men Lise er professionel, og når hun skulle skifte, vendte alle sig på opfordring omkring. Himmelsengen vil blive lanceret på efterårets møbelmesser her og der, og i Danmark har FINN PETERSEN, INDBO planer om at tage den hjem, bl.a. til indretning af en stor lystgård, hvor en dansk foretningsmand har planer om at skabe et fristed for udenlandske kunder."

Rubrik: SENGEN Text:

"Himmelsengen i HK-DESIGN (HANS KAUFELD) har et stel af aluminium og

et sort betræk af Dralon-velour, madrassen er en Helse-madras, der består af 17 forskellige lag, der gør den ventilerende på den ene side og lufttæt på den anden. HK-senge kan fås med automatik, der kan løfte fod- og benenden separat. Sengen kan fås med spejlhimmel og hjul, ellers er himlen på undersiden betrukket med sort velour.

I luksusudgaven koster himmelsengen 18.200 kr. med automatik.

FINN PETERSEN oplyser, at man også har udgaver i priser ned til 4.000.”

Bildtext:

”BILLEDERNE viser luksus-himmelsengen af aluminium med LISE BODIN i natkjole og pyjamas, mærket DIVINA OF SWITZERLAND (hver model koster 100 kr.). Andre billeder giver et lille indtryk af rejsen til den nye seng: Lise Bodin er på vej ind i den seks personers flyvemaskine, Familieredaktionens assistent, TINNA GROOS, ved at glatte tøj ud i Kaufelds showroom og holdet i aktion i marken med et sort spejl i fri luft til Lise.”

Givetvis tog vi tillfället i akt och gjorde en hel del bilder av Kaufelds nya och avancerade ting som ännu inte varit visade - i den för foto spännade terrängen runt Bielefeld som jag kände sedan tidigare.

Bilderna publicerades efter hand i Ekstra Bladet vid olika tillfällen under sommaren - alltså före höstens olika möbelmässor runt om i Europa där de sedan debuterade.

Den första bilden publicerades redan tre dagar efter ovanstående:

ALUMINIUM

Artikel, EB 14/7, en stor femspaltig bild. Foto: Jesper Stormly. Text: ”Den elegant gyngestol i HK-DESIGN (HANS KAUFELD) har meder af elektronisk hærdet aluminium, der er det samme materiale, som anvendes til flyvemaskiner. Hynden har rigtige dun inden i og syntetisk lakskind, KNAUTSCHLACK, uden på, pris 3375 kr. Også den lille lampe har en fod af aluminium og klart glas i ”hovedet” (377 kr.), mens bordet har en sokkel af aluminium og en bordplade af glas (850 kr.) Pigen er LISE BODIN, og møblerne kan fås hos INDBO, Gl. Kongevej.”

GALLERIET PÅ HJUL

Artikel, EB 21/7, en halv side, en trespaltig bild. Foto: Gunnar Larsen.

Rubrik som oven. Text:

" Den parisiske IRIS CLERT, som har "verdens mest avancerede galleri" i Rue Fauborg St.-Honoré, indledte i går en ny epoke i galleriverden. Hon kørte en 9 tons lastvogn (Berliet, type RS 612) med glasklare plasticsider og tag, der kan køres til side, op foran Musée d'Art Moderne, netop før Louis Feraud havde opvisning samme sted. Chauffør var en ung fransk-tysk pige, Ortrud Roch, som klarede galleriet på hjul ud og ind af den parisiske trafik. I bilen findes værker (malerier, skulpturer m. m.) af Stevenson, Adzak, Chaissal og Habbah, der alle hører til verdenseliten af kunstavantgardister.

Iris Clert, som selv er enormt optaget af mode, var den første, der forenede moden og kunsten i Paris med en opvisning af PACO RABANNES spændende skind- og metaltøj i sit galleri i Fauborg St. Honoré.

Hun agter snart at gennemføre en rejse gennem USA, hvor hun vil følge "præsidentruten" fra valgkampagnerne. Den græsk-fødte Madame Clert var selv iført en strikket jumpsuit i lilla, og hun planlagde at gennemføre sin rejse i tøj fra den nye Feraud-kollektion, der debuterede på museet."

EUROPLASTIQUE 1970

Artikel, MOBILIA no. 181. august (samma nummer som artikeln om Les Lalannes - se sidorna 115 - 119), fyra sidor, sex bilder, varav en helsida. Foto: Costa. Rubrik som oven. Huvudtext:

"Den første europæiske udstilling af arbejder, som er skabt specielt for plastic, har i denne sommer fundet sted i Paris. Udstillingen kaldtes Europlastique 1970, den fandt sted på Parc des Expositions ved Porte de Versailles.

Medvirkende var mere end 100 designere fra over 20 nationer.

Arrangør var Marc Gaillard. Udstillingen var en del af Europlasticmessen.

I kataloget til udstillingen skriver Hermine Chastanet bl.a.: "Vi har haft en stenalder, en jernalder og en bronzealder. I vor tid har vi oplevet en tid af både glas og papir. Vi lever nu i en tidsalder dikteret af kemi, fysik og elektronik. Hvordan skulle vi kunne undgå at tage del i denne mystiske, hurtige og dramatiske verden?"

CAMOUFLAGE

Från början var det ett bildarrangemang som inte var tänkt annat än som ett redogörande för, och ett konstaterande av vad som rörde sig i tiden. Men det skulle göras på ett i dessa sammanhang annorlunda sätt - nämligen som ett så estetiskt och professionellt mode/bildreportage som det överhuvud taget var möjligt - med militära överskottskläder - det var vad det var fråga om.

Sådant hade nu kommit på modet och syntes allmänt i gatubilden: militära överskottskläder hade blivit populära bland unga människor. Det blev också till två professionellt sett absoluta toppbilder som i sin tur blev till två helsidor i Ekstra Bladet.

Men bilderna blev också, visade det sig i förlängningen, inledningen till en märklig debatt.

Egentligen rörde den sig om två helt olika företeelser, men de kom av omständigheterna kring mitt senare reportage kring en multimedial modepresentation och en ny kollektion, att kopplas samman.

För att lättare förstå något om vad den dråpliga debatten egentligen sökte röra sig kring, återger jag här det hela i ett sammanhang, så som det gestaltade sig i Ekstra Bladet.

RIFT OM OVERSKUD

1.: Artikel, EB 15/8, två sidor, varav en femspaltig helsidesbild utan text, och en fyrspaltig. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Der har gået mode i billigt brugt militærtøj: kvinder, mænd og skolebørn køber udstyr i de amerikanske overskudslagre i København". Text:

"Man køber sig en camouflage-jakke for 35 kr., og man har aldrig haft noget så bekvemt med plads til alt i store, solide lommer. Man handler i en kælderbutik med skolebørn og smarte piger, og man erfarer, at "i Hørsholm går vi allesammen i skole i overskudstøj".

Der er gået mode i det brugte tøj fra de amerikanske overskudslagre, og folk skal nok finde frem til butikkerne, selv om de som regel ligger på ydmyge strøg nede i kælderen.

Udvalget varierer noget fra butik til butik, og man skal have øjnene åbne,

før man falder for en sovepose, fordi man tror, det er billigt overskud fra den amerikanske hær, men dagen efter opdager den syv kr. billigere i et dansk stormagasin, der fortæller, den er importeret fra Østtyskland. I AMERICAN STOCK, Holbergsgade 13, er man stærk i camouflagetøj, der står for vejr og vind og rummer mere end en kommode.

To dejlige danske piger, den lyse LISE BODIN, hjemme fra Hollywood, og MAUD BERTHELSEN, hjemme på ferie fra Milano, er krøbet i overskudstøj fra AMERICAN STOCK og er perfekt klædt på til f.eks. efterår i Thy. De to piger præsenterer camouflajakke og -bukser (35 og 30 kr.) som to moderne amazoner. Kasketterne koster kr. 3,50 pr. styk. På det andet billede danser den langbenede Maud i et formidabelt regnslag til 15 kr.”

MÆND I MART IDAG

2.: Artikel EB, 25/8, en sida, en stor trespaltig bild. Foto. Jesper Stormly.
Text:

”31 danske producenter af tøj til mænd skal i dag præstere det kunststykke at holde Herremodemesse i MARTET i Vester Søgade, hvor ingenting i går var rigtigt færdigt. Først 6. september indvies martet for alvor af overborgmester URBAN HANSEN. Et mart er en forkortning af et marked, Scandinavian Fashion Center bliver et moderne marked for alverdens indkøbere med ca. 200 showrooms i 7 etager på 12.800 etagemeter. For at fremme kommunikationen med de nordiske gæster er der planlagt helikopterlanding på taget midt i Københavns centrum, mere prosaisk parkering af biler skal finde sted i 2 kælderetager.

Initiativtagerne til Scandinavian Fashion Center er Beklædningsindustriens Sammenslutning, Tekstilfabrikant-Foreningen og Jysk Fabrikantforening for Tekstil, Konfektion og Trikotage. Der er stiftet et aktieselskab med 10 danske fabrikanter som aktionærer. Som direktør er ansat M. Boye Boyander. Når Scandinavian Fashion Center er indviet, er det meningen, at aktieselskabet skal afløses af en selvejende institution.

Under modeugerne i september vil ”Eksportgruppe 69” desuden fire gange dagligt præsentere et lys- og filmshow samt ny, avanceret mode i kompleksets banketsal på 1500 kvm. ”Eksportgruppe 69” består af DRANELLA ved SØS OG IB DRASBÆK, KAT DESIGN ved LISELOTTE WIINGAARD, MUGGE KØLPIN DESIGN og BENT VISTI.

Bildtext:

I dag flyver LISE BODIN tilbage til Hollywood, men vi nåede at fotografere hende i MARTET (Scandinavian Fashion Center) i en af MUGGE KØLPIN's nye maxi-strikkjoler til 248 kr. Mugge er en af dem, der får show room i Martet. Hvert show room får podium og en mindre scene til at vise deres produktion for kunder fra ind- og udland.

MART

3.: Artikel, EB 4/9, två sidor, en stor och en smal femspaltig bild, två tvåspaltiga, två enspaltiga. Foto: Jan Persson. Rubrik som ovan.

Underrubrik: "EKSPORTGRUPPE 69 lancerer i dag et fremragende lys- og filmshow om mode, musik og mennesker." Huvudtext:

"Vi vil gerne have en fod langt ind i fremtiden! Sådan siger en moderne, ung dansk foretningsmand, TIVI MAGNUSSON (han sælger MUGGE KØLPIN-tøj i mange lande), og han har sammen med DRANELLA-folkene SØS og IB DRASBÆK, taget initiativ til, at modens første danske lys- og filmshow i dag kan vises ved indvielsen af MARTET, hvor Scandinavian Fashion Center i dag indvies.

Showet er simpelt hen en stor oplevelse, selv for folk, som har set en masse lys- og filmshow. EKSPORTGRUPPE 69 er producent: DRANELLA, MUGGE KØLPIN, BENT VISTI og LISELOTTE WIINGAARD, men "vi skal sælge tøj med den film. Vi vil vise, at vi er i takt med tiden."

Modens show er et resultat af et fantastisk team-work mellem filmfolk (Cheffotograf er TEIT JØRGENSEN, udgået fra filmskolen), instruktør og manuskriptforfatter PETER AVONDOGLIO fra USA. Svend Asmussens søn, CLAUS, har lagt musikken sammen med MICHAEL JØRGSHOLM og STEEN STUNI (UTOPIA), og Mugge Kølpins lillebror, OLE HANSEN, står for det tekniske med musik og lyd. En flok søde piger danser tøjet frem på farvefilm (3 lærrede samtidig) i danske landskaber og på podiet med filmene som baggrund. Resultat: MENNESKER I TIDEN."

CAMOUFLAGE FRA ANGLIA

4.: Artikel, EB 5/9, tre spalter, en trespaltig bild. Foto: Jesper Stormly.

Rubrik som ovan. Text:

"Herover se et usædvanligt modebillede, som viser camouflagen-mønstret

fra soldatertøjet overført i tryk til bomuldsjersey, lanceret i går på MARTET i IB OG SØS DRASBÆK's stand såvel som på MARTET's lys- og filmshow.

For en gangs skyld viser vi designere og producent midt i moden: Det er til venstre IB DRASBÆK og i midten fabrikant AAGE DAMGAARD fra Herning, begge i camouflageskjorter i Søs og Ib's Body & Soul-linje.

Der var så stor rift interesse for skjorterne, at Aage Damgaard til sidst tog sin egen af og forærede den væk. Han havde en rød sjokorte i baghånden. Søs og Ib har mode på fornemmelsen, ideen med camouflage-mønstret er simpelt hen strålende.

Det er Søs og Ib's eksportchef i baggrunden, CLAUS DAN, og SØS DRASBÆK i eget knickersæt til højre. Søs og Ib har permanent showroom i MARTET og desuden i øjeblikket en stand i underetagen, dekoreret af CARØE og JANSBY, der dekorerer med bløde plastic-puder udformet og dekoreret som pølser. Gæster i MARTET kan slappe af på puderne og spise Drasbækkernes berømte pølseadder med en øl til.

MART-LEDELSEN BANGE

5.: Artikel EB 8/9, en side, ett fyrspaltigt foto (samma som tidigare hade illustrerat artikeln MART 4/9). Foto Jan Persson. Rubrik: MART-LEDELSEN ER BANGE FOR TISSEMÆND. Underrubrik: Eksportgruppe 69 udsat for pression for at gennemføre censur af deres fremragende lys- og filmshow. Text:

"EKSPORTGRUPPE 69 er en flok af effektive, unge danske tøjfolk, der har fundet sammen i et eksemplarisk samarbejde i eksportfremstødet. De deltager f.eks. fra på fredag i en SKANDINAVISK MODE-UGE i New York sammen med en flok af de mest avancerede svenskere på GOTHAM HOTEL I NEW YORK.

Eksportgruppe 69 er karakteristisk for de moderne designere og producenter, som man finder i avantgarden i Paris og London og her: det er mændene uden slips, piderne i afslappet tøj, de henter ud af deres egne konfektionskollektioner. Det er folk med sans for tiden, sans for PUBLIC RELATION.

Eksportgruppe 69 består af MUGGE KØLPIN DESIGN (Tivi Magnusson står for salget), BENT VISTI (med egen salgsorganisation), LISELOTTE WIINGAARD, SØS og IB DRASBÆK.

Uden at forklejne nogen af dem, der udstiller på MARTET, Scandinavian Fashion Center, er det Eksportgruppe 69, som er "godt stof", og de har

med deres lys- og filmshow på Martet vist, at det er folk, som ved noget om tiden og fremtiden.

Her på siderne anmeldte vi filmen i fredags, og vi havde fået den vist natten før. Desværre kiksede teknikken på pressemødet - uden at alle journalister i øvrigt opdagede det - men fungerede ved indvielsen i søndags. Filmen er helt i familie med ting, der vises rundt verden i dag inden for lysshow, teater, revy: den kombinerer naturen og tøjet, livet i skoven, miljø fra en baggård, krigen i verden - og DET NØGNE MENNESKE.

Men MART-LEDELSEN er chokeret. Specielt over den sidste sekvens, som skimtes på billedet herover, hvor dejlige piger danser på podiet i moderne, bejvent tøj, mens en flok unge, smukke mennesker løber frem i billedet på lærredet, fotograferet på en dansk sommerstrand i det år, da DET NØGNE endelig blev accepteret, selv af kloge politimestre.

Ib Drasbæk, der er en af initiativtagerne til modens første fiys- og filmshow, har netop sat en produktion i gang af camouflagetøj, som er en direkte inspiration af soldatertøjet i mange lande, og der Drasbæks, som har en krigssektion i filmen og et lille indslag af piger i camouflagetøj, som springer frem på scenen for at markere denne inspiration. Ib Drasbæk er selv en typisk moderne mand med fuldskæg og åben skjorte. Han beviser, at det ikke kun er habit-folket, som kan sælge tøj i verden i dag. Han holdt sommerferie med sine to små piger og deres Old English Sheep dog, i lejren i Thy, mens Søs var i Indien, og han er med rette stolt af dette lysshow, der viser tiden og tøjet på en helt ny måde.

NU er han og de andre i Gruppe 69 udsat for hård pression fra Mart-ledelsens side:

Man har ønsket at fjerne krig og tisse-mænd, men Ib nægter at ændre en smule.

Avanceret folk fra mange lande har rost filmen, reporteren fra verdens væsentligeste modeblad WOMAN'S WEAR DAILY i New York er begejstret, kunder fra mange lande jubler og roser, og i går udtalte prinsesse BENEDIKTE til Ib Drasbæk, at hun fandt showet glimrende, alt imens hendes mor, dronning INGRID overværede piger med hoppende bryster under gennemsigtige stoffer hos MARGIT og ERIK BRANDT til deres show i Bella Centret.

At det nøgne look er en kendsgerning i verden i dag, har vi set i Danmark hele sommeren, i New York dominerer splitternøgne mennesker totalt

stykket CALCUTTA, i London er der nøgne mennesker af begge køn på scenen til HAIR, som bl.a. også prinsesse Anne har set op til flere gange, uden at nogen har taget anstød, i Paris spiller de et stykke af ARRABAL, hvor en hvid og en sort mand begge optæder uden tøj, og PIERRE CARDIN lader seks nøgne mænd starte sit show af mandetøj.

Det er noget, der tyder på, at Martets ledelse ligesom HERREMODERÅDET må se at få øjene op for tiden. Måske det var en god idé med en ung mand ind i ledelsen. Måske en af dem uden slips?"

BATTLE-DRESS UDEN KRIGS-LIDER

6.: Artikel, EB 12/9, en sida och två spalter, ett helsidesfoto.

Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan. Text:

"to dejlige piger i godt humør viser camouflagetøj på venstresiden: det er den lyse BIRTE TOVE og den mørke SANDY COLLINS, og begge piger synes, at Søs og Ibs camouflagetøj er mægtigt smart.

Ingen af dem mener, at man bliver krigsliderlig af at bære battledress, og tiderne igennem har al krig påvirket moden. I øvrigt er det nøjagtigt de samme farver, som anvendes i camouflagetøjet til jagt, og vi har lånt forskelligt udstyr til pigerne i JAGT- OG FISKERIMAGASINET:

Det er et italiensk over- og under-jagtgevær og et patronbælte, som Sandy har til lange bukser og battledressjakke, mens Birte Tove nøjes med en luftbøsse og en White Hunter kniv, som skimtes i bæltet fra JIMMIE MANNING i Lars Bjørnstræde. Birte Tove bærer en lille camouflagemønstret top til Dranella - Bermuda - shorts, der ligesom de lange bukser har store rummelige lommer til camping og andet week-end-liv. Drasbæks har set ungdommens store begejstring for camouflagetøjet, som de køber i de amerikanske overskudslagre. Det er den samme glæde over praktisk tøj, som får mange unge til år efter år at købe cowboybukser, men overskudstøjet (forleden vist her på siderne af MAUD BERTHELSEN og LISE BODIN), er vanskeligt at få i størrelser, der passer f.eks. så spinkle piger som Birte Tove og Sandy. Den ene har sit hjem på Frederiksberg, den anden har sit hjem i Paris, begge har en moderne indsilling til tøj og krop. Det er velskabte piger, der lever af at være fotomodeller, hver er glad med sin mand, hver har en dejlig hund, Birte Tove en lille hidsig Pomeranian, Sandy en sort puddel, som hendes mand passer i disse dage i Paris.

Begge er fredelige gemytter, der ikke kan følge de dybsindige danske fortolkninger af camouflagemoden i disse dage. Efter sidste krig gik et battledress ind i moden, og battledressjakken er der såmænd endnu - i tweed og lærred og i helsilke."

DEBATTÖRER TILL MARTET-FILMEN

7. (så langt Ekstra Bladet fann det rimligt att följa saken): Artikel, EB 29/9, tvåspaltig bild, trespaltig rubrik: MALIN LINDGREN GIK TIL MART-FILM MED DRASBÆK OG GRESS". Text:

"ELSA GRESS, debattørernes dronning, har kastet sig ud i nogle hårde angreb på SØS og IB DRASBÆKS camouflage-tøj og i samme anledning fyret nogle drøn af imod MART-modefilmen, Ekstra Bladet, domprovster og andre. Derfor blev vi lidt forbløffet, da vi så Elsa Gress og Ib Drasbæk med samme fodvidde i bukserne og samme afspændte forhold til påklædningen gå til Mart-film i går. Det viste sig at være den alsidige MALIN LINDGREN, der havde bragt et møde i stand mellem Gress og Drasbæk, og denne gang var det ikke Radioens Malin, der var på krigsstien, men dagbladsjournalisten Malin, der forberedte sin søndagsindsats til Berlingeren.

Resultatet af den debat, der fulgte efter Martets lys- og filmshow, kender jeg ikke, men når man ser filosofien fra Glumsø og fabrikanten fra Strib stå side om side i det københavnske gadebillede, kan man ikke rigtig forstå, at det skulle være to mennesker med elementære forskelle i livsanskuelserne."

Bildtext:

"HUN skælder ham ud for at slå mønt på krigen, HAN mener ikke, at man er krigsmager, fordi man går i camouflage-tøj. herover ses til venstre IB DRASBÆK sammen med ELSA GRESS, i går mødtes de ti film i MARTET."

UTEN-SILO

Artikel, EB 21/8, en stor fyrspaltig bild. Foto: Sperling

Rubrik: UTEN-SILO ER EN PIGE-SAG. Text:

"I Tyskland er designeren INGO MAURER kendt for utroligt mange ting til

det moderne miljø. Mange af hans spændede lamper er også fremme flere steder i Danmark. Han kone hedder DOROTHEE MAURER-BECKER, og hun har på en pudsige måde gjort sig stærkt gældende i produktionen.

For nogle år siden sad hun og legede sig frem til denne opbevarings-sag sammen med sine børn. Det er en rigtig pigeting, hvori man kan stikke alle mulige småting, som man bruger i et hus og aldrig rigtig ved, hvor man skal gøre af.

Forskellige af Ingo Maurers kunder i flere lande så konens vægplade og insisterede på, at den skulle komme i produktion. Nu er den fremme, og den kaldes en UTEN-SILO, men i engelsktalende lande hedder den en "WALL-ALL". Materialet er en stærk plastic med blankskinnende overflade, og den produceres i sort, rødt og hvidt. Nu er fruens UTEN-SILO kommet frem i Danmark hos INDBO på Gl. Kongevej, og den solide UTEN-SILO koster 298 kr. Vi har hørt om den første unge familie, hvor manden sikrede sig den til sin skrivebordsplads, men konen meget hurtigt fik smuglet den ud på køkkenvæggen. Det er de otroligste ting, man kan putte ned i de store og små "lommer", og der er knager og klemmer til nøgler, ure, huskesedler m.m."

STOL ER EN BOG

BENGT ROOKE OG JØRGEN SPERLING TIL MØBELMESSE I MILANO

Artikel, EB 21/9, en och en halv sida, en stor femspaltig bild, en trespaltig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"MILANO (Ekstra Bladet) - Mandag starter den 10. italienske møbelmesse i Milano, der har udviklet sig til at blive den mest betydningsfulde for møbelmoden, og man forstår, at der hersker humør og optisme blandt de italienske møbelproducenter, når man hører, at eksporten fra 1950 til nu er sådan cirka blevet otte gange større (5 1/2 milliard i 1950, 42 milliarder i 1969). Allerede søndag tales der meget dansk i Milano, og man møder adskillige af de danske indkøpschefer fra små og store danske møbelhuse parate til at disponere i "den italienske linje". Italienerne har altid været åbne for de nye materialers mulligheder, og det gælder ikke længere kun søbt plastic. Sidste år lancerede messen verdens førte "vacuumpakkede møbler", siden vist i København og Crome & Goldschmidt på den store italienske udtilling, nu vises nye anvendelser af skindlignende

plasticmaterialer - f. eks. BOGEN fra Gruppo Industriale Busnelli og den særprægede stol af fjedrende polyurethan, som ligner en skulptur, designet af Mario Sellini for Cassina. Begge vist i dag og fotograferet af Jørgen Sperling, da messen blev bygget op.

Et nyt fransk-italiensk samarbejde er i øvrigt i gang nu: PIERRE CARDIN i Paris snart åbner sit "teater" med mode, kunst og brugsting, vil han også vise moderne møbler - deriblandt den italienske stol "til at blade i".

Bildtext:

"Stolen herover hedder BOGEN på italiensk, og det er den danske MAUD BERTHELSEN (en af de højst betalte fotomodeller i Italien i dag), der sidder i den. Man "blader" sig frem til den stilling, der passer en bedst, og stolen er produceret af Gruppo Industriale Busnelli, materialet er laklignende plastic. Stolen kommer snart frem i Danmark, for afdelingschef Peter C. Krogh, ILLUMS BOLIGHUS, blev så begejstret for den i går i Milano, at han bestilte "bogen til Danmark."

SKULPTUR I MILANO

Artikel, EB 23/9, 3/4 sida, en stor fyrspaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"MILANO (Ekstra Bladet) - Mange stole på den store møbelmesse i Milano virker som skulpturer - bl.a. denne, der kaldes AFRA og er tegnet af arkitekt MARCELLO d'Olivio i samarbejde med TONI FOLLINA. Materialet er plexiglas med blanke forniklede skruer og treklantede hynder af polstret plastic-skummateriale."

MØBELMODEN

Artikel, EB 26/9 två sidor, en femspaltig helsidesbild (med rubriken), en stor fyrspaltig, en hög tvåspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Underrubrik: Bengt Rooke og Jørgen Sperling til Møbelmesse i Milano med Maud Berthelsen. Huvudtext:

"MILANO (Ekstra Bladet) -DET ITALIENSKE LINJE er fulgt med interesse af møbelfolk i det meste af verden, og det har gjort Milano til møbel-modens hovedstad, hvor selv PIERRE CARDIN fra Paris søger møbelstof til sit store

design-teater for mode, kunst og miljø. Sidste år var det "de vakuumpakkede møbler", der var Milano-messens sensation, i år er der ingen sensationer, men derimod mange nye detaljer i teknikken, materialerne og måden at behandle materialerne på. De store italienske møbelproducenter går stærkt ind for begrebet produktudvikling, og det er en selvfølge i dag i italiensk design, at firmaerne arbejder med grupper af designere frem for at dyrke "stjernerne".

Det er karakteristisk for møbelmesserne i Milano, at skandinaviske indkøbere møder frem i store tal, og i disse dage er de fleste af de danske indkøbschefer fra store og små møbelhuse og -afdelinger på messen for at sikre sig nyhederne fra møbelmodens by - helst "med eneret for Danmark".

Bildtext 1.: "JOE er stolen til venstre, der er formet som en baseballhandske, materialet er ekspanderet polyurethan, der er fyldt i et læderhylster, som er formet som en handske. "Hånden" er fremstillet af POLTRONOVA, designet af LOMAZZI, D'URBINO, DE PAS. Dimensionerne er: 170X81X95. Den særprægede stol kommer snart frem i København hos ILLUMS BOLIGHUS, hvis afdelingschef PETER. C. KROGH er blevet interesseret i modellen i Milano."

Bildtext 2.: "Til højre ses en stol, der er en prototype, udstillet af det italienske firma SOMMARIO.

Udstillingen vil afgøre, om stolen skal i produktion, men modellen vakte så stor interesse, at Sommario sikkert kommer til at producere stolen, hvor man sidder i "en strømpe" af et solidt syntetisk materiale med dele af bomuld, spændt ud over et stålrørsskelet.

Bilgtext 3.: "DEN ØSTERLANDSKE TRONSTOL er skabt af en engelsk designer, JANE YOUNG, for det store italienske firma PLANULA. Materialet er lakeret træ, som er kombineret med skind i sæde og rygpølle. Lakken er sort, skinder er lyst brunt. Stolen er et af de møbler, som Pierre Cardin i Paris har indkøbt på messen i Milano til sit store "design-teater", som snart åbner i Paris for udstilling af tøj, møbler, smykker og andet i avanceret design."

DANSK DESIGN I MILANO

Artikel, EB 30/9, en sida, en stor femspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Et af de festligste udstillingslandskaber på den store italienske møbelmesse i Milano, er at finde i GOMMA-GOMMA-standen. Det viser sig, at det er en dansk designer, Henning Korch, der har skabt de sjove toppe, der blot er en dekorativ måde at præsentere et material på. I landskabet ligger hans landsmand, bosat i Milano, MAUD BERTHELSEN. Henningh Korch er en af de unge industrielle designere, der føler sig international og har arbejdet en årrække uden for Danmark. Han er født i Fredericia og har gennemgået en grundig uddannelse i Danmark, før han slog sig ned i udlandet. Hans production af industrielt design i flere lande i de senere år ligger omkring 1000 forskellige produkter. Henning Korch er gift med en italienerinde, de har et barn og har fundet ud af, at det passer dem at have hovedkvarter og bostad i Lugano, men i øvrigt betragte hele verden som deres marked.”

LYS I SLANGEN

Artikel, EB 14/10, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”I Milano har det berømte italienske firma ARTEMIDE (dansk repræsentant: FINN SLOTH) lanceret en spændende ”Lampe i metermål”. Lampeslangen er fremstillet af transparent plasticmateriale: kraftige hvide plasticribber holder sammen på striben af ca. 40 W stærke pærer, slangen er sammensat af 1 meter lange dele, og man kan nøjes med 1 meter eller sætte sammen til længder efter ønske. Lampe-slangen kan slynge sig som her omkring den danske MAUD BERTHELSEN eller ligge helt udstrakt, og den giver mange muligheder for lysende effekt i et rum. Det varer nok ikke længe, før slangen også lyser op hist og her i Danmark, for Artemide er stærkt fremme på det danske marked.”

STEREO I EN HØJTTALER

Artikel, EB 7/10, en stor fyrspaltig bild. Rubrik som ovan. Underrubrik och

bildtext: STEPHAN GIP OG HANS 8-KANT. Han skabte den første oppustelige stol i Skandinavien og gjorde den til en billig-sag: designeren STEPHAN GIP, der blev berømt på sin BLOW UP. Nu har han skabt en sensation i stereoverdenen: forenet stereo-effekten i én højttaler. Sammen med lydtekniker har han kreeret den ottekantede model, og her skimtes han i det blanke, buede spejl, der dækker forsiden.”

Text:

”Den svenske designer STEPHAN GIP, som tidligere har gjort sig bemærket også i Danmark med sin billig-udgave af de oppustelige plastic-møbler BLOW UP (for et par år siden lanceret af MAGASIN), har nu gjort sig bemærket på et helt andet område. Sammen med teknikere fra det svenske firma SINUS ELECTRONICS, SVENSK HÖGTALAREFABRIK AB, i Stockholm har han skabt en spændende nyhed: højttaleren TEAMTON, højttaleren med reflexlyd fra SINUS. Med den 8-kantede stereohøjttaler, som er konstrueret i samarbejde med THORKILD HANSEN og CLENN JUNEFEELT, har Stephan Gip skabt et stereoanlæg, der gør møbleringen af rummet betydeligt nemmere.

Man kan anbringe møblerne helt uafhængigt af den ene højttaler, og man kan tillade sig at småsludre lidt, mens man lytter, uden at musikgengivelsens kvalitet bliver forstyrret og forringet, hvilket sikkert vil forbløffe en del lyd-entusiaster, men det er lykkedes konstruktørerne har at sammenmontere to separate systemer og skabe én helhed, som indeholder den samme stereovirkning, der ellers kun opnås ved to separate dele. Højttaleren er en 8-kantet kasse, der fås i forskellige farver med et rundt skinnende buet spejl af metal.

SINUS, Svenska Högtalarefabriken AB, har fremstillet højttalere siden 1944 og har gjort Hi-Fi-udstyr til et speciale. Agenten i Danmark er: PAUL LØVHØJ, Meinungsgade 30 i København.”

ALANS RINGE

Artikel, EB 9/10, en stor trespaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Der lever kunstnere fra mange lande rundt omkring i København. De kommer måske hertil på en rejse en dag og føler sig hjemme, slår sig ned for en tid, finder venner og prøver at skabe ting, der kan skaffe dem midler til en tilværelse.

ALAN SCOTT, 28 år, er en af disse udlændinge i København. Alan rejser

rundt i Europa, men har København som udgangspunkt. Han føler, at hele verden er hans marked, men bor i et kollektiv af kunsthåndværkere på Christianshavn.

Alan Scott er uddannet grovsmed, han kommer fra Australien og har lært at smede på en landbrugshøjskole, han har i fire år studeret agronomisk økonomi, han har været modelbygger og lavet modeller af arkitekters huse, og en tid har han været med til at bygge dem.

I København laver han smykker: af sølv og guld og messing. Han bruger forbilleder fra arkæologien - og han har stor succes specielt hos en række fotomodeller, der godt kan lide Alans ringe og andre smykker til deres helt moderne tøj.

DITTE MARIA er en af de smukke danske piger, der er Alan-fan. Hun bruger hans ringe både til sigøjner-look i maxi og til sine meget korte shorts. Det er Ditte Maria, der viser Alan Scotts ringe på billedet."

ENGELSK DESIGN-UTSTÄLLNING HOS SKJALM P.

Artikel, EB 13/10, två sidor, en stor helsides fyrspaltig bild och en enspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik: EN SCOOTER HOS SKJALM. Underrubrik: Fremragende engelsk design udstillet på Nicolai Plads.

Text:

"SKJALM P. på Nicolai Plads går stærkt ind for SWINGING LONDON i design. Han dyrker lige ivrigt det sobre COUNCIL OF INDUSTRIAL DESIGN og alt hvad dertil hører, og den mere poppede miljøekspert CONRAN, der har en overdimensioneret Skjalm P. butik HABITAT i London, hvorfra Skjalm henter mange af sine pjankede ideer, der hærger danske arkitekthjem som en mare.

I disse dage har Skjalm P. en alsidig udstilling af design-mærkede ting fra England, udlånt af Design-Centret i London. Her er vandhaner og lamper og plasticbestik, her er service specielt for handicappede, og her er bl.a. den sjove model ARIEL 3 fra BSA i Birmingham.

Det er den 3-hjulede "trædecykel med hjælpemotor", der i 1958 af De Forenede Nationers Europakommision blev godkendt som trafikmiddel i en konvention, som Danmark har været med til at udarbejde, men endnu er Danmark det eneste land, der ikke har ratificeret den.

BSA-fabrikkerne siger om ARIEL 3: Det er ikke en cykel, det er ikke en bil -

men det er sjovt!

ARIEL 3 har den store fordel, at den ikke kan vælte. Der er plads til en del bagage på bagsædet, og den fås i festlige farver, som liver op på trafikken. Englænderne har bl.a. i deres fotografier af modellen antydnet, at det er det rigtige køretøj for ældre mennesker i moderne trafik.

I Danmark kommer den næppe frem, før den bliver godkendt som cykel med hjælpemotor. Indtil da skal den indregistreres med nummerplade og kræver et kørekort, hvilket helt er i strid med den europæiske konvention fra 1958.

Vi har ladet den danske SASCHA prøvekøre ARIEL 3 på Nikolai i en T-shirt fra Chelsea (Nørgaard på Strøget)."

SMYCKEFAT AV JACOB HULL

Artikel, EB 27/10, två sider, en stor femspaltig bild, en stor trespaltig.

Foto: Sperling. Rubrik: JACOB HULL GØR ET FAD TIL ET SMYKKE. Text:

"JACOB HULL har gjort sig stærkt gældende i smykke-moden i de sidste år - både med hensyn til eksklusive kostbarheder og billige, festlige smykker med store brogede stene i indfatninger af forsvøvet metal. Jacob Hull har hidtil for det meste gemt sig på en ødegård i Sverige, men nu bor han også en del i Helsingør i en spændede atelierlejlighed i to etger. Nu har han prøvet at overføre sin sans for glitrende metal og kulørte stene til store blanke fade, som han laver af forsvøvet metal, der er dekoreret på gammel nordisk-russisk vis med relieffeffekter og pludselig anvendelse af flotte ædle stene, fortrinsvis den violette ametyst.

De første flotte fade fra Jacob Hull har vi set hos INGELISE BRATVOLD hos MOBILIA på Borupgård i Snekkersten, hvor vi har fotograferet fadene sammen med MARIANNE THOLSTED. Jacob Hulls ting forhandles gennem BUCH + DEICHMANN i Farum."

Bildtext:

"Herover ses MARIANNE THOLSTED med 10 af JACOB HULL's nye fade, hvoraf ingen er ens, og alle har brogede stene i tunge indfatninger som en part af decorationen, og som stene anvender Jacob Hull ligesom i smykkerne allerhelst ametyst. Jacob Hull har bragt sine fade til første skue hos sin yndlingsdommer og gode ven, INGELISE BRATVOLD, på MOBILIA i Snekkersten. På billedet til venstre ses et af fadene med ametyster i nærbillede."

STOLEN - BORDET OG ASTRID

Artikkel, EB 31/10, mittuppslaget: två sidor, en stor sexspaltig och en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:
 "DEN DANSKE møbelarkitekt (uddannet møbelsnedker) JØRGEN GAMMELGAARD, 32 år, har opholdt sig på Vest Samoa i byen Apia någle år som rådgiver for United Nations for at hjælpe indbyggerne med at grundlægge en møbelindustri. Da kong TAUFAAHAU TUPOU IV i Tonga blev kronet i 1967, var Vest Samoas kroningsgave et sæt stole og et bord, tegnet af Jørgen Gammelgaard og udført på stedet. Disse møbler lanceres nu i Danmark af INDBO på Gammel Kongevej. Jørgen Gammelgaard er tilbage i Danmark og har godkendt en produktion af Samoa-møblerne, der bliver lavet som håndsnedkeri af danske snedkere i materialet mahogni, der laboratoriebejdses sort. Stolen er fremme hos Indbo nu og koster 585 kroner. Den er skabt i polynesiske stil, inspireret af den nøgne krop. Se billedet til venstre.

HEROVER ses en anden møbelnyhed fra samme sted. Det er et meget særpræget bord, der er fremstillet af glasplader og spejlglas. Spejlene danner bordets kvadratiske basis, glasset er bordplade. De sidste år har bregt mange glasborde frem i møbelmoden, men spejlbordet er en nyhed. Bordet koster ca. 1900 kroner.

ASTRID, der spejler sig i bordet og demonstrerer stolen fra Samoa, er en flot, lys, dansk pige, der debuterer i Ekstra Bladet som fotomodel. Til daglig passer hun børn på hospitalet i Vangede."

FRENCH PLASTIC HOUSE

Artikel, MOBILIA, no 184. november 1970, fyra sidor, fyra bilder.
 Foto: Costa. Rubrik som ovan. Huvudtext:
 "Lige udenfor Boulogneskoven og i nærheden af det fashionable kvarter, hvor Mirage-planets konstruktør residerer, kan man med lidt held få øje på en mærkelig bygning. Det er et plastichus, stjerneformet, med 6 udspring, og det er placeret på en sokkel ca. en meter over jorden. Plastichuset anvendes stort set udelukkende som salgskontor for et mægtigt bygningsprojekt af en hel anden karakter.

Men arkitekten, som sidder i dette plastic-salgskontor, er mere interesseret i sit salgskontor end i det stenkolosprojekt, han skal sælge derfra. For det har vist sig, at dette transportable plasticus har fundet stor anvendelse rundt omkring i Frankrig. Det anvendes både som midlertidige lægestationer langs hovedvejene og som politistationer, der for kortere tid oprettes ude i landet, hvor behovet er opstået på grund af intensiveret trafik.

Plastichuset, som produceres af Dubigeon-Normandie Division Plastic, 56 Grand-Quevilly, fremstilles på følgende måde: Man støber 2 nogenlunde ens glasfiberarmerede skaller, og mellem disse isoleres med polyurethan-skum. Med bolte sætter man derefter 6 af disse dele sammen, og så har man skabt hussiderne og en del af taget. Denne sammansatte del sættes på en beton- eller metal-fod, hvorigennem man anlægger de nødvendige sanitære installationer. En glasfiberarmeret kuppel lægges over toppen, og en elegant svunget trappe fører op i huset.

Huset, som vejer totalt ca. 1,5 ton, kan faktisk placeres hvorsomhelst.

Plastichuset har mindst eet stort panoramavindue, flere andre vinduer, aircondition, og uden hensyn til volumen er boligfladen ca. 40 kvm. I dette plasticus rummes foruden entré, badeværelse, køkken og sanitære installationer, en sove-sektion, hvoraf en del kan skabes om til et dobbelt-værelse. Der er en sektion spiseplads for 5-6 personer. Og - så fransk som dette plasticus er - findes der givetvis også en sektion tænkt som salon."

HON SVINGER

Artikel, EB 3/11, en stor femspaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik som ovan.

Text:

"SPAGHETTI hedder stolen, der kommer fra ULFERTS FABRIKER AB i Sverige, og vi har fundet stolen hos INDBO. Den usædvanlige model er til at svinge i, når det passer én, overdelen kan svinge helt rundt i forhold til stolens basis af lakeret stålrør. Stolens overdel er overtrukket med strømpestrikket nylon, der er forsynet med tætte stikninger for styrkens skyld. Det er ASTRID, der sidder og svinger i den svenske stol, og det var Astrid der forleden demonstrerede en stol fra SAMOA og et spejlbord fra

Indbo, der beretter, at de har haft en stribet af henvendelser fra folk, som gerne ville vide lidt mere om Astrid, men man var meget glad for også at høre, at der var nogen, der interesserede sig for møblerne. Den svenske svingestol koster på det danske marked 398 kr. Både stel og betræk er sort.

SØLV TIL FEST

Artikel EB 13/11, en side, en stor trespaltig bild, en enspaltig.

Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”De billige, seriefremstillede smykker har efterhånden helt stjålet billedet i moden, hvor det er blevet moderne at smykke sig til hverdag fra morgenstunden, og status-smykkerne er gået i baggrunden. Men denne trang til at smykke sig har også påvirket arbejdet hos de seriøst arbejdende kunsthåndværkere, som også i dag findes i serieproduktionerne, men som pludselig kan føle trang til at skabe noget mere specielt, lave et stykke håndværk, der bare findes i ét eksemplar. BIRTE STENBAK er en moderne pige selv og en dygtig guldsmed med ideer. Vi har før vist sjove ting fra Birte med fantasien, og i dag gælder det ikke hverdags-smykker, men sølv til fest. det er to halssmykker af Sterling sølv med henholdsvis barokperler og bjergkrystal, begge vist af DITTE MARIA, og Birte Stenbak har ladet sig inspirere af den aktuelle mode med ”hundehalsbånd” i festsmykket med de mange perler, der hænger som dråber i den tætsluttende halsring. Festsmykket med perlerne koster ca. 950 kroner.

Det andet halssmykke er også af Sterling sølv, men består også af en sølvkæde, som man knytter på forskellige måder, og derfor indretter efter kjolen eller blusen. De to tunge vedhæng af sølv afsluttes med bjergkrystal. Prisen på dette smykke er ca. 400 kroner.”

SALESCO I BELLA CENTRET

Artikel, EB 17/11, en femspaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik som ovan.

Text:

”SCANDINAVIAN TRADE CENTER i Bella-Centret har nu udviet sit areal i centret med 50 pct., og i forbindelse med denne udvidelse er også SALESCO rykket fra Rygaards Allé i Hellerup til Bella-Centret.

Det er en interessant udvikling, for Salesco var oprindeligt ved starten i 1958 udelukkende baseret på HANS WEGNER's produktion. Man koncentrerede fem fabrikkers Wegner-møbler i én organisation, der tog sig af distribution og salg. Nu udvider man staben af designere, én af de oprindelige fabrikker er udgået, men i stedet er GEORG JØRGENSEN & SØN, København, blevet medlem af Salesco, og direktør FOSS PEDERSEN, 39 år, der tiltrådte i marts 1969, siger:

- Jeg ved ikke, om vi ligefrem skal kalde det "det nye Salesco", der nu er flyttet til Bella-Centret.

Det er faktisk en KONVERTERING fra en næsten religiøs opfattelse af møbler, som har någet med håndværk og kvalitet at gøre, til en anden betragtningsmåde - någet med humor, komfort, overkommelighed, tilpasset netop de mennesker, som i dag må betragtes som det købende publikum.

Salesco har 520 kvadratmeter udstillingsplads i Bella-Centret, hvoraf 80 er udnyttet til kontor. Selve udstillingen er delt op i en afdeling med de møbler, der er beregnet for forbrugeren, via møbelhandleren, og en afdeling, der viser møbler specielt for institutioner, og direktør Foss Pedersen udtaler:

- Vi er særdeles glade for at være kommet ud i Bella-Centret, fordi vi føler, at en koncentration af den danske møbelindustri som her kan være af stor værdi for de udenlandske købere og de indenlandske købere. Det er en fordel at have et samlet sted, et ansigt at vise udadtil.

Salesco arbejder i dag sammen med seks-otte arkitekter, men regner med en vis stadig tilgang og afgang af designere. Man vil gerne have lejlighed til stadig at kontakte unge danske arkitekter, som har sans for den livsform, der er aktuel nu - og fremover.

Ca. 28 pct. af Salescos omsætning ligger på institutionsmarkedet, ca. en tredjedel på eksportmarkedet og resten på møbelhandelen i Danmark. Man arbejder f.eks. ivrigt for at finde frem til rigtige møbler til kollegierne, akkurat som man vil prøve at gøre f.eks. alderdomshjemmenes møblering mere fleksibel, så den lange hr. Hansen ikke nødvendigvis skal sidde i den samme stol som den korte fru Petersen på alderdomshjemmet."

Bildtext:

"Det nye medlem af SALESCO: han repræsenterer både designere og producenterne. Det er arkitekt ERIK OLE JØRGENSEN. Nog to af hans stole fra Salesco. Han leder faderens firma, GEORG JØRGENSEN & SØN"

I MALMÖ

Det kan nog här ha ett visst intresse att nämna något om hur man från svensk sida vid denna tiden såg på min verksamhet i Danmark.

I samband med ett hastigt besök i Malmö i november gick jag på Skånes Konstförenings vernissage som inträffade där just då.

HÄNT I VECKAN gjorde - som vanligt - reportage därifrån: en och en halv sida med text och sex bilder med en massa människor på, och en rimligt stor med ett porträtt av mig ensam och bildtexten:

”Bengt Rooke, känd Malmökonstnär, som nu mest skriver och gör stora bildreportage i danska Ekstrabladet, anser att den mest värdefulla grafiken är den, som går ut i upplagor på 100.000-tal, dvs tidningsbilder.”

LEGEPLADS SOM SAMLESÆT

Artikel, EB 21/11, två sidor, en stor fyrspaltig bild, en stor tvåspaltig, två enspaltiga varav ett porträtt av HANS JØRGEN WIND-HANSEN.

Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Underrubrik: ”Ung Kolding-arkitekt har skabt et byggesæt til legepladser, patentanmeldt og i produktion i Århus”

Text:

”Boligselskabet TØMMERGÅRDEN i Århus har netop fået landets første præfabrikerede legeplads, og det er den første opstilling af disse elementer, Designet af den unge HANS JØRGEN WIND-HANSEN fra Kolding og produceret af firmaet POUL CHRISTENSEN, tømrer- og snedkermester i Århus, med den dynamiske junior PER BUUS CHRISTENSEN som igangsætter. Poul Christensen er medejer af TØMMERGÅRDEN, hvor man har ladet Hans Wind-Hansens legeplads afløse en traditionel legeplads, og stedet skal være tilgængeligt for alle børn i de omliggende kvarterer. Hans Wind-Hansen er uddannet som møbelsnedker i Odense, derefter har han taget uddannelse på Kunsthåndværkerskolen i København og side 68 haft tegnestue i Kolding, hvor han bl.a. har tegnet møbler, men i øvrigt har arbejdet hos landskabsarkitekterne KLAABORG, LINDHOLT og MOOS, og her arbejder han som konsulent i legepladser. Det var også her, han fik opgaven med legepladsen i Århus, men nu fortsætter han med sit legeplads-system helt uden om landskabsarkitekterne, og tømrerfirmaet i Århus har patentanmeldt det og er klar til produktion.

Byggesættet til legepladsen er fremstillet af trykimpregneret træ, stolpen er en væsentlig del, og delene kan samles til planer efter ønske.

Også børnene kan selv variere byggeriet, og de faste sider har festlige farver i rødt og blå, men stolper og brædder er naturfarvet. Der er faste sider med huller i forskellige størrelser til forskellige slags leg, og de har tag over, så de danner små rum.

Samtlige moduler til legepladsen bygger på målet 1,5 m., og den patentanmeldte stolpe forekommer i otte forskellige højder og fastgøres ved et specielt system i jorden.

Ideen med legepladsen er, at den skal være helt fleksibel, og i Tømmergården har RED BARNETS nærboende børnehave, BAVNEHØJ, afprøvet legepladsen med megen tilfredshed. det er en del af disse børn, der ses på billederne her. I Århus har man dækket den ene halvdel af på legepladsen med grus, den anden med betonfliser og indrettet med bænke og borde i forskellige højder til både voksne og børn, og her har man også indrettet et pjaske- og soppebassin."

SIDDE KUNST

Artikel, EB 28/11, en stor fyrspaltig bild. Rubrik som ovan. Text:

" Der er meget skulpturpræg i italiensk møbelkunst i dag. SORMANI har f.eks. lavet en serie af sidde-skulpturer, design NANI PRINA, som har anvendt polyurethane med en indvendig metalstruktur, betrukket med stræknylon. Der er forskellige former med og uden "indbygget" acryl-bord-plade i bekvem højde, så man kan have sin drink inden for rækkevidde, f.eks. når man ser TV. Modellen hedder SESS og ses her på billedet. Målene er: længde 135, højde 88, bredde 75 for den største model."

HULL I GULD

Artikel, EB 16/12, två sidor, en sida med en femspaltig och en tvåspaltig bild under rubriken som ovan.

Foto: Sperling. Text:

"Forleden viste vi JACOB HULLS formidable "fade som smykker", hvor han har placeret enorme, rå ametyster i store, sølvgrå fade. I aftes åbnede TRANEGÅRDEN på Tranegårdsvej (Gentofte Kommunes Kunstbibliotek) en

udstilling af Jacob Hull med fade, smykker, malerier og stenrelieffer, et sølvindrammet digt, to kæmpelysestager og hans nyeste arbejder: Jacob Hull i guld, som nu forhandles med eneret for København i ILLUMS BOLIGHUS.

Udstillingen er en pragtfuld præsentation af en usædvanlig alsidig og produktiv kunstners verker. Jacob Hull dyrker med lige stort talent det eksklusive og det folkelige. Her har man en kunstner, der selv står for sin store produktion, man overlader al distribution til et dygtigt firma (BUCH + Deichmann). Birte Tove og Ditte Maria viser ting fra udstillingen."

Bildtext:

"Smykker og lysestager fra JACOB HULL vises her af BIRTE TOVE OG DITTE MARIA. Øverst er der forgyldt sølv og rent guld (eneret har ILLUMS BOLIGHUS), til venstre har pigerne Hulls hængesmykker i panden, mens de viser hans eventyrlige lysestager."

SKINDSOFA FRA SCHWEIZ

Artikel, EB 16/12 (samma dag som ovan) en sida under denna rubrik, en helsides, fyrspaltig bild. Foto: Sperling. Text:

"Den store sofa eller briks med og uden pøller, som rummer pigerne med JACOB HULLS nye smykker, har vi fundet hos IMPERIAL MØBLER, der har købt den hos DESEDE i Schweiz. Den er tilvirket af oksehud med en bund af sort, tungt træ, og den fås i 6 forskellige farver. Skindsofaen koster 2.650 kr. med to pøller."

DITTE MARIA MED GULD

Artikel, EB 17/12, en sida, en fyrspaltig stor bild. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"DITTE MARIA er en af de smukkeste danske fotomodeller netop nu, i stald hos COPENHAGEN MODELS og netop hjemkommen fra London, hvor hun har præget midtersider i de store engelske journaler f.eks. NOVA. Den smukke mørke danske pige med de vidunderlige øjne har indtil videre opgivet at blive jordemoder, for DITTE MARIA klarer sig fint i modebranchen.

Her viser hun et udvalg af de guldsmykker, som JACOB HULL specielt har

lavet for ILLUMS BOLIGHUS. De er med på en udstilling, som TRANEGÅRDEN på Tranegårdsvej har åbnet med JACOB HULLs alsidige produktion."

JØRN UTZON I HERNING

Artikel, EB 22/12, tre sider, en stor sexspaltig bild, en hög trespaltig över hela sidan, en fyrspaltig, en tvåspaltig. Foto: Jørgen Sperling.

Rubrik den ena sidan:

JØRN UTZON BYGGER EXPORTSKOLE I HERNING.

"Birkevej i tekstilbyen har fået et nyt arkitektonisk særpræg med en eventyrlig bygning lige over for Angli-fabrikkens verdensberømte runde hus. Det er et eksperimentmodul i det system, som Jørn Utzon kalder "additiv arkitektur", og det er Uno-X-fondet, som vil skabe forudsætning for Danmarks første skoleby for eksport, design, tekstil m.m. Ønskebyens første sektion giver et godt indtryk af arkitektens planer om en fri udfoldelse af fantasien i forbindelse med en fast industriel produktion af de forskellige skoledele. Vi har kikket på skolearkitektens inspirerende eksperiment i decembersol i Herning. Gid det snart måtte vokse til skoler!"

Rubrik den andra sidan:

HUSET PÅ HEDEN

Uno-X-fondet står bag ideerne om en eksport-skole på Birkevej i Herning. Skolen skulle være flexibel med muligheder fo at udvide med tekstilskole, designskole m. m. Hver gang der sælges en liter Uno-X benzin, går en vis afgift "hjem" til fondet. Man regner med, at der skal stå 2-3 millioner, når skolebyggeriet er klart. Formand er Johannes Jensen, Uno-X-mand og tæppe-mand, selv ud af tekstilfamilie, og i bestyrelsen sidder bl.a. hans morbror Åge Damgård fra Angli - med al sin dynamik og alle sine ideer om i dag, om skole og om fremtid.

Billederne viser Jørn Utzons prøvemodul, der kan fungere selvstændigt

eller sættes sammen med flere, alt efter afdeling og opgave. Det er tanken at gøre skolens undervisning både faglig og almen, og på grunden kan man disponere med et område på ca. 100 tønder land. Fondsbestyrelsen betragter Utzons eksperiment ligeså meget som et funktionelt prøvemodul som et smukt eksempel på et hus som skulptur.

Rent teknisk er huset et interessant forsøg på at kombinere en velforarbejdet trækonstruktion i form af et rammeværk i dørhøjde, som hviler på søjler i rummets hjørner med de omgivende betonelementer, der danner vægge, hvis kombinationsformer kan åbne eller lukke eller forbinde de forskellige moduler til den fremtidige funktionelle skole.

I den æstetiske, eventyrlige form på huset, hvis tag er metalbeklædt, spiller selv tagrender med i husets modulopbygning. Utzon arbejder med begrebet "additiv arkitektur" - "en konsekvent udnyttelse af industrielt fremstillede bygningsdele, hvor disse dele adderes til bygninger uden at komponenterne på nogen måde skal beskæres eller tilpasses".

Det virker indlysende rigtigt at lade en arkitekt med fremtidsvisioner skabe huset, der skal rumme uddannelse af mennesker, som skal kunne skabe danske ting - og lære at sælge dem ude i verden."

BRONZE TIL ULD

Artikel, EB 23/12, en side, en stor trespaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"Bæltespænder spiller en stor rolle i moden nu, og de nyeste danske bæltter har spænder i bronzealder-stil, frestillet af NORDISK METALKUNST, hvis designer, STIG KALSING, er uddannet stålgravør. Bælterne lanceres i disse dage i butikker over hele landet, og koster med bælte og spænde 94 kr. for de små og 98 kr. for de store. Materialet er 85 pct. kobber og 15 pct. tin, og bæltterne har motiver fra vikingetiden.

Der er f.eks. et bælte med solvognen, og et af bæltterne er inspireret af Egtved-pigens pryde.

DITTE MARIA er i en maxi-sweaterkjole med modens store rullekrave i gyldenbrunt og en filthatt i samme farve. Hertil passer det fint med bronzespændet på bæltet, hvad enten pigen lader det hænge ned på hofterne eller sidde stramt i taljen,"

TIL MODESHOW I LEGOLAND

Artikel, EB 24/12, två sidor, åtta bilder. Foto: Sperling. Rubrik som ovan.
Text:

"I LEGOLAND i Billund har man skabt et enestående dukkemuseum omkring professorinde ESTRID FAURHOLTs verdensberømte samling dukker og dukkehuse. Man har købt dukkesamlingen og ladet tegneren MADS STAGE skabe hver dukkes miljø i baggrunden af hver enkelt glasmontre.

Man har ansat en dygtig "dukkemor", fru EDITH EBBESEN, som året rundt helliger sig dukkemuseet, sørger for eventuel reparation, hjælper til med at supplere samlingen ved køb af sjældne, gamle dukker rundt i verden. Dukkesamlingen i Legoland har sit eget lille katalog, skrevet af museumsdirektør, mag. art. HANS LASSEN, og dukkesamlingen giver et interessant billede af modens historie.

Vi har besøgt dukkesamlingen i Legoland uden for sæsonen og modtaget stor hjælp og gæstfrihed i den vinterlige legeby.

Vi ha nemlig ønsket at gå til modeshow i Legoland for specielt kikke på tøjet fra 1800-tallet, der på mange måder minder om tøjet af i dag.

For at få et indtryk af moden på dukkernes tid må vi gå stærkt ind på pigen, at vi må have hende ud af montren.

For alle, der enteresserer sig for modens historie, vil vi anbefale en tur til dukkesamlingen til foråret, så de også kan opleve det smukke miljø og Mads Stages bedårende værk omkring de historiske dukker.

BILLEDERNE:

Yderst til venstre ses dukkesamlingens ældste dukke, MADELEINE RENAUD, fra 1580, en enestående dukke udskåret i én træblok, nederdelen har gotiske folder og et kjoleliv, der ender i en spids, parykken mangler. Dernæst dukken FRK. SCREETON fra år 1900 med stråhat over det lyse, ægte hår.

DAPHNE fra år 1880, en voksdukke fra England i sort velourdragt over hvidt satin med påmalede støvler.

Derefter kommer SUSSE fra år 1880 i hvidt undertøj og helt moderne frisure af ægte hår.

Den næste dejlige dame er TRINE fra 1880 med rød kjole med sorte priker

og concierge-frisure af ægte hår.

Sidst i rækken kommer SØRINE fra 1860 i violet dragt af fløjls med snorebesætning og fløjlsbat.

De store billeder nedenunder viser til venstre LUDOVICA fra 1875 i blusen med den store feston-krave og fløjlsbånd med medaljon, der er topmode netop nu.

På billedet til højre ses TRINE fra 1880 i nærbillede."

PLAYGROUND

Artikel, MOBILIA no. 185 - december 1970, sex sider, sju foto och en arkitekturritad planlösning. Foto: Sperling. Huvudtext:

"Den 25-årige arkitekt Hans Jørgen Wind-Hansen fra Kolding har i boligselskabet "Tømmergården" i Aarhus præsenteret et nyt legeplads-modulsystem. Hans Jørgen Wind-Hansen er uddannet møbelsnedker og blev via håndværkerskolen i København og egen tegnestue i Kolding, konsulent i et landskabsarkitektfirma, hvor han arbejdede med legepladser. Herved opstod ideen til det i denne artikel omtalte modulsystem, et system som er under fortsat udvikling.

Firmaet Poul Christensen, Aarhus, under ledelse af Per Buus Christensen, har patentanmeldt systemet og overtaget produktionen.

Ideen med legepladsen er fleksibilitet - eksemplet her er 18x18meter.

Den skal kunne opstilles hvor som helst med visse faste former. Men det er også vigtigt, at den er komponeret som et samlesæt, der efterhånden kan kompletteres på en sådan måde, at børnene selv kan gøre det, fordi brædderne er løse og kan bruges frit inden for de muligheder, som stolperne tillader.

Samtlige moduler i systemet bygger på målet 1,5 m. Den patenterede stolpe måler 14 1/2"x14 1/2", er i 8 forskellige højder og placeres efter et tilrettelagt system. der er lamineret trækors for hver 100 mm. Brædderne har målen 1 1/4"x4". De faste sider i rødt og lyseblåt er af krydsfinér af typen "Douglas A/C", samme slags finér man bruger i f.eks. husbygning. Det anvendes også til facadebekædning. Finértykkelsen er 25 mm, idet man laminerer 2 plader á 12,5 mm's tykkelse. De farvede sider har huller af forskellig størrelse og er dækket med et tag, der er gjort vandtæt med gummibelægning. Børnene har på denne måde små legerum. Alt træværk er saltimpregneret fyrretræ efter metoden "Boliden K33", hvilket betyder,

at det er trykimrægneret.

I det aktuelle tilfælde er legepladsens ene halvdel dækket af blødt grus, den anden halvdel har fliser med bænke og borde i forskellige højder, tilpasset både voksne og børn. Til legepladsen hører et soppe- og pjaskebassin.

Børnene i reportagen kommer fra Red Barnets børnehave "Bavnehøj". Om kort tid deltager Hans Jørgen Wind-Hansen i Landsforeningen Dansk Kunsthåndværks udstilling i Odense."

Under 1970 gjorde jag dessutom ett antal resor bla. a. till London, Stockholm och Oslo men framför allt flera till Finland och där främst till Helsingfors.

Resulten av dessa resor publicerades under 1971 och redovisas i den följande Tidsfasetter III.

PERSONREGISTER

Personregister för Tidsfassetter I-IV
finns samlat i Tidsfassetter V. Appendix.

Fotografer redovisas i slutet av personregistret.
Bokstaven f efter sidanvisningen hänvisar till följande sida,
ff till flera följande sidor.

Aalto, Alvar 132
Aarnio, Eero 63
Adam 136
Adzak 149
Ahlin, Janne 12
Ahlström, T. 141
Alring, Leif 54f, 84, 131f, 135, 141
Andersen, Aagard 26
Andersen, Knud M. 61, 69f
Andreasen, Erik 73
Andreasen, Victor 3
Angart, Leo 106f, 125
Anne, prinsessa 155
Arno, Jennifer 106f
Arrabal 155
Asmussen, Claus 152
Astrid 164ff
Aulenti, Gae 118
Avondoglio, Peter 152
Axén, Gunilla 63

Bagge, Inga 82
Balmain, Pierre 109
Bardot, Brigitte 110
Basse 113
Bellato, Arturo 76
Bellini, Mario 85

Benedikte, prinsessa 154
Berg, Søren 39, 65
Bernt 56
Berthelsen, Maud 37, 75f, 151, 155, 158, 160
Beskow, Leopold 121
Birte Tove 106, 145, 155, 170
Björnstjerna, Mikael 12
Bodin, Lise 145ff, 151f, 155
Borgström, C.E. 82
Borke, Annette 29
Brandt, Erik 85, 108f, 154
Brandt, Margit 83, 85, 108f, 129f, 154
Bratvold, Gunnar 25f
Bratvold, Ingelise 25f, 163
Bratvold, Mette 25f
Bratvold, Nina 25f
Broby-Johansen, Rudolf 102
Brøchner, Hans 120

Cacharel, Jean 62
Cadovius, Paul 52, 80f, 96f, 122f, 128ff
Cardin, Pierre 77, 109f, 145f, 155, 158f
Carø 153
Catalano 75
Cesare, Leonardi 76
Chaissal 149
Charlotte Louise 104
Chastanet, Hermine 149
Christensen, Finn Birger 137
Christensen, Jesper 129
Christensen, Per Buus 168, 174
Christensen, Poul 168, 174
Christiansen, Poul 71
Clert, Iris 110ff, 149
Colani, Luigi 137
Collins, Sandy 155
Colombo, Joe 91, 134
Cotel, José 145

d'Arc, Jean 32
d'Olivio, Marcello 158
d'Urbino 159
Dailey, Åse 59
Daimi 53
Dali, Salvador 111
Damgaard, Aage 153, 171
Dan, Claus 153
Darling, Hanne 147
Datti 136
De Geer, Carl Johan 13
De Pas 159
Dehlholm, Kirsten 142
Dine, Jim 146f
Ditte Maria 52f, 104, 162, 166, 170, 172
Ditzel, Nanna 26
Dorte fra Vejen 104
Dranger, Jan 12
Drasbæk, Ib 105, 151ff, 156
Drasbæk, Søs 105, 151ff
Dubuffet, Jean 80

Eames, Charles 91, 100
Ebbesen, Edith 173
Ehrich, H. 141
Eichler, Fritz 91
Eiserman, Martin 12
Eklund, Al 87
Eklund, Lena 87
Ekman, Yvonne 56, 67, 71, 74, 85f, 103ff, 111f, 114f
Ekstrand, Ruud 16, 143f
Emerson, Gloria 117
Ereeris, Aage 81
Esterel, Jacques 131

Farah Diba 112
Faurholt, Estrid 173
Fellini, Frederico 118
Feraud, Louis 62, 67, 83, 109ff, 149

Follina, Toni 158
Fonda, Jane 32
Fonssagrieves, Mia 68, 83, 103
Ford, Eileen 80
Foss-Pedersen, H. 135, 167
Fumes, Louis de 59

Gabriel, Hanne 141
Gaillard, Marc 149
Gammelgaard, Jørgen 73, 140, 164
Gatti, Piero 46, 52
Geiger, Rod 41
Gip, Stephan 11f, 44f, 161
Giugiaro 134
Givenchy, Hubert de 110
Graversen, Gunnar 93
Gray, Dorian 146
Gress, Elsa 156
Groos, Tinna 148
Gry, Carli 50, 136
Gry, Jørgen 36

Habbah 149
Halling-Koch, Percy von 26, 123
Hansen, Fritz 137
Hansen, Johannes 140
Hansen, Lymann 125
Hansen, Ole 152
Hansen, Poul 56, 140
Hansen, Thorkild 161
Hansen, Urban 151
Hansson, Gunilla 86
Hansson, Lars 86
Harder, Anette 83
Harrison, George 35
Hartline, Haldan K. 133
Haserup, Hanne 143
Hawali 82

Havgaard, Anne 77
Havgaard, Paul 76f, 109, 145f
Heide, Rolf 136
Heijkenskjöld, Annika 17, 48
Hein, Piet 46, 135
Henningsen, Poul 25f, 135
Henriksen, Bård 56, 137
Hepburn, Audrey 110
Herrgård, Sighsten 131f, 138f
Hilding, Anders 122
Hilding, Kyoko 122
Hilding, Nobu 121f
Holm, Anne 83
Holm, Lotte 20
Huldt, Johan 12
Hull, Jacob 29, 85, 163, 169ff
Høj, Jørgen 135

Ingrid, drottning 154
Iolas, Alexandre 113, 115
Iversen, A. J. 71

Jacobsen, Arne 73, 91, 99
Jalk, Grete 25f
Jansby 153
Jensen, C.C. 131
Jensen, Johannes 171
Jensen, Rudy 4
Johansson, Owe 51
Junefelt, Glenn 161
Jørgensen, Erik Ole 135f, 141, 167
Jørgensen, Georg 167
Jørgensen, Teit 152
Jørgsholm, Michael 152

Kalsing, Stig 172
Kastholm, Jørgen 98
Katja of Sweden 40f
Kaufeld, Hans 73, 147f

Kehler, Anne 57
Khanh, Emanuelle 23f, 68
Khanh, Quasar 22ff, 28f, 37, 68f, 127
Kjerulff, Jan 107, 125f
Klaaborg, Lindholt & Moos 168
Klein, Edward 57
Kling, Marie 114f, 118
Kold, Mogens 137, 139
Korch, Henning 160
Krogh, Peter C. 158f
Kølpin, Mugge 151ff

Lalannes Claude 113ff
Lalannes Françoise-Xavier 113, 115ff
Lalannes, les 113, 115f, 119
Lans, Harry 47
Lanza, Michele 112
Larsen, Bent 128, 130
Larsson, Lena 104
Lassen, Hans 173
Lassen, Mogens 71
Laurent, Yves St. 115
Lehmann Hansen, Erik 138
Lehmann, Erik 56
Lenci, Fabio 76
Lillelund, Filip 120
Lindau, Børge 142
Lindekrantz, Bo 142
Lindgren, Malin 156
Lomazzi 159
Lorelei 92, 96
Lundin, Birgitta 80
Lundquist, Lisbeth 112f
Lyng, Ulla 123
Lütjohan, Ole 107, 144f
Løvhøj, Paul 161

Magnusson, Tivi 152f
Manning, Bolette 107

Manning, Jimmie 77, 103ff, 155
Marianne 111
Marklund, Tore 13
Martini, Alfrede 81
Mathieu, Georges 134
Maurer, Ingo 128, 156f
Maurer-Becker, Dorothee 157
McCartney, Paul 35
Meedom, Klaus 26
Metzén, Hans 126
Michaelsen, Britta 128f, 136
Middelboe, Rolf 26
Mies van der Rohe, 100
Mizrahi, Jacques 111
Mogensen, Børge 71
Molin, Anders 17
Molin, Ulla 17
Mollerup, Per 25
Moritz, Ulf 136
Mortensen, Svend 130
Mourgue, Pascal 132
Munk, Svend 30f, 107, 125f
Møller, Svend Erik 26

Nessim, Suzanne 31
Newman, Paul 107
Nielsen, Palle 51
Nilsson, Aida 126f, 138
Nilsson, Lars-Göran 126f, 138
Norman, Christer 16, 143f
Nørgaard, Jørgen 20, 105
Nørløv, Tina 39, 61

Olesen, Gubi 72
Olofsdaughter 83, 103f
Olsson-Une, Hjördis 53
Oløe, Erling 142
Ortiz, Joe 142

Paolini, Cesare 46, 52
Panton, Marianne 92, 96f, 102
Panton, Verner 59, 91ff, 95ff, 99, 102, 134f
Pesce, Gaetano 112
Petersen, Finn 147f
Pettygrew, Cindy 125, 142, 144f
Piretti 75
Pontén, Gunilla 45f
Ponthieu, Jean Pierre 127
Porsbo, Aage 122, 130
Poulsen, Louis 92, 96f
Poulsen, Tage 78f, 135
Poulsen, Tue 120
Prina, Nani 169

Quant, Mary 52

Rabanne, Paco 24, 110f, 127, 149
Rasmussen, Birthe 83
Rasmussen, Ib 18
Rasmussen, Jørgen 18
Ravn, Ole 72, 113
Regis, Jul. I
Rink, Pia 130
Riopelle, Jean-Paul 134
Rix, Ilse 55
Rix, Ove 55
Roch, Ortrud 149
Romberg, Eva 37
Rosander, Ann 59, 63f
Rosén, Nicke 82
Rude, Charlotte 53

Sabot, Mario 129
Sachs, Günther 118
Saint Phalle, Niki de 57f
Salocuo, Jorma 48
Salocuo, Viveka 48
Sascha 163

Schiøtz, Aksel 129
Schmidt, Alex 72
Schnakenburg 26
Schütt, Georg 25
Schöblom, Svante 139
Scott, Alan 161
Sellers, Peter 65
Sellini, Mario 158
Senf, Marianne 63
Shakespeare, William 146
Silland, Emile 118
Silverberg, Gunnar 16, 63, 78f, 134f
Skjalm P. 130, 162
Sloth, Finn 46, 52f, 76, 128f, 160
Soya, William 20f
Stage, Mads 173
Stenbak, Birte 166
Stephensen, Hakon 71
Stewart, Jackie 134
Stevensson 149
Strand, Karen 71
Strandgaard, Birte 4f, 82
Streisand, Barbara 132
Stuni, Steen 152
Sussie 87
Svendsen, Paul Erik 129, 132
Svensson, Inez 31
Sørensen, Johnny 137, 139, 141

Tafaahau Topou IV., kung 164
Talon, Roger 91
Tember, Michael 57
Teodoro, Franco 46, 52
Terry, Norbert 59
Thiel, Vicky 68, 83, 103
Tholsted, Marianne 42, 50, 77, 106f, 163
Thomsen, Grete 77, 95f, 120, 138
Thygesen, Rud 137, 139, 141
Tinguely, Jean 58, 134

Torres, Ruben 131, 136f, 139
Trebien, Berit 114f
Trägårdh, Göta 144
Twiggy 34ff
Tørslev, Birte 129f

Ultvedt, Olof 58
Ungaro, Emanuel 62
Utzon, Jørn 52, 137, 171f

Vadim, Roger 32
Warming 135f
Vaserely, Victor 134
Vedel-Rieper, John 78, 134, 141
Wegner, Hans J. S 72, 99ff, 135, 140, 167
Werner, Sidse 54f, 84, 131f, 135, 141
Wessel, Chris 30f
Westlin, Jan 51
Wiingaard, Liselotte 151, 153
Wikkelsø, Illum 140f
Wilde, Oscar 146
Villeneuve, Justin de 35
Wind-Hansen, Hans Jørgen 168, 174f
Visti, Bent 52, 129, 151ff
Vita 68, 102
Voigt, Jean 32ff
Wallion, Mauric I

Young, Jane 159

Zanuso, Marco 53
Zetterlund, Monica 139

Øberg-Pedersen. F.W. 146
Østergaard, Steen 52, 130

FOTOGRAFER

Sperling, Jørgen

fotograf på Ekstra Bladet, har som framgång av texterna tagit de flesta bilderna som omtalas i Tidsfasetter II.

Han var bildsidornas "huvudfotograf", och har i princip tagit de bilder som inte nedan angivna fotografer är krediterade för.

Jag skrev om Sperling och vårt samarbete i Tidsfasetter I.

(sid. 146) under rubriken FOTOGRAFEN.

Larsen, Gunnar

fotograf och journalist från Paris med ett stort kontaktnät där - och runt hela världen -.

Gunnar Larsen hade bildbyrån GUNPRESS med utskick till 28 länder vid denna tiden.

Han var Ekstra Bladets man i Paris och vi arbetade ofta tillsammans, både i Paris och då Gunnar Larsen var i Danmark och på andra platser.

I Tidsfasetter II. har han tagit bilderna som omtalas på sidorna:

46, 62, 103ff, 110f, 113, 127, 149, 155

Bergsten, Göran 134

Bessing, Svend 84

Brance, Antoine 133

Crona, Lars 126

Costa 68, 71, 108, 112f, 115, 149, 164

Ebbe, Vagn 108

Hallin, Ove 48, 50f, 54, 60, 62, 69, 83, 103

Jacobsen, Knud 42, 135

Kaare P. 119

Kjær Nilsen, Jørn 136, 142

Larsson, Bernhard 37

Pedersen, Peer 52

Persson, Jan 152f

Pettersson, Bertil 47

Rej, Bent 123

Sessingø, Asger 65

Stormly, Jesper 72f, 145, 147f, 152

Tüchsen 69